

Cod ECLI ECLI:RO:ICCJ:2017:045.000434

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 434/A

Dosar nr. 541/32/2015

Ședința publică din 14 decembrie 2017

Completul compus din:
Ionuț Mihai Matei - Președinte
Ioana Bogdan – Judecător
Ioana Alina Ilie – Judecător

Magistrat asistent - Ana - Maria Deaconescu - Belulescu

Pe rol pronunțarea în cauza penală având ca obiect apelurile declarate de inculpații **Berca Gabriel, Banu Mihai și Banu Lucian** împotriva sentinței penale nr. 61 din 26 mai 2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 07 noiembrie 2017, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv la datele de 21 noiembrie 2017, 05 decembrie 2017 și 14 decembrie 2017, când în aceeași compunere a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE

A. JUDECATA ÎN PRIMĂ INSTANȚĂ

I. Prin sentința penală nr. 61 din 26 mai 2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a fost respinsă cererea formulată de inculpatul Banu Mihai de schimbare a încadrării juridice a faptelor pentru care a fost trimis în judecată, *din* infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen., *în* infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Respinge cererea formulată de inculpatul Banu Lucian de schimbare a încadrării juridice a faptelor pentru care a fost trimis în judecată, *din* complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.48 alin.1, raportat la art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen., *în* infracțiunea de favorizarea făptuitorului, prevăzută de art.269 C.pen..

În temeiul art.386 alin.1 C.pr.pen.s-a schimbat încadrarea juridică dată faptelor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel, *din* infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., *în* infracțiunea continuată de trafic de influență, prevăzută de art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen. din 1969 și art.5 alin.1 C.pen..

În baza art.386 alin.1 C.pr.pen. s-a schimbat încadrarea juridică dată faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Banu Lucian, *din* complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.48 alin.1, raportat la art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., *în* complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.26 C.pen. din 1969, raportat la art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012 și art.5 alin.1 C.pen..

1. În temeiul art.396 alin.1 și 2 C.pr.pen. a fost condamnat inculpatul **BANU MIHAI**,

săvârșirea infracțiunii continuate de trafic de influență, prevăzută de art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen. din 1969 și art.5 alin.1 C.pen., **la pedeapsa principală de 3 (trei) ani și (șase) luni închisoare.**

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c C.pen. din 1969, în condițiile și pe durata prevăzute de art.71 alin.2 C.pen. din 1969.

S-a dedus din pedeapsa principală aplicată inculpatului perioada executată prin reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, începând cu data de 09.07.2015, la data de 12.02.2016 inclusiv, data rămânerii definitive a încheierii din data de 10.02.2016, pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr.541/32/2015/a7.

În baza art.399 alin.1 C.pr.pen. s-a menținut măsura preventivă a controlului judiciar luată împotriva inculpatului.

În baza art.257 alin.2, raportat la art.256 alin.2 C.pen. din 1969, s-a confiscat de la inculpat Banu Mihai suma de 92.500 euro sau echivalentul în lei la data plății.

În temeiul art.404 alin.4 lit.bC.pr.pen. s-a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă asupra bunurilor proprietatea inculpatului prin ordonanța din data de 15.07.2015, dată în dosarul nr.131/P/2015 al Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău și aplicată prin procesul verbal din 16.07.2015, până la concurența sumei confiscate și a cheltuielilor judiciare către stat.

În baza art.274 alin.1 și 2 C.pr.pen. a fost obligat inculpatul să plătească statului suma de 2500 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

2. În temeiul art.396 alin.1 și 2 C.pr.pen. a fost condamnat inculpatul **BERCA GABRIEL**,

art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen. din 1969 și art.5 alin.1 C.pen., **la pedeapsa principală de 3 (trei) ani închisoare.**

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c C.pen. din 1969, în condițiile și pe durata prevăzute de art.71 alin.2 C.pen. din 1969.

S-a dedus din pedeapsa principală aplicată inculpatului perioada executată prin reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, începând cu data de 23.07.2015, la data de 18.11.2015 inclusiv.

În baza art.399 alin.1 C.pr.pen. s-a menținut măsura preventivă a controlului judiciar luată împotriva inculpatului.

În baza art.257 alin.2, raportat la art.256 alin.2 C.pen. din 1969 s-a confiscat de la inculpat Berca Gabriel suma de 92.500 euro sau echivalentul în lei la data plății.

În temeiul art.404 alin.4 lit.bC.pr.pen. s-a menținut măsura sechestrului asigurator dispusă asupra bunurilor proprietatea inculpatului prin ordonanța din data de 03.08.2015, dată

în dosarul nr.131/P/2015 al Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău și aplicată prin procesul verbal din aceeași zi, până la concurența sumei confiscate și a cheltuielilor judiciare către stat.

În baza art.274 alin.1 și 2 C.pr.pen.a fost obligat inculpatul să plătească statului suma de 2500 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

3. În temeiul art.396 alin.1 și 2 C.pr.pen. a fost condamnat inculpatul **BANU LUCIAN,**

pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.26 C.pen. din 1969, raportat la art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012 și art.5 alin.1 C.pen., **la pedeapsa principală de 2 (doi) ani închisoare.**

În baza art.86/1 C.pen. din 1969 s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

S-a fixat, în baza art.86/2 alin.1 C.pen. din 1969, un termen de încercare de 4 (patru) ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Supravegherea inculpatului, pe durata termenului de încercare, va fi exercitată de Serviciul de Probațiune Bacău.

S-a impus inculpatului ca pe durata termenului de încercare să se supună, potrivit art.86/3 alin.1 C.pen. din 1969, următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la serviciul de probațiune desemnat cu supravegherea;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă și;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

S-a atras atenția inculpatului Banu Lucian asupra prevederilor art.86/4 alin.1, raportat la art.83 alin.1 C.pen. din 1969, în sensul că dacă în cursul termenului de încercare săvârșește din nou o infracțiune, instanța revocă suspendarea sub supraveghere, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se va contopi cu pedeapsa care i se va aplica pentru noua infracțiune.

S-a atras atenția inculpatului asupra prevederilor art.86/4 alin.2 C.pen. din 1969, în sensul că dacă nu îndeplinește cu rea-credință măsurile de supraveghere prevăzute de lege și impuse de instanță, instanța revocă suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dispunând executarea în întregime a acesteia în regim de detenție.

S-a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și b C.pen. din 1969.

În baza art.71 alin.5 C.pen. din 1969 s-a dispus suspendarea, pe durata termenului de încercare, a executării și a pedepsei accesorii aplicate inculpatului.

În baza art.399 alin.1 C.pr.pen., cu art.241 alin.1/1 C.pr.pen., așa cum a fost modificat prin O.U.G. nr.18/2016, s-a menținut măsura preventivă a controlului judiciar luată împotriva inculpatului.

În baza art.257 alin.2, raportat la art.256 alin.2 C.pen. din 1969 s-a confiscat de la inculpatul Banu Lucian suma de 150.000 lei.

În temeiul art.404 alin.4 lit.c C.pr.pen. cu aplic. art.249 și următoarele C.pr.pen. și art.20 din Legea nr.78/2000 s-a dispus luarea măsurilor asiguratorii, constând în indisponibilizarea bunurilor mobile sau imobile ale inculpatului Banu Lucian, în vederea executării confiscării speciale și a cheltuielilor judiciare.

În baza art.404 alin.4 lit.g C.pr.pen., cu art.256 C.pr.pen. s-a dispus desființarea înscrisului, intitulat „Antecontract de vânzare-cumpărare”, înscris aflat, în copie xerox, la fl.121 din vol.II al dosarului de urmărire penală.

În baza art.274 alin.1 și 2 C.pr.pen. a fost obligat inculpatul să plătească statului suma de 2000 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

II. Situația de fapt și încadrarea juridică reținută prin rechizitoriu

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău, prin rechizitoriul nr. 131/P/2015, din data de 13.08.2015, și înregistrat la Curtea de Apel Bacău sub nr. 541/32/2015, a dispus trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpaților:

- **BERCA GABRIEL**, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., faptele constând în aceea că, *în perioada aprilie 2010-ianuarie 2012, prin intermediul inculpatului Banu Mihai (în acea perioadă deputat în Parlamentul României) a pretins și primit, atât pentru sine cât și pentru partidul din care făcea parte, de la Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma totală de 185.000 euro, pentru ca, în calitate de senator în Parlamentul României și președinte al organizației județene Bacău a Partidului Democrat Liberal, să-și folosească influența personală pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.*

- **BANU MIHAI**, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., faptele constând în aceea că, *în perioada aprilie 2010-ianuarie 2012 a pretins și primit de la Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma totală de 220.000 euro atât pentru sine și pentru Berea Gabriel, cât și pentru partidul din care făceau parte, Partidului Democrat Liberal organizația județeană Bacău - pentru ca în calitate de deputat să-și folosească influența personală sau prin intermediul lui Berea Gabriel –senator, pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani, jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.*

Din suma totală de 220.000 euro, la solicitarea lui Banu Mihai, 150.000 lei au fost remiși acestuia de către Rusu Viorel, prin intermediul S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău (societate la care Rusu Viorel deține calitățile de asociat și administrator), sub pretextul achiziționării unui teren de la o persoană indicată de Banu Mihai. Astfel, la data de 11.08.2010 între Cornea Traian, în calitate de promitent-vânzător reprezentat de mandatarul Spiridon Radu și SC. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată prin administrator Rusu Viorel, în calitate de promitent - cumpărător, s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp. situată în extravilanul comunei Săucești, prețul vânzării fiind stabilit la suma de 150.000 lei.

Suma de 150.000 lei a fost virată de S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău în trei tranșe, în perioada 12.08.2010- 22.07.2011, în conturile indicate de Banu Mihai și Banu Lucian.

- **BANU LUCIAN**, avocat în cadrul Baroului Bacău, pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 48 C.pen., raportat la art. 291 alin. 1 C.pen., raportat la art. 6 și art. 7 lit. a din Legea nr. 78/2000, faptele constând în aceea că, *în perioada 2010-2011, l-a ajutat pe Banu Mihai să primească de la Rusu Viorel suma de*

150.000 lei, bani care reprezentau prețul influenței pe care Banu Mihai, în calitate de deputat, direct sau prin intermediul lui Berea Gabriel, a lăsat să se creadă că o are asupra membrilor Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ-teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Astfel, la data de 11.08.2010, între Cornea Traian, în calitate de promitent-vânzător reprezentat de mandatarul Spiridon Radu și S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată prin administrator Rusu Viorel, în calitate de promitent-cumpărător, s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp. situată în extravilanul comunei Săucești, prețul vânzării fiind stabilit la suma de 150.000 lei. Suma de 150.000 lei a fost virată de S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău în trei tranșe, în perioada 12.08.2010- 22.07.2011 în conturile indicate de Banu Mihai și Banu Lucian.

Ajutorul direct și efectiv dat de Banu Lucian a constat în identificarea terenului care a format obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare, îndeplinirea formalităților în vederea încheierii acestuia, asigurarea legăturii între Spiridon Radu și Rusu Viorel, indicarea conturilor în care acesta din urmă urma să efectueze plățile.

III. Camera preliminară

Prin încheierea nr.73/CP din data de 30.09.2015, judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Bacău, în temeiul art.345 alin.1 și art.346 alin.1 C.pr.pen., a respins cererile și excepțiile formulate de inculpații: BANU MIHAI, BERCA GABRIEL și BANU LUCIAN și a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr.131/P/2015, din data de 13.august.2015, emis de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Bacău, precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

S-a dispus începerea judecății.

Inculpații nu au formulat contestație împotriva încheierii pronunțate de Judecătorul de cameră preliminară, astfel că aceasta a rămas definitivă.

IV. Cercetarea judecătorească în primă instanță

Inculpații au arătat că nu recunosc săvârșirea infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată și, în consecință, nu solicită ca judecata să se facă potrivit procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii.

Inculpații nu s-au prevalat de dreptul la tăcere, fiind de acord să dea declarații în cauză, condiții în care Curtea a procedat la audierea acestora la termenul de judecată din data de 29.10.2015, declarațiile aflându-se la fl.52-54, a inculpatului Banu Mihai, fl.55-56, pentru inculpatul Berca Gabriel și la fl.83-84, pentru inculpatul Banu Lucian.

În temeiul art.374 alin.7 C.pr.pen., instanța de fond a pus în discuție contradictorie probe administrate în cursul urmăririi penale și inculpații au arătat că înțeleg să conteste aceste probe, condiții în care s-a procedat la readministrarea acestor probe, după cum urmează:

a) la termenul de judecată din data de 10.11.2015, a fost audiat martorul-denumțător Rusu Viorel-fl. 63 vol. II;

b) la termenul de judecată din data de 19.11.2015 s-a continuat audierea martorului-denumțător Rusu Viorel-fl.129 vol. II dosar urmă și au mai fost audiați martorii: Popescu Adrian-fl.66 vol.II dosar urmă, Diaconu Victor-fl. 125 vol. II dosar urmă, Cornea Traian-fl.123 vol. II dosar urmă și Lazăr Florin-fl. 127 ds. vol. II dosar urmă;

c) la termenul de judecată din data de 17.12.2015 au fost audiați martorii: Bondor Silviu-fl. 47-48 vol.III, DrăgănuțăConstantin-fl. 49-50 vol.III și MăgirescuAdrian-fl. 51-52 vol.III;

d) la termenul de judecată din data de 05.01.2016 au fost audiați martorii: ScripățConstantin-fl. 110-111-112 vol.III, Popovici Bogdan-fl.169 vol.III și Olaru Neculai-fl.170 vol.III.

e) la termenul de judecată din data de 01.03.2016 a fost audiat martorul MîcîialăIon-fl. 86 vol.III și;

f) la termenul de judecată din data de 26.04.2016 a fost audiat martorul din lucrări Spiridon Radu-fl. 181 vol.III.

Inculpatul Banu Mihai a solicitat în apărare audierea martorului Crețu Ovidiu Ștefan, martor care a fost audiat la termenul de judecată din data de 01.03.2016 –fl. 89 vol.III și a depus mai multe înscrisuri în circumstanțiere-fl. 185-202 vol.III.

Inculpatul Berca Gabriel a solicitat în apărare audierea martorilor: Ganea Laurențiu Eugen, Năstase Măria-Raluca, Șova Sorin și Enășoaiu Petru, aceștia fiind audiați, după cum urmează: Ganea Laurențiu Eugen la termenul de judecată din 05.01.2016-fl.113 vol.III, Năstase Măria-Raluca și Șova Sorin la termenul de judecată din data de 01.03.2016-fl.90 și respectiv, fl.92 vol.III dosar urmă și Enășoaiu Petru la termenul de judecată din 29.03.2016-fl. 124 vol.III urmă dosar.

Inculpatul Banu Lucian a solicitat în apărare audierea martorilor: Seciu Vlad Sebastian, Coandă Neculai Dan, Căldăraru Neculai și Umbrărescu Ștefan Sorin, aceștia fiind audiați, după cum urmează: Secuiu Vlada Sebastian la termenul de judecată din 10.11.2015-fl.70 vol.III urmă dosar, Coandă Neculai Dan la termenul de judecată din 05.01.2016-fl. 114 vol.III urmă dosar, Căldăraru Neculai la termenul din 01.03.2016- fl. 94 vol.III urmă dosar și Umbrărescu Ștefan-Sorin la termenul de judecată din data de 29.03.2016-fl. 121-122 vol.III urmă dosar.

Curtea a pus în discuție și a dispus audierea martorului Cojoc Petre, acesta fiind audiat la termenul de judecată din data de 29.03.2016-fl. 123 vol.III urmă dosar.

V. Situația de fapt reținută de instanța de fond

Din analiza probelor administrate în cursul urmăririi penale, cele readministrate în cursul judecării, precum și probele administrate în apărare la cererea celor trei inculpați și dispuse din oficiu, prima instanță a reținut următoarea **situație de fapt**:

La data de 20.10.2009, între S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, *societate al cărei asociat și administrator era martorul-denunțator Rusu Viorel*, și Primăria comunei Ardeoani, jud. Bacău s-a încheiat un contract de lucrări, având ca obiect construirea unei școli generale, achiziția publică fiind estimată la suma 5,6 milioane lei fără TVA, sumă care urma a fi asigurată din bugetul de stat, conform H.G. nr.1426/2006, privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru unele unități administrativ-teritoriale.

Prin **acel** contract de antrepriză s-a stabilit ca prețul lucrării să fie de 4.812.900, 35 lei la, care s-a adăugat TVA, în valoare de 914,451,07 lei.

Prin H.G. nr.1426/2006 s-a aprobat suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, și alocarea acesteia bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Potrivit anexei nr.1, din obiectivele de investiții care urmau a fi finanțate făcea parte și Școala cu clasele. I – VIII, din satul Ardeoani, comuna Ardeoani jud. Bacău.

Lucrările au fost finalizate în luna septembrie 2010, fără ca autoritatea publică să achite contravaloarea acestora în totalitate.

Până la data de 15.09.2010, data la care imobilul a fost predat autorității publice și inaugurat cu ocazia începerii anului școlar 2010-2011, Primăria Ardecoani a achitat S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău doar suma de 498.000 lei.

Finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale este reglementată de Legea nr.334 din data de 17.iulie.2006.

În conformitate cu dispozițiile art.3, în forma de la data săvârșirii de inculpați a infracțiunilor, sursele de finanțare a activității unui partid politic erau:

- a) cotizații ale membrilor de partid;
- b) donații, legate și alte liberalități;
- c) venituri provenite din activități proprii, conform art. 12;
- d) subvenții de la bugetul de stat.

Partidele politice nu pot avea și folosi alte surse de finanțare decât cele prevăzute la alin. (1)....

Partidele politice au obligația de a-și organiza contabilitate proprie, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Operațiunile de încasări și plăți ale partidelor politice se efectuează prin conturi bancare, în lei și în valută, deschise la bănci cu sediul în România, potrivit legii.

Potrivit art.4-10 din aceeași lege:

„(1) *Cuantumul cotizațiilor, repartizarea și utilizarea acestora se stabilesc prin hotărâri ale partidului politic, potrivit statutului propriu.*

(2) *Veniturile totale provenite din cotizații sunt nep plafonate.*

(3) *Suma cotizațiilor plătite într-un an de un membru de partid nu poate depăși 48 de salarii minime brute pe țară. Salariul de bază minim brut pe țară luat ca referință este cel existent la data de 1 ianuarie a anului respectiv.*

(4) *Partidele politice au obligația de a publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, cuantumul total al veniturilor din cotizații până la data de 31 martie a anului următor, precum și lista membrilor de partid care au plătit într-un an cotizații a căror valoare însumată depășește 10 salarii minime brute pe țară.*

(5) *Lista prevăzută la alin. (4) trebuie să cuprindă următoarele elemente: numele și prenumele membrului de partid, cetățenia, codul numeric personal, valoarea și data la care a fost plătită cotizația.*

Donații

ART. 5

(1) *Donațiile primite de un partid politic într-un an fiscal nu pot depăși 0,025% din veniturile prevăzute în bugetul de stat pe anul respectiv.*

(2) *În anul fiscal în care au loc alegeri generale locale, parlamentare, pentru Parlamentul European sau alegerea Președintelui României, plafonul va fi de 0,050% din veniturile prevăzute în bugetul de stat pe anul respectiv.*

(3) *Donațiile primite de la o persoană fizică într-un an pot fi de până la 200 de salarii de bază minime brute pe țară, la valoarea existentă la data de 1 ianuarie a anului respectiv.*

(4) *În anul fiscal în care au loc mai multe scrutine, donațiile primite de la o persoană fizică pot fi de până la 400 de salarii de bază minime brute pe țară, la valoarea de la data de 1 ianuarie a anului respectiv, pentru fiecare campanie electorală sau campanie pentru referendum, cu respectarea dispozițiilor alin. (2).*

(5) *Donațiile primite de la o persoană juridică într-un an pot fi de până la 500 de salarii de bază minime brute pe țară, la valoarea existentă la data de 1 ianuarie a anului respectiv.*

(6) *În anul fiscal în care au loc mai multe scrutine, donațiile primite de la o persoană juridică într-un an pot fi de până la 1.000 de salarii de bază minime brute pe țară, la*

valoarea de la data de 1 ianuarie a anului respectiv, pentru fiecare campanie electorală sau campanie pentru referendum, cu respectarea dispozițiilor alin. (2).

(7) Suma totală a donațiilor făcute de persoanele juridice controlate direct sau indirect de o altă persoană ori de un grup de persoane fizice sau juridice nu poate depăși limitele prevăzute la alin. (3) și (5).

(8) Valoarea justă a bunurilor mobile și imobile donate partidului, precum și a serviciilor prestate acestuia cu titlu gratuit se include în valoarea donațiilor, în limitele prevăzute la alin. (1) - (5).

(9) Se interzice persoanelor juridice care, la data efectuării donației, au datorii exigibile mai vechi de 60 de zile la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale sau la bugetele locale să facă donații partidelor politice, cu excepția situației când au de recuperat sume mai mari decât datoria proprie.

(10) La efectuarea donației, partidul politic are obligația de a solicita persoanei juridice donatoare prezentarea unei declarații pe propria răspundere privind respectarea condiției prevăzute la alin. (9).

(11) Este interzisă acceptarea sub orice formă, directă sau indirectă, de către partidele politice, a donațiilor de bunuri materiale ori sume de bani sau prestarea de servicii gratuite făcute cu scopul evident de a obține un avantaj economic ori politic sau cu încălcarea dispozițiilor alin. (10).

ART. 6

Reducerile de preț care depășesc 20% din valoarea bunurilor sau serviciilor oferite partidelor politice și candidaților independenți se vor considera donații și se vor înregistra distinct în contabilitatea proprie a partidului ori a candidatului independent, conform normelor emise de Ministerul Finanțelor Publice.

ART. 7

(1) La primirea donației sunt obligatorii verificarea și înregistrarea identității donatorului, indiferent de caracterul public sau confidențial al acesteia.

(2) La solicitarea scrisă a donatorului, identitatea sa rămâne confidențială, în situația în care donația se situează în limita sumei anuale de 10 salarii de bază minime brute pe țară.

(3) Suma totală primită de un partid politic ca donații confidențiale nu poate depăși echivalentul a 0,006% din veniturile prevăzute în bugetul de stat pe anul respectiv.

ART. 8

(1) Toate donațiile vor fi evidențiate în mod corespunzător în documentele contabile, cu menționarea datei la care au fost făcute și a altor informații care să permită identificarea surselor de finanțare.

(2) Donațiile de bunuri și servicii prestate cu titlu gratuit vor fi reflectate în contabilitate la valoarea justă și stabilită în condițiile legii.

(3) Nu sunt considerate donații activitățile prestate pe bază de voluntariat în condițiile legii.

ART. 9

(1) Partidele politice au obligația de a publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, lista persoanelor fizice și juridice care au făcut într-un an fiscal donații a căror valoare cumulată depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, precum și suma totală a donațiilor confidențiale primite până la data de 31 martie a anului următor.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) trebuie să conțină următoarele elemente:

a) pentru persoanele fizice: numele și prenumele donatorului, codul numeric personal, cetățenia, valoarea, felul donației și data la care a fost efectuată;

b) pentru persoanele juridice: denumirea, sediul, naționalitatea, codul unic de înregistrare, valoarea, felul donației și data la care a fost efectuată donația.

ART. 10

(1) Este interzisă folosirea resurselor financiare, umane și tehnice aparținând instituțiilor publice, regiilor autonome, companiilor naționale, societăților comerciale sau societăților bancare la care sunt acționari majoritari statul ori unități administrativ-teritoriale, pentru sprijinirea activității partidelor politice sau a campaniei electorale a acestora, altfel decât în condițiile stabilite de legile electorale.

(2) Partidele politice nu pot accepta donații sau servicii prestate cu titlu gratuit de la o autoritate ori instituție publică, de la o regie autonomă, de la o companie națională, societate comercială sau societate bancară cu capital integral ori majoritar de stat.

(3) Este interzisă acceptarea donațiilor din partea unui sindicat sau a unui cult religios, indiferent de natura acestora.

(4) Sumele primite cu încălcarea prevederilor alin. (2) și (3) se confiscă și se fac venit la bugetul de stat.

(5) Prevederile alin. (1) - (4) se aplică în mod corespunzător alianțelor politice, alianțelor electorale, precum și candidaților independenți."

Acestea sunt dispozițiile legale referitoare la finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, însă în fapt, contrar legii, partidele politice erau finanțate cu sume foarte mari din surse ilegale, este vorba de sumele cunoscute și în mediul politic și nu numai de „bani negri pentru partid”.

Deseori, finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu deosebire atunci când se făcea în mod netransparent și nelegal, nu era făcută de persoane fizice și chiar de persoanele juridice dezinteresat, ci interesat.

Acest lucru rezultă și din declarația martorului Scripăț Constantin-fl.36-42 dosar urmărire penală, care arată : „...pentru orice om de afaceri este bine să aibă o relație bună cu partidul aflat la guvernare...Aceasta întrucât partidul aflat la guvernare poate ajuta oamenii de afaceri, în special pe cei cu profil de construcții, sau îi poate dezavantaja. Mă refer aici la câștigarea licitațiilor pentru contractele de lucrări, achitarea lucrărilor, sprijin la CNSC în cadrul licitațiilor contestate, lucrări suplimentare, recepția lucrărilor, întocmirea de caiete de sarcini, eliberarea certificatelor fiscale, etc. În mod similar, partidul aflat la guvernare poate împiedica desfășurarea activității unei firme de construcții în cadrul atribuirii, executării sau decontării lucrărilor.”

În luna mai 2010, la Organizația Județeană Bacău a Partidului Democrat Liberal, a fost numită de la centru, de Partidul Democrat Liberal, o nouă echipă de conducere, respectiv, inculpatul din prezenta cauză Berca Gabriel, în funcția de președinte și inculpatul Banu Mihai, în funcția de secretar general.

Din probele administrate rezultă că inculpatul Berca Gabriel, dată fiind poziția sa la nivelul conducerii centrale a Partidului Democrat Liberal, conducea efectiv organizația și că deciziile se luau, inclusiv cele referitoare la finanțare și modul de folosire a sumelor adunate, din dispoziția acestuia.

De asemenea, cutuma era că eventualul „sprijin”, pentru diferite autorități locale, sau județene, agenți economici, etc., la nivelul guvernului sau a ministerelor sau ale altor autorități, se făcea doar după contactarea acestora, în prealabil, de inculpatul Berca Gabriel.

Una dintre atribuțiile secretarului general era și aceea de a asigura finanțarea activității curente a organizației, precum și a campaniilor electorale.

Era cunoscut că Organizația Județeană Bacău a Partidului Democrat Liberal, era finanțată, printre alții și de martorul denunțator Rusu Viorel, care era și administratorul mai multor societăți comerciale, printre care și în domeniul construcțiilor civile și industriale.

În aceste condiții, după numirea în funcția de secretar general, pentru a asigura în continuare finanțarea partidului, inculpatul Banu Mihai, prin intermediul martorului Popescu Adrian, a luat legătura cu martorul-denunțator Rusu Viorel, care s-a arătat dispus să contribuie în continuare la finanțarea campaniei electorale.

Din declarațiile date de martori, rezultă că la Organizația Județeană Bacău a Partidului Democrat Liberal, sumele colectate doar din cotizații nu erau suficiente, nici pentru finanțare activității curente a partidului și cu atât mai puțin pentru campaniile electorale.

Așa cum rezultă din probele administrate în cauză, pentru organizarea alegerilor locale din anul 2011, la nivelul Organizației Județeană Bacău a Partidului Democrat Liberal, s-au luat mai multe măsuri organizatorice, atât pentru precampania electorală, cât și pentru campania electorală efectivă, stabilindu-se inclusiv sumele necesare.

Din conținutul înscrisurilor provenind de la Partidul Democrat Liberal – Organizația Județului Bacău, aflate la-fl.7-19 vol.7 dosar urmărire penală și din declarația martorului Popescu Adrian-fl.70-76 dosar urmărire penală rezultă că pentru finanțarea precampaniei electorale s-a estimat suma de 150.000 de euro, iar pentru campania electorală pentru alegerile locale din 2012 suma de 300.000 euro.

În pofida probelor administrate și a evidenței, în cursul judecării cauzei, s-a încercat acreditarea ideii că finanțarea campaniei electorale la alegerile locale din 2012 s-ar fi asigurat din cotizații și contribuția fiecărui candidat la funcția de primar și de consilier județean sau local.

În acest context, Banu Mihai și Berca Gabriel, la acea dată parlamentari, respectiv, primul deputat, dar și secretar general al Organizației Județene Bacău a Partidului Democrat Liberal Bacău, iar secundul senator, dar și președinte al Organizației Județene Bacău a Partidului Democrat Liberal Bacău, precum și în conducerea centrală a acestui partid, i-au solicitat martorului-denumțator Rusu Viorel să finalizeze lucrările și să predea imobilul beneficiarului, promițându-i că vor face demersurile necesare pentru alocarea de Guvernul României a sumelor de bani necesare achitării contravalorii lucrărilor executate la investiția din comuna Ardeoani, județul Bacău.

Pentru a-și exercita influența la nivelul membrilor Guvernului României în sensul asigurării finanțării, Banu Mihai, cu acordul și din dispoziția lui Berca Gabriel, a pretins atât în nume propriu și în numele lui Berca Gabriel, cât și pentru partidul din care amândoi făceau parte, respectiv, Partidul Democrat Liberal, mai multe sume de bani, ajungând în final la un procent de aproximativ 20% din suma pe care societatea administrată de denunțator o avea de încasat, pentru investiția din comuna Ardeoani, județul Bacău.

Inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai i-ai promis denunțatorului că vor face demersuri pe lângă Guvernul României pentru alocarea sumelor de bani necesare achitării lucrărilor executate de firma deținută de martorul-denumțator Rusu Viorel.

În perioada aprilie 2010- ianuarie 2012, în scopul și condițiile menționate anterior, martorul-denumțator Rusu Viorel i-a dat lui Banu Mihai, pentru sine, dar și pentru inculpatul Berca Gabriel, precum și pentru partidul din care amândoi făceau parte, respectiv, Partidul Democrat Liberal, suma totală de 220.000 euro, în această monedă sau în lei.

Contravaloarea lucrărilor efectuate la Școala Ardeoani a fost primită de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău în tranșe, în perioada octombrie 2009 – decembrie 2014, finanțarea fiind asigurată de Guvernul României.

Din suma totală de 220.000 euro, la solicitarea lui Banu Mihai, 150.000 lei (aproximativ 35.000 euro) au fost remiși, prin martorul Spiridon Radu, către fiul inculpatului Banu Mihai, respectiv, inculpatul Banu Lucian, sub pretextul achiziționării unui teren, de la o persoană indicată de Banu Mihai, banii fiind utilizați în exclusivitate de inculpatul Banu Lucian.

Din declarația martorului – denunțator Rusu Viorel, coroborate celelalte probe administrate în cauză, rezultă că s-a recurs la această modalitate, la sugestia inculpatului Banu Mihai, în condițiile în care nu avea posibilitatea să remită inculpatului sume în cash.

Pentru a crea aparența de legalitate a „tranzacției”, inculpatul Banu Mihai a apelat la ajutorul fiului său, inculpatul Banu Lucian, avocat în cadrul Baroului Bacău.

Nu există
asa ceva

Inculpații Banu Mihai și Banu Lucian l-au identificat pe promitentul-vânzător, în persoana martorului Cornea Traian, unchiul inculpatul Banu Lucian, și a terenului. Inculpatul Banu Lucian a declarat că acesta se ocupa în mod curent de încheierea actelor juridice pentru unchiul său și avea mandat special pentru încheierea acestora. Însă, realizând ilegalitatea acțiunii, pentru a nu fi implicat în încheierea promisiunii de vânzare – cumpărare, a apelat la prietenul său, martorul Spiridon Radu, care a acceptat să fie mandatat de unchiul său, martorul Cornea Traian să încheie antecontractul de vânzare-cumpărare a terenului.

Între Cornea Traian, în calitate de promitent-vânzător, reprezentat de mandatarul martorul Spiridon Radu, și S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată prin administrator martorul-denuțător Rusu Viorel, în calitate de promitent-cumpărător, la data de 11.08.2010, s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp., teren situată în extravilanul comunei Săucești, jud. Bacău, prețul vânzării fiind stabilit la suma de 150.000.

Potrivit așa-zisului antecontract de vânzare-cumpărare, prețul urma a fi achitat astfel: 50.000 lei la semnarea antecontractului de vânzare-cumpărare, iar diferența de 100.000 lei la încheierea în formă autentică a contractului de vânzare-cumpărare, convenindu-se ca, contractul de vânzare-cumpărare în formă autentică urma să fie încheiat cel târziu în termen de 2 luni de la data încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare.

Formalitățile privind încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare au fost îndeplinite de inculpatul Banu Lucian, fiul lui Banu Mihai.

S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău a virat, la data de 12.08.2010, în contul mandatarului Spiridon Radu, deschis la ING suma de 50.000 lei. Din această sumă, 30.500 lei au fost retrași în numerar de la ghișeul băncii de titularul contului în aceeași zi, 12.08.2010. Restul sumei a fost retrasă, prin utilizarea cardului bancar, în perioada 12.08.2010-14.10.2010.

La data de 26.10.2010 S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău a virat în contul mandatarului Spiridon Radu suma de 50.000 lei, sumă care a fost retrasă prin utilizarea cardului bancar, în perioada 27.10.2010-01.11.2010, cu excepția a două achiziții prin POS, de valori reduse.

Ulterior, la data de 22.07.2011, S.C. RUSTRANS SRL Bacău a virat în contul proprietarului Cornea Traian suma de 50.000 lei, care a fost retrasă integral prin utilizarea cardului bancar, în perioada 22.07.2011-25.07.2011.

Așa cum rezultă din relațiile transmise de unitatea bancară, pe cele două conturi menționate anterior nu au mai avut loc alte operațiuni, cu excepția primirii sumelor de bani de la S.C. RUSTRANS SRL Bacău și retragerea acestora.

Sumele de bani virate în conturile martorilor Cornea Traian și Spiridon Radu au fost însușite de inculpatul Banu Lucian, aspect recunoscut, de altfel și de acesta.

Deși S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău a achitat în întregime prețul stabilit prin antecontract, contractul de vânzare-cumpărare în formă autentică nu a fost încheiat până în prezent.

Din examinarea lucrărilor dosarului, inclusiv alte contracte de vânzare-cumpărare încheiate de proprietar pentru suprafețe de teren situate în aceeași parcelă, rezultă că valoarea terenului care a format obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare este supraestimată, iar din declarația denunțătorului rezultă lipsa oricărui interes real de a achiziționa suprafața respectivă de teren, aspect confirmat și de faptul că până în prezent nu s-a perfectat vânzarea-cumpărarea, deși prețul a fost achitat în totalitate.

Mai mult decât atât, din probatoriul administrat rezultă că terenul în cauză a fost vândut ulterior către alte persoane, tranzacțiile fiind încheiate cu știința lui Banu Lucian și în interesul acestuia.

Astfel, obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat la data 11.08.2010 îl constituie suprafața de 10.000 mp din suprafața de 32.200 mp situat în extravilanul comunei Săucești

Așa fiind, suprafața de 10.000 mp care face obiectul promisiunii de vânzare-cumpărare nu este individualizată, terenul făcând parte din suprafața totală de 32.200 mp deținut de Cornea Traian.

Din înscrisurile comunicate de O.P.I. Bacău, coroborate cu înscrisurile ridicate cu ocazia percheziției domiciliare din data de 09.07.2015 și înscrisurile comunicate de Biroul Notarului Public Alexandra Sprianu, Biroul Notarului Public Maria Cătălina Neagu și Biroul Notarului Public Alexandru Bîrgăoanu rezultă următoarea situație a terenului în suprafața de 32.200 mp:

Prin încheierea de autentificare nr. 647/14.10.2010 a Biroul Notarului Public Mihaela Ștefana Vasilache a fost autentificat actul de dezmembrare solicitat de proprietarul Cornea Traian, prin mandatarul Spiridon Radu, după cum urmează:

- lotul 1 format din suprafața de 22.200 mp teren arabil extravilan [REDACTED]

- lotul 2 format din suprafața de 10.000 mp teren arabil extravilan [REDACTED]

Ulterior, prin actul de dezlipire autentificat sub nr. 474/22.05.2013 la Biroul Notarului Public Alexandra Sprianu, proprietarul Cornea Traian a hotărât dezlipirea terenului proprietatea sa, situat în extravilanul comunei Săucești, compus din suprafața de 10.000 mp teren arabil extravilan, [REDACTED] în 2 loturi, după cum urmează:

- lotul 1 format din suprafața de 2.129 mp teren arabil extravilan [REDACTED]

- lotul 2 format din suprafața de 7.171 mp teren arabil extravilan [REDACTED]

Toate loturile de teren provenite din dezmembrarea suprafeței inițiale de 32.200 mp au fost vândute în perioada 07.10.2011 – 13.03.2014, cu prețul total de 24.877 lei și 4.000 euro, astfel:

Astfel, suprafața de 22.000 mp cu număr cadastral al bunului imobil 60918 a fost vândută la data de 13.10.2011 prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 1184 la Biroul Notarului Public Alexandra Sprianu, de proprietarul Cornea Traian, prețul vânzării fiind 24.877 lei.

Suprafața de 2.129 mp teren, cu număr cadastral al bunului imobil [REDACTED] a făcut obiectul contractului de schimb imobiliar, autentificat sub nr. 476/22.05.2013 la Biroul Notarului Public Alexandra Sprianu, încheiat între Cornea Traian și Căldăraru Neculai. În schimbul suprafeței sus-menționate, Cornea Traian a devenit proprietarul suprafeței de 2.130 mp teren arabil, situat în extravilanul com. Săucești jud. Bacău, [REDACTED]

Această suprafață de teren dobândită prin contractul de schimb, împreună cu suprafața de 7.171 mp teren arabil extravilan, cu număr cadastral al bunului imobil [REDACTED] au făcut obiectul contractului de vânzare - cumpărare încheiat între vânzătorul Cornea Traian, prin mandatar Dumitriu Ioana, și cumpărătorul Umbrărescu Ștefan Sorin, contractul fiind autentificat sub nr. 277/13.03.2014 la Biroul Notarului Public Maria Cătălina Neagu. Prețul acestei vânzări a fost convenit la suma de 4.000 euro.

Din cele prezentate mai sus rezultă că suprafața de teren care a format obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat cu S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată de martorul-denuțător Rusu Viorel a fost vândută anterior datei de 22.05.2013.

Cu toate acestea, atât inculpatul Banu Mihai, cât și inculpatul Banu Lucian au ascuns această situație martorului – denuțător Rusu Viorel, ba mai mult, l-au asigurat că terenul este în continuare în proprietatea promitentului-vânzător și că în perioada imediat următoare inculpatul Banu Lucian va face demersurile necesare pentru perfectarea vânzării-cumpărării.

În condițiile în care avocatul Secuiu Vlad Sebastian, care reprezintă interesele S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, precum și ale martorului-denuțător Rusu Viorel, a aflat de la notarul Umbrărescu Ștefan Sorin că terenul a fost vândut, Rusu Viorel i-a cerut explicații lui Banu Lucian, iar acesta a negat înstrăinarea terenului, afirmând că „*terenul e al unchiului*” (a se vedea în acest sens convorbire telefonică din 06.07.2015 purtată de Banu Lucian cu Rusu Viorel). La rândul său, Secuiu Vlad Sebastian i-a reproșat inculpatului Banu Lucian „*trebuia să-i spui omului că terenul ăla e pe numele lu' ăsta*” – n.n. Umbrărescu Sorin (a se vedea convorbire telefonică din 06.07.2015 purtată de Banu Lucian cu Secuiu Vlad Sebastian), însă inculpatul Banu Lucian a negat din nou înstrăinarea terenului.

Pentru a păstra aparența asupra faptului că suprafața de teren este încă în proprietatea unchiului său Cornea Traian, Banu Lucian i-a solicitat acestuia să dea o declarație notarială, care a fost autenticată sub nr. 1833/07.07.2015 la Biroul Notarului Public Alexandru Marius Bîrgăoanu.

Prin această declarație, martorul Cornea Traian recunoaște promisiunea din 11.08.2010, încheiată cu S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, având ca obiect „*10.000 mp teren situat în extravilanul comunei Săucești*” și se obligă ca până la data de 01.10.2015 să îndeplinească toate formalitățile necesare încheierii în formă autentică a contractului de vânzare-cumpărare, deși, așa cum se arăta mai sus, terenul respectiv fusese vândut, nemaifiind în proprietatea acestuia.

Din examinarea declarației din date de martorul Cornea Traian, care este unchiul inculpatului Banu Lucian, se constată că această declarație are un conținut vag, întrucât suprafața la care se referă nu este individualizată din punct de vedere cadastral, ci identificată generic ca fiind situată în extravilanul comunei Săucești.

La data de 25.06.2015, între denunțătorul Rusu Viorel și inculpatul Banu Mihai a avut loc o discuție la biroul celui dintâi, dialogul fiind înregistrat ambiental audio-video, în baza autorizației emise în condițiile legii, de instanța competentă.

Din conținutul discuției rezultă, fără echivoc, că inculpatul Banu Mihai este persoana care a decis vânzarea terenului, iar fiul său, inculpatul Banu Lucian, a făcut demersurile necesare încheierii actelor împreună cu avocatul Secuiu Vlad, care reprezintă interesele denunțătorului, creând aparența de legalitate:

RUSU VIOREL: Băi, nea MIHAI! Hai să vedem cum dracu' rezolvăm cu terenu' ăla ... [înjură – n.n.]...

BANU MIHAI : Păi nici azi nu-i rezolvată?

RUSU VIOREL: Păi nu-i rezolvat, băi! Și mă ia ăștia din contabilitate!

.....

BANU MIHAI : Păi da' n-am zis ? Că i-am spus lu' ăsta să se ducă s-o rezolve!

RUSU VIOREL: Că m-o luat și contabila...îs 150.000 de lei!

BANU MIHAI :Gata mă! Gata! Doar terenu-i acolo! Nu-i luat de...nimeni! Terenu-i acolo!

RUSU VIOREL: Păi hai să...trimite să-ncheie actele..... [înjură – n.n.]...

BANU MIHAI : ... [neinteligibil – n.n.]...să facă actele...

RUSU VIOREL: N-am...că...

BANU MIHAI : Eu am crezut că le-ai făcut, bă! ... [înjură – n.n.]...

RUSU VIOREL: Da' n-am vorbit și atunci? Bă, hai să le stingem!

BANU MIHAI : Da' doar i-am spus și eu! Eu am spus...Am vorbit cu el: Gata, am rezolvat-o cu SECUIU! De ce nu se-ntâlnesc ei amândoi?

RUSU VIOREL: Da' am vorbit...

BANU MIHAI : Bine! Bine că mi-ai spus! Eu am crezut că s-o întâlnit de când lumea!

RUSU VIOREL: Da' cu cine? L-o sunat pe fiu-tu!

BANU MIHAI : Da! Și?

RUSU VIOREL: Atunci...Și...o rămas că nu...că nu știu ce naiba s-o întâmplat de nu o mai făcut!

BANU MIHAI : Las' că-i spun eu s-o rezolve!

RUSU VIOREL: El se ocupă?

BANU MIHAI : Păi pe el îl pun! Ce? Mă ocup eu de treburi de astea?

În cursul discuției, denunțatorul îi reproșează inculpatului Banu Mihai că Berca Gabriel nu s-a ținut de promisiune și că nu i-au fost decontate la timp lucrările de la Școala Ardeoani, deși a „cheltuit” în acest scop.

Procesul-verbal de redare a dialogului ambiantal relevă că inculpatului Banu Mihai cunoaște exact natura nemulțumirii denunțatorului, arătându-se surprins că acesta nu și-a luat banii pentru lucrarea din comuna Ardeoani nici până în prezent:

BANU MIHAI : Da' stai și tu liniștit! ...[înjură – n.n.]...Tu nu vezi că-s călare unii peste alții? ...[neinteligibil – n.n.]...Bă! Acuma, eu îți spun o chestie! Trebuia să bage...[înjură – n.n.]...o lege a partidelor politice ca lumea, pe care... Toată lumea o fost sponsorizată! Tre' să-i aduni pe toți și-i bagi la pușcărie pe toți! Nu există deputat care să nu fi fost sponsorizat! ...[râde – n.n.]...Există în țara asta vreo...vreun președinte de consiliu județean, primar, deputat...oricare.. Tre' să-i bagi pe toți că toți am fost sponsorizați! Că doar campania nu se face cu vorbe!

RUSU VIOREL: Sponsorizat sponsorizat, da' ...

BANU MIHAI : Bine! Acolo...aici, când te duci și ceri...ăă...10 %, asta-i altă treabă! Aici e golăneală! Când îți pun condiții... Bă! Eu asta am spus: Bă, când pui condiții...

RUSU VIOREL: **BERCA m-o** ...[folosește un cuvânt vulgar – n.n.]...**cu...cu banii ăia de la Școala Ardeoani...**

BANU MIHAI : Nu știu! Da' eu ți-am spus...

RUSU VIOREL: De-mi vine să...

BANU MIHAI : VIORELE! Eu m-am dus...

RUSU VIOREL: **O promis că dă, că face, că...**

BANU MIHAI : **Nici acuma n-ai luat banii ăia, nu?**

RUSU VIOREL: I-am luat banii...acuma! **Da' atunci cât am cheltuit?**

BANU MIHAI : **Nu știu! Da-ți dai seama ce...ce bâlci e** ...[neinteligibil – n.n.]...OPREA îi lasă...[înjură – n.n.]...Ce să-i zic eu acuma?

În continuarea discuției Rusu Viorel îi propune inculpatului să meargă la Berca Gabriel și să-i ceară banii înapoi. Banu Mihai nu neagă că banii au fost primiți dar afirmă că în contextual neînțelegerilor politice nu mai discută în prezent cu Berca Gabriel și că nu vrea să discute acest subiect nici cu martorul:

RUSU VIOREL: **Ia spune-i c-am cerut banii înapoi!**

BANU MIHAI : Îm?

RUSU VIOREL: Spune-i...dacă te întâlnești cu el, spune-i că am cerut banii înapoi! Să îmi dea banii!

BANU MIHAI : Dă-l în ...[înjură – n.n.]...**N-am nicio treabă să discut cu el treburi din astea!**

RUSU VIOREL: Da' i-ai dat atunci ceva din ce-o fost?

BANU MIHAI : Nu i-am dat nimica! Adica nu...că nu mă...**Despre trecut nu mai vreau să aud! Să-nchid subiectul!**

RUSU VIOREL: Stai oleacă! Da' ...tu din ăia...

BANU MIHAI : Lasă băi! **Gata! Nu mai discutăm despre asta! Îi mort totul! Ce să mai...!**

Banu Mihai recunoaște în mod tacit că a luat sume de bani de la Rusu Viorel, dar sustine că nu au fost pentru sine, ci pentru partid și subliniază că nu vrea să vorbească despre acest subiect:

RUSU VIOREL: Bun! O zis că-mi face ...că-mi dă banii! Când o fost ministru de interne!

BANU MIHAI : **Hai să-nchidem subiectul ăsta! Gata! Nu mai vreau să aud! Eu am fost prostu' proștilor! Înțelegeți? În toată afacerea!**

RUSU VIOREL: Și eu am luat-o de nu m-am văzut!

BANU MIHAI : VIORELE!

RUSU VIOREL: Era să intru și-n faliment...

BANU MIHAI : E...eu închid subiectul ăsta! **Nu mai discutăm! Eu...ce-am putut...am putut să fac, am făcut! Pentru primar, pentru ...[neinteligibil – n.n.]... Nu vreau să aud! Eu am...plătesc câte 1.000 de euro în fiecare lună, am datorii pe la bănci... Vreau să vând, să plătesc datoriile... Eu am...**

RUSU VIOREL: Îi cel mai bine!

BANU MIHAI : Da, mă!

RUSU VIOREL: Da, mă! Da' parcă mă zgârie așa pe cap!

BANU MIHAI : Mai am 100.000 de euro de plătit! ...[neinteligibil – n.n.]...Ce dracu! Vând ce am de vândut...casa aia vreau s-o dau la cineva în chirie...îmi iau o căsuță mai mica și stau cuminte. ...[neinteligibil – n.n.]...**de toți banii pe care i-am dus eu acasă! Să vă stea vouă în gât !**

RUSU VIOREL: Așa zice? Că i-ai dus acasă?

BANU MIHAI : **Da! Eu îs...[neinteligibil – n.n.]...Ce să duci, bă? Da' ce? Eu îs tâmpit la cap?**

RUSU VIOREL: Ei...! Da' adevăru-i că nu i-ai dus toți... 270.000 de euro...

BANU MIHAI : **Da' nu mă interesează! Eu nu știu ce-o fost..**

RUSU VIOREL: La partid ...[râde – n.n.]...

BANU MIHAI : **Nu mă interesează! Nu știu ce-o fost, ce n-o fost, nu mă interesează! De trecut, numai de bine! Nu știu! Nu mă interesează discuțiile astea! Am uitat subiectul ăsta!**

RUSU VIOREL: Nu-i...Da' eu...dacă știu că...mă plimba în fiecare marți la București...

BANU MIHAI : Păi ce să-i fac, mă? Dacă ăsta-i omul? Nu mă interesează pe mine de el! Nu mă interesează!

Fragmentul de dialog relevă că între Banu Mihai și Berca Gabriel au existat discuții contradictorii cu privire la destinația sumelor de bani luate de la Rusu Viorel, în sensul în care inculpatul Banu Mihai a fost acuzat de Berca Gabriel că și-a însușit personal o parte din bani, aspect negat de Banu Mihai.

Discuțiile contradictorii dintre Banu Mihai și Berca Gabriel sunt confirmate atât de primul menționat cât și de martorul Popescu Adrian, astfel cum se va arăta în continuare.

În cadrul discuției din data de 25.06.2015, inculpatul Banu Mihai insistă asupra faptului că nu trebuie să mai vorbească despre bani nici acum și nici în viitor și chiar își manifestă supărarea în legătură cu subiectul discuției. Din nou, **inculpatul Banu Mihai recunoaște tacit primirea unor sume de bani pentru Berca Gabriel**, dar repetă că nu mai vrea să discute acest aspect, că nu mai este interesat de subiect:

RUSU VIOREL: Nu discut, da' nu pot nici să uit...îs 270.000 euro ...

BANU MIHAI : Îi treaba ta! Îi treaba ta, mă, ce-ai făcut tu cu ei! Nu știu! **Nu discut eu despre treaba asta! Nu știu de ce tre' să discutăm asta!**

RUSU VIOREL: Cică ce-am făcut eu cu ei!

BANU MIHAI : VIOREL! **Hai să-nchidem subiectul ăsta!**

RUSU VIOREL: Păi îl închidem, da' dă-l în pușca mea! Să dea banii! Cât o luat el din aia?

BANU MIHAI : Nu știu, bă! **Nu mă interesează asta!**

RUSU VIOREL: Da' nu tu i-ai dat?

BANU MIHAI : Nu știu! Bă! Vrei să discutăm numai despre treburile astea? **De asta am venit eu aici să discutăm?**

În continuare cei doi interlocutori discută din nou aspectul legat de vânzarea terenului, context în care Banu Mihai îi dă asigurări martorului că se va finaliza tranzacția, urmând ca fiul său, Banu Lucian să se ocupe de formalități:

RUSU VIOREL: Cu...Cu ăștia când? Cu 150.000 lei? Când o stingem?

BANU MIHAI : Care mă 150.000 ?

RUSU VIOREL: Cu terenu' !

BANU MIHAI : Lasă mă! Terenu-i vândut, o să se rezolve problema...

BANU MIHAI : Las-o măi! Aia-i...

RUSU VIOREL: Bun! Atunci când...când să meargă? Că mă ia...

BANU MIHAI : ...[vorbește concomitent cu Rusu Viorel, neinteligibil – n.n.]...**Îi spun lu' LUCIAN să se înțeleagă, ei și-au făcut tranzacția, să se ducă să... Terenu-i acolo, nu-i vândut, nu-i luat de nimeni.**

În continuare Banu Mihai îi spune martorului că terenul este proprietatea unei rude, aspect real întrucât promitentul-vânzătorul, Cornea Traian este unchiul soției sale, Banu Maria:

BANU MIHAI : Țăla era terenul unei...rude... L-o lămurit LUCIAN să-l dea...Doar nu era terenu' meu! N-am eu teren acolo!

RUSU VIOREL: Eu ce să-nțeleg? Când o luat banii i-ai făcut bine...

BANU MIHAI : Nu i-am făcut bine, măi! Nu i-am făcut bine! Vorbesc despre...asta-i tranzacția comercială! Ce? Aia o fost o tranzacție comercială, o să se termine, e precontract făcut, este...

Procesul-verbal de redare a dialogului ambiental purtat de martorul Rusu Viorel cu inculpatul Banu Mihai demonstrează și titlul cu care au fost dați banii, respectiv influențarea membrilor guvernului pentru a aloca sume de bani necesare achitării lucrărilor executate de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău. Totodată, din același mijloc de probă rezultă că discuțiile s-au purtat în trei: Rusu Viorel, Banu Mihai și Berca Gabriel:

RUSU VIOREL: **Da' n-ai fost la discuții de fiecare dată?**

BANU MIHAI : Bă! Nu mai are nici un sens!

RUSU VIOREL: Acuma spui că nu!

BANU MIHAI : **Subiectu' ăsta s-a închis, gata! Are rost? De asta am venit aici? Să mă...**

Având în vedere insistențele denunțătorului privind recuperarea sumelor de bani, inculpatul Banu Mihai îi reproșează acestuia că a dat banii de bună-voie:

BANU MIHAI : Hai, mă! Mă, VIOREL ! **Nu ți-o băgat nimeni mâna-n buzunar, nu te-o obligat nimeni, nu ți-o făcu nimeni nu știu ce... Ce Dumnezeu!**

RUSU VIOREL: **Nu mi-o băgat da' mi-o zis că nu-mi dă!**

BANU MIHAI : O zis că...Nu știu! Treaba lui! Ce-ai vorbit cu el, nu mă interesează pe mine ce-ai vorbit cu el!

În continuare, inculpatul Banu Mihai insistă ca martorul să nu mai vorbească niciodată despre acest subiect: „*Despre asta nu mai discutăm niciodată! S-o terminat bâlciul, ce-a fost a fost...! Ne-am lăsat amândoi de politică...nu ne mai interesează?*”

Pe parcursul discuției, așa cum am arătat anterior, inculpatul Banu Mihai recunoaște că a luat bani de la Rusu Viorel însă neagă că sumele au fost pentru sine: „*Eu ți-am spus! Să le stea...să le stea în gât..repet: Să le stea în gât toți banii care i-am luat eu de la tine și i-am dus acasă! Da' toți! ,,*”

Dialogul confirmă declarația martorului Rusu Viorel în sensul că deși la discuții participa și Berca Gabriel, sumele de bani stabilite au fost remise efectiv inculpatului Banu Mihai:

RUSU VIOREL: ...[neinteligibil – n.n.]...**nu spunea să discut cu tine tot timpul ?**

BANU MIHAI : Nu mai... ...[înjură – n.n.]...nu mai vreau să discut...

RUSU VIOREL: **Când era vorba de bani...**

BANU MIHAI : **Bă! Nu mai vreau să aud de el! Înțelegeți?**

RUSU VIOREL: Asta-i altceva dacă nu mai vrei să auzi de el!

BANU MIHAI : Nu mai vreau să aud, nu mai vreau să discutăm despre treburile astea!

RUSU VIOREL: Nu vrei să auzi de el, asta-i altceva! Da'...

La finalul discuției inculpatul Banu Mihai repetă că nu mai vrea să discute subiectul, că relațiile cu Berca Gabriel s-au deteriorat și îi spune martorului să se ducă personal să ceară banii de la acesta din urmă. Cei doi interlocutori stabilesc ca Banu Lucian să ia legătura cu avocatul Vlad Secuiu pentru a demara formalitățile în scopul încheierii în formă autentică a contractului de vânzare-cumpărare

Urmare a acestei înțelegeri, la data de 01.07.2015, inculpatul Banu Lucian s-a deplasat la biroul martorului Rusu Viorel cei doi purtând o discuție în prezența avocatului Secuiu Vlad Sebastian.

Din conținutul dialogului înregistrat ambiantal rezultă, în mod îndubitabil că Rusu Viorel nu știe unde este amplasat exact terenul:

RUSU VIOREL : Ăă...din câte știu, e undeva prin...ăă...

BANU LUCIAN : La Europa 85, vis-a-visde...ăă...am uitat cum îl cheamă...eun...fostu...han, sau nu știu ce era acolo pe vremuri! La...ăă...

RUSU VIOREL : Unde-i bisericuța aia, pe dreapta, pe acolo...

BANU LUCIAN : Exact! Acolo! Chiar pe partea dreaptă! După parcare...

Inculpatul Banu Lucian îi explică lui Rusu Viorel că nu s-a perfectat vânzarea din cauza faptului că nu era făcută dezmembrarea, terenul vândut fiind parte dintr-o suprafață mai mare. În acest context Rusu Viorel afirmă că prețul menționat pe antecontract este exagerat, însă Banu Lucian apreciază că „*La Europa 85, la momentul anului 2008 – 2009, era și 15 euro metru pătrat!*” și chiar îl ironizează pe Rusu Viorel:

BANU LUCIAN : Cine știe cum va ajunge norocul și...

RUSU VIOREL : Da!

BANU LUCIAN : ...[râde – n.n.]...

RUSU VIOREL : Peste vreo cizzeci de ani...

BANU LUCIAN : Eh! Niciodată nu se știe!

RUSU VIOREL : Peste vreo cizzeci de ani cred că iau...ăă...150.000 de lei!

În continuarea discuției Rusu Viorel precizează titlul cu care au fost dați de fapt cei 150.000 lei și că vânzarea terenului a fost un pretext pentru virarea banilor solicitați de Banu Mihai, aspecte pe care Banu Lucian le confirmă:

RUSU VIOREL : Păi da! **Atunci mi-o zis MIHAI! Băi, am nevoie de niște bani! Asta-i soluția! Prin teren! Că n-aveam cum să scot banii din...ăă...**

BANU LUCIAN : **Da!**

RUSU VIOREL : Da' trebuie și stinsă în...trebuie și stinsă în acte! Că numai teren nu-mi trebuia mie sau...

BANU LUCIAN : Vă salut! Trăiți!

Fiind audiat în cursul urmăririi penale, la data de 09.07.2015, în calitate de suspect, inculpatul Banu Mihaia negat comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa.

Ulterior, la 17.07.2015 inculpatul Banu Mihai a dat o nouă declarație din care rezultă că imediat după preluarea de către Berca Gabriel a conducerii organizației județene Bacău a Partidului Democrat Liberal, în luna aprilie 2010, și numirea sa ca secretar general al

organizației, l-a cunoscut pe Rusu Viorel, acesta fiindu-i prezentat ca principalul sponsor al partidului. Banu Mihai a declarat că, inițial, a purtat cu Rusu Viorel mai multe discuții de principiu cu privire la continuarea sponsorizării partidului.

În perioada în care au ocupat funcții de conducere în cadrul P.D.L. Bacău, Banu Mihai și Berca Gabriel stabileau necesitățile financiare ale partidului, iar Berca Gabriel, după efectuarea calculului și în funcție de aceste necesități, îi spunea lui Banu Mihai să meargă la Rusu Viorel, stabilind totodată și suma de bani pe care să o ceară de la acesta.

Banu Mihai a recunoscut că, în perioada cuprinsă între toamna anului 2010 și primăvara anului 2012, a fost de mai multe ori la Rusu Viorel, de la care a luat sume de bani, în lei sau euro, totalizând, în opinia inculpatului, echivalentul a 80.000 euro. Banu Mihai a arătat că toți acești bani au fost predați lui Berca Gabriel la sediul partidului, în calitate sa de președinte al organizației și că acesta a stabilit destinația sumelor de bani, astfel: o parte din aceștia (aproximativ 50% din suma primită de la Rusu Viorel) erau destinați cheltuielilor partidului, iar diferența rămânea în posesia și la dispoziția lui Berca Gabriel, ca președinte de partid, cu titlul de „cheltuieli de protocol”.

În această declarație inculpatul Banu Mihai confirmă neînțelegerile avute cu Berca Gabriel, motivate de suspiciunea acestuia că Banu Mihai nu ar fi adus la partid toți banii primiți de la Rusu Viorel. Astfel, Banu Mihai a precizat că în anul 2012, posibil în perioada precampaniei electorale, Berca Gabriel l-a acuzat că și-a însușit sume de bani provenite de la Rusu Viorel.

În aceste condiții, Banu Mihai a întocmit o situație privind banii primiți de la Rusu Viorel și cheltuielile efectuate, inclusiv „protocolul președintelui”, situație pe care i-a prezentat-o lui Berca Gabriel, pentru a justifica aceste sume, justificări cu care Berca Gabriel a fost de acord. În urma acestor calcule, Banu Mihai a concluzionat că a primit de la Rusu Viorel doar suma de 80.000 euro, sumă ce reprezintă „bani negri pentru partid”.

Din declarația inculpatului Banu Mihai rezultă, de asemenea, că în toamna anului 2010, după inaugurarea școlii din comuna Ardeoani, Rusu Viorel i-a solicitat sprijinul în sensul intervenției la Guvernul României pentru alocarea sumelor necesare plății lucrărilor executate de societatea deținută de denunțator. Banu Mihai a precizat că personal nu avea o astfel de influență, aspect pe care i l-a adus la cunoștință lui Rusu Viorel, dar a transmis solicitarea acestuia lui Berca Gabriel, care avea influența necesară datorită funcțiilor deținute: senator, președinte al P.D.L. Bacău și vicepreședinte, la nivel național al acestui partid.

Inculpatul Banu Mihai a declarat că în cadrul discuțiilor purtate cu Rusu Viorel, acesta i-a spus că aceeași solicitare i-a adresat-o personal lui Berca Gabriel, care i-a promis rezolvarea finanțării. Inculpatul a mai precizat că, inițial, Berca Gabriel a fost de acord să se implice în obținerea fondurilor necesare însă, ulterior, a afirmat că sunt probleme în legătură cu câștigarea licitației și valoarea mare a contractului și că va fi greu să solicite o sumă atât de mare de la Guvern.

De asemenea, din declarația inculpatului Banu Mihai, rezultă că Rusu Viorel a insistat în solicitarea sa de a se face intervenții pentru asigurarea finanțării Școlii Ardeoani, că a dat sumele de bani anterior menționate tocmai pentru rezolvarea acestei solicitări, dar că Berca Gabriel nu i-a spus niciodată de ce nu a rezolvat solicitarea, deși avea influență la nivelul conducerii centrale a partidului, partid aflat la guvernare în acea perioadă. Inculpatul Banu Mihai a declarat că acesta nu a fost singurul caz în care Berca Gabriel a promis rezolvarea unei probleme și nu s-a ținut de cuvânt.

În declarația dată în fața instanței de judecată inculpatul Banu Mihai a arătat împrejurările în care a luat legătura cu martorul-denunțator Rusu Viorel, că s-a interesat la vechea conducere a P.D.L. Bacău dacă mai vreo obligație la Rusu Viorel, față de faptul că acesta sponsorizase campania prezidențială din 2009 cu 250.000 euro și i s-a spus că nu mai au nici o obligație, că el i-a spus martorului denunțator că nu dorește să aibă nici o obligație

față de acesta, iar dacă dorește să sponsorizeze în continuare partidul este simpla sa voință. Inculpatul a arătat că martorul Diaconu Victor, primarul comunei Ardeoani și membru în Biroul Județean Bacău al P.D.L. în mod repetat și insistent a solicitat sprijin pentru alocarea fondurilor necesare plății lucrărilor efectuate școala din comună, dar că s-au interesat de situația acestei investiții și că au apreciat că ceva este în neregulă, față de valoarea inițială a lucrării. În ceea ce privește promisiunea de sprijin pentru obținerea fondurilor efectuării plăților contravalorii lucrărilor la Școala din comuna Ardeoani, inculpatul a declarat că în urma discuțiilor făcute cu inculpatul Berca, cât timp se aflau în stare de arest preventiv, acesta ar fi spus că a făcut această promisiune, „așa cum se obișnuiește, doar ca o declarație politică”.

Cu privire la terenul care a făcut obiectul „antecontractului de vânzare-cumpărare” inculpatul a susținut că martorul denunțator i-ar fi cerut cu privire la condițiile înființării unei ferme agricole și că, astfel, martorul denunțator s-a înțeles cu fiul său să cumpere acel teren.

Inculpatul Banu Mihai a arătat că în cursul urmăririi penale, în declarația din data de 17.07.2015, a recunoscut că a primit de la martorul denunțator Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma de aproximativ 80.000 euro, bani pe care i-a dat inculpatului Berca Gabriel, că din această jumătate s-a reținut pentru cheltuieli de protocol, iar ceilalți au fost folosiți pentru diverse cheltuieli ale partidului, dar că a dat acea declarație deoarece procurorul i-ar fi prezentat pe monitorul calculatorului o așa-zisă declarație a inculpatului Berca Gabriel prin care Berca Gabriel îl suspecta pe el că și-ar fi însușit bani luați de la Rus Viorel, condiții în care a spus că dacă el îl suspectează de așa ceva, „înseamnă că eu al luat banii și i-am dat lui”. Apoi, inculpatul a arătat că știe că Rusu Viorel a cheltuit această sumă de 80.000 de euro pentru P.D.L., dar că plata materialelor de propagandă a făcut-o direct martorul-denunțator. Inculpatul recunoaște că la un moment dat au apărut discuții în partid u privire la faptul că el și-ar fi însușit din banii dați de Rus Viorel pentru partid și că în aceste condiții a mers la acesta și i-a cerut să-i prezinte lista cu sumele cheltuite, listă pe care i-a prezentat-o inculpatului Berca Gabriel și că acesta s-ar fi convins de realitate și discuțiile pe acest subiect s-au încheiat.

În cursul urmăririi penale inculpatul Berca Gabriel a declarat că a participat la festivitățile de deschidere a anului școlar 2010/2011 la școala din comuna Ardeoani, împrejurare în care atât primarul comunei cât și constructorul au ridicat problema plății lucrărilor executate, dar că nu a făcut nicio promisiune în sensul implicării în achitarea datoriei pe care o avea autoritatea locală față de constructor, întrucât această problemă depășea competențele sale de senator. Inculpatul a arătat că nu știe nimic despre sumele de bani primite de Banu Mihai de la Rusu Viorel și nu a participat niciodată la vreo discuție cu privire la aceste sume. Inculpatul Berca Gabriel a precizat că nu s-a implicat în alocarea fondurilor către comuna Ardeoani, nici în perioada februarie-aprilie 2012, când a fost Ministrul Administrației și Internelor, deși teoretic ar fi putut rezolva această problemă.

Din declarația inculpatului Berca Gabriel rezultă că nici în cadrul ședințelor/intrunirilor cu membri de partid nu a afirmat/promis că se va implica în obținerea banilor de către Unitatea Administrativ Teritorială Ardeoani de la Guvernul României și nu a avut nicio discuție cu Banu Mihai în legătură cu această solicitare. De asemenea, inculpatul a declarat că nu s-a întâlnit niciodată cu Rusu Viorel (cu excepția unor festivități/manifestări publice) și acesta nu i-a solicitat niciodată sprijinul pentru plata lucrărilor executate la școala Ardeoani. Berca Gabriel a susținut că, deși a fost președintele Partidului Democrat Liberal Bacău, nu știe cum a fost susținut financiar partidul, dacă au fost sponsori oficiali sau neoficiali ai partidului, care au fost sursele de finanțare în campaniile electorale (cu excepția cotizațiilor). Inculpatul Berca Gabriel și-a preconstituit această apărare încă din data de 09.07.2015, când a fost reținut Banu Mihai. Astfel, în contextul mediatizării cazului, inculpatul Berca Gabriel a purtat patru convorbiri telefonice în ziua de 09.07.2015 în cadrul cărora a făcut în mod repetat

afirmații că nu a avut nicio implicare în finanțarea școlii de la Ardeoani, că nu a făcut nicio intervenție pentru nicio persoană, că nu știe ce făceau „derbedeii” (n.n. cu referire la inculpatul Banu Mihai) și că nu are cunoștință de banii ceruți prin folosirea numelui său.

Faptul că inculpatul Berca Gabriel a realizat, după mediatizarea începerii cercetării penale în cauză și cu deosebire după arestarea inculpatului Banu Lucian, gravitatea situației și că ar fi posibil să fie cercetat și el penal și chiar arestat, rezultă și din convorbirea telefonică interceptată legal, din data de 09.07.2015, dintre el și soția sa Berca Corina-fl.176-178 vol.V dosar urmărire penală, precum și din convorbirile telefonice interceptată legal, din data de 26.06.2015 și 09.07.2015, dintre el și martorul Scripăț Constantin-fl.146-154 și fl.182-184 vol.V dosar urmărire penală.

Gravitatea situației și implicarea inculpatului Berca Gabriel rezultă din convorbirea telefonică interceptată legal, din data de 09.07.2015, dintre acesta și numitul Rădulescu Adrian-fl.187-189 vol.V dosar urmărire penală, persoană cu funcție de conducere la data săvârșirii faptelor al Partidului Democrat Liberal și care în mod evident cunoștea și modalitatea de finanțare a partidului la nivelul județului Bacău.

În declarația dată în fața instanței de judecată inculpatul Berca Gabriel a declarat, în esență că nu a pretins de la Rusu Viorel, nici în nume propriu și nici pentru partid, nici direct și nici indirect, prin inculpatul Banu Mihai, sume de bani sub pretextul că va interveni la nivel guvernamental pentru alocarea fondurilor necesare plății lucrărilor efectuate la Școala din Ardeoani.

Inculpatul a mai arătat că a participat la festivitățile de deschidere a anului școlar 2010-2011, când a avut loc și inaugurarea noii școli din comuna Ardeoani, festivitate la care a participat și Rusu Viorel, prilej cu care în mod public primarul comunei, martorul Diaconu Victor, a ridicat problema datoriilor pe care le avea în legătură cu această investiție și că i-ar fi spus că, „în funcție de calitatea pe care o aveam de senator și potrivit prevederilor legale ... există posibilitatea alocării sumelor dar în condițiile în care acest lucru ar fi legal, având în vedere și Hotărârea Guvernului din 2006, prin care s-a aprobat această investiție”. Inculpatul a mai declarat că niciodată inculpatul Banu Mihai nu a venit să-i aducă la cunoștință solicitarea numitului Rusu Viorel privind efectuarea de demersuri pentru obținerea finanțării investiției, deoarece știa poziția sa din cadrul ședințelor de partid.

La rândul său, **inculpatul Banu Lucian** în cursul urmăririi penale, a declarat că se ocupă în mod obișnuit de tranzacțiile imobiliare ale unchiului mamei sale, Cornea Traian. La data încheierii antecontractului, nefiind în municipiul Bacău, a rugat un prieten, respectiv pe Spiridon Radu să îndeplinească formalitățile pentru încheierea acestei tranzacții. Când privește împrejurările în care a fost încheiată promisiunea de vânzare-cumpărare inculpatul a arătat că tatăl său i-a spus că Rusu Viorel dorește să achiziționeze un teren și tot de la tatăl său a aflat că prețul oferit de martor este de 150.000 lei. Inculpatul a transmis această ofertă unchiului Cornea Traian care a fost de acord să vândă suprafața de 1 ha. Inculpatul a declarat că banii virajați de S.C. RUSTRANS S.R.L. în contul lui Spiridon Radu au fost predați de către acesta proprietarului Cornea Traian, iar banii virajați în contul acestuia din urmă au fost utilizați în interes personal, inclusiv prin împărțirea către rude (printre care și inculpatul). Banu Lucian a mai arătat că unchiul său a deținut și utilizat cardul bancar, uneori cu ajutorul său.

Din declarația inculpatului mai rezultă că și în prezent Cornea Traian este proprietarul terenului care a format obiectul contractului de vânzare-cumpărare, cu mențiunea că acest teren a fost ipotecat la un moment dat pentru garantarea unei datorii a inculpatului. Banu Lucian a declarat că nu s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare, deși Rusu Viorel a solicitat acest lucru, întrucât procedura de vânzare a terenurilor situate în extravilan este în prezent greoaie.

În declarația dată în fața instanței de judecată inculpatul Banu Lucian a declarat, în esență, că a cumpărat în anul 2008 suprafața de 50.000 mp teren în extravilanul comunei

Săucești, dar, deoarece se afla în în acea perioadă în divorț cu soția sa și nu dorea ca acest teren să intre în masa de partaj, în actul de vânzare-cumpărare a fost trecut ca și cumpărător unchiul său, martorul Cornea Traian; că ulterior a împrumutat mai multe sume de bani de la martorii Căldăraru Neculai, Ghindea și Umbrărescu Ștefan Sorin și că au fost încheiate contracte de vânzare-cumpărare în formă autentică cu aceștia, dar de fapt „*acestea nu au fost acte de transfer al proprietății, ci erau garanții pentru banii pe care îi împrumutasem de la aceștia.*”

Cât privește terenul care a făcut obiectul „antecontractului de vânzare-cumpărare” cu Rusu Viorel, a susținut că a aflat de la tatăl său, inculpatul Banu Mihai, că Rusu Viorel este interesat să achiziționeze un teren într-o zonă limitrofă municipiului Bacău și că tot tatăl său i-a spus să ia legătura cu Vlad Seciu, care asigura asistența juridică societății lui Rusu Viorel; inculpatul a mai arătat că unchiul său Cornea Traian a dat mandat pe rând lui, martorului Vasilache Vasile și Spiridon Radu să vândă terenul; că a apelat la Spiridon Radu deoarece el nu se afla în localitate și avea încredere în el, că nu-și amintește dacă a fost și el la notar în momentul în care Cornea Traian a dat mandat martorului Spiridon Radu, dacă antecontractul de vânzare-cumpărare l-a redactat el sau Spiridon Radu și nici dacă a fost prezent la semnarea actului; s-a mai arătat că nu s-a încheiat actul de vânzare-cumpărare în formă autentică deoarece suprafața de 10.000 mp teren făcea parte dintr-o parcelă mai mare și „*nu era apt de dezmembrare*”, că au fost mai multe tentative de autentificare actelor, dar că nu a mai fost căutat de Secui Vlad. Inculpatul recunoaște că plata prețului s-a făcut în trei tranșe de câte 50.000 lei, sume achitate în cont bancar de unde au fost scoși de el, respectiv de Spiridon Radu, care, apoi, i-a înmănat lui, banii fiind folosiți în nume personal.

Săvârșirea de către inculpații: Berca Gabriel, Banu Mihai și Banu Lucian a infracțiunii de trafic de influență, în forma autoratului, respectiv, pentru inculpatul Banu Lucian, a complicității rezultă din coroborarea declarațiilor date denunțatorul Rusu Viorel, atât în cursul urmăririi penale, cât și la instanța, procesele verbale de redare a dialogurilor ambientale menționate și redare în partea de mai sus, a declarațiilor date la datele de 17.07.2015, de coinculpătului Banu Mihai, precum și din declarațiile date de martorii: Rusu Viorel, Popescu Adrian, Diaconu Victor, Lazar Florin, Scripăț Constantin, Olaru Neculai, martorul Măgirescu Adrian, Bondor Silviu și Mîcșială Ion, cu deosebire în cursul urmăririi penale, declarații care vor fi analizate în continuare.

Astfel, din **declarația martorului Rusu Viorel** rezultă că în perioada 2010 – 2012 s-a întâlnit în mai multe rânduri cu inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel, fiecare din aceștia asigurându-l că, prin influența pe care o are la nivel guvernamental, va asigura sumele de bani necesare plății lucrărilor efectuate la Școala Ardeoani. Pentru a-și folosi atât influența personală la nivelul factorilor de decizie din Guvernul României cât și în vederea folosirii unei asemenea influențe de către Berca Gabriel, Banu Mihai a pretins atât pentru sine și pentru Berca Gabriel cât și pentru partidul din care amândoi făceau parte (Partidul Democrat Liberal) sume de bani, totalizând 270.000 euro. Acești bani au fost dați în mai multe tranșe, atât în Bacău cât și în București, în această din urmă locație, cu ocazia deplasărilor pe care martorul denunțator le făcea, de regulă, în zilele de marți, întrucât cei doi inculpați îi promiteau că în ședințele de Guvern care aveau loc în zilele de miercuri se va analiza și aproba alocarea fondurilor pentru Școala Ardeoani. Martorul denunțator a precizat că a avut întâlniri și discuții directe cu Berca Gabriel, iar acesta i-a promis rezolvarea finanțării lucrărilor. În cadrul acestor discuții, Berca Gabriel l-a asigurat pe Rusu Viorel că știe de sumele primite de Banu Mihai și că acesta din urmă a fost desemnat să se ocupe atât de primirea sumelor de bani cât și de obținerea finanțării.

În ceea ce privește încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare, martorul Rusu Viorel a precizat că inițiativa i-a aparținut inculpatului Banu Mihai în condițiile în care i-a precizat că nu dispune în acea perioadă de sume de bani în numerar. Martorul-denunțator a

precizat că nu a intenționat să achiziționeze nicio suprafață de teren, nu știe unde este amplasat terenul menționat în antecontract, prețul este supraevaluat în condițiile în care 1 ha de teren în extravilanul comunei Săucești ar fi de maxim 15.000 lei, nu i-a cunoscut pe proprietarul Cornea Traian sau mandatarul Spiridon Radu și nu a negociat cu aceștia prețul terenului, suma de 150.000 lei fiind stabilită de inculpatul Banu Mihai.

Din **declarația martorului Popescu Adrian**, deputat în Parlamentul României în perioada 2008 – 2012 din partea P.D.L., audiat în cursul urmăririi penale, rezultă că în luna aprilie 2010, la conducerea organizației județene Bacău a partidului au fost numiți Berca Gabriel în funcția de președinte și Banu Mihai în funcția de secretar general. Imediat după această numire, la propunerea inculpatului Banu Mihai, martorul Popescu Adrian a fost împreună cu el la Rusu Viorel, cunoscut ca fiind principalul sponsor al P.D.L. Bacău. Cu această ocazie, cei trei au discutat despre sponsorizarea partidului de către Rusu Viorel. După instalarea noii conduceri, s-a hotărât ca Banu Mihai să țină legătura cu sponsorii partidului, în sensul de a solicita și încasa de la aceștia sume de bani. În toamna anului 2010, în cadrul unei ședințe de partid, s-a discutat despre necesitățile de finanțare pentru alegerile locale ce urmau a avea loc în vara anului 2012, stabilindu-se că în perioada precampaniei electorale, respectiv anul 2011 era necesară suma de 150.000 euro, iar în anul 2012 (în campania electorală) era necesară suma de 300.000 euro. În cadrul întâlnirilor restrânse care aveau loc în biroul lui Berca Gabriel și la care participa doar conducerea partidului (inclusiv parlamentarii), Banu Mihai le-a adus la cunoștință că a discutat cu Rusu Viorel, principalul sponsor al partidului, și că vor avea banii necesari pentru susținerea campaniei electorale, întrucât acesta le va pune la dispoziție sumele de bani anterior menționate, aspect cu care Berca Gabriel a fost de acord.

Din declarația acestui martor rezultă că în primăvara anului 2012 a asistat la o discuție între Banu Mihai și Berca Gabriel, în biroul acestuia din urmă, discuție la care a participat și Scripăț Constantin, alt membru marcant al partidului (fost prefect al județului Bacău). Subiectul acestei discuții l-a constituit sumele de bani luate de Banu Mihai de la Rusu Viorel. Berca Gabriel i-a reproșat lui Banu Mihai că nu a adus la partid toți banii luați de la Rusu Viorel, context în care Banu Mihai a încercat să justifice atât banii luați de la Rusu Viorel, cât și modul de cheltuire al acestora, în sensul că ar fi dus o sumă de bani, ca donație, la sediul central al partidului și ar fi plătit o firmă de consultanță din București. Întrucât discuțiile dintre cei doi inculpați se purtau pe un ton foarte ridicat, martorul Popescu Adrian a părăsit încăperea.

Martorul Popescu Adrian confirmă declarația denunțatorului Rusu Viorel, în sensul că acesta din urmă se deplasa aproape săptămânal, de regulă în zilele de marți, la București, unde se întâlnea cu Banu Mihai. La unele dintre aceste întâlniri participa și martorul Popescu Adrian, cei trei discutând problema fondurilor pentru Școala Ardeoani, iar Banu Mihai afirma că se încearcă rezolvarea problemei în ședințele Guvernului din zilele de miercuri.

De asemenea, declarația martorului Popescu Adrian confirmă că în schimbul sumelor de bani primite efectiv de Banu Mihai de la Rusu Viorel, acesta din urmă a solicitat în mod constant alocarea sumelor de bani necesare plății lucrărilor executate la Școala Ardeoani. Această solicitare a fost discutată inclusiv în ședințele de partid, iar Berca Gabriel a fost de acord cu solicitarea și a afirmat că atât el personal, cât și Banu Mihai se vor implica în obținerea acestor fonduri la nivel guvernamental. Având în vedere funcțiile deținute de Berca Gabriel (senator în Parlamentul României, președinte al organizației județene Bacău a P.D.L., vicepreședinte la nivel național al P.D.L.) martorul a precizat că acesta era singurul în măsură să rezolve solicitarea lui Rusu Viorel, în timp ce Banu Mihai ar fi putut influența o astfel de decizie la nivel guvernamental doar cu știința și acordul lui Berca Gabriel.

Deși nu cunoaște exact cuantumul sumelor de bani primite de Banu Mihai de la Rusu Viorel cu știința lui Berca Gabriel, martorul a declarat că este cert că au fost primite astfel de sume de bani de către cei doi pentru finanțarea „la negru” a partidului, iar între banii dați de

Rusu Viorel și solicitarea acestuia de a fi alocate fonduri pentru lucrările de la Școala Ardeoani există o legătură directă, întrucât, în toată această perioadă, singura solicitare a lui Rusu Viorel a fost ca partidul, prin Berca Gabriel și Banu Mihai, să-și exercite influența la nivelul Guvernului Românie în vederea alocării sumelor de bani pentru achitarea lucrărilor executate de S.C. CONEXTRUST S.A. În plus, martorul a arătat că singurul motiv pentru care Rusu Viorel nu a mai dat bani partidului pentru alegerile locale din vara anului 2012 a fost faptul că Berca Gabriel și Banu Mihai nu au rezolvat solicitarea acestuia.

Implicarea inculpaților Berca Gabriel și Banu Mihai în obținerea finanțării pentru Școala Ardeoani este confirmată și de **martorul Diaconu Victor**, primarul comunei Ardeoani din anul 2004 și până în prezent. Din declarația acestui martor, dată în cursul urmăririi penale, rezultă că în anul 2010, fiind membru al P.D.L., a participat la o ședință a organizației județene a partidului în cadrul căreia a ridicat problema lipsei finanțării pentru Școala Ardeoani, context în care Berca Gabriel a afirmat că de această problemă se va ocupa personal Banu Mihai, persoană care, de asemenea, era prezentă la ședință. Berca Gabriel a participat la deschiderea anului școlar din 2010, ocazie cu care a fost inaugurată Școala Ardeoani. Cu această ocazie, Berca Gabriel a afirmat că se va ocupa personal pentru alocarea fondurilor pentru achitarea lucrărilor executate.

La începutul anului 2012, în perioada când Berca Gabriel era Ministrul Administrației și Internelor, Rusu Viorel i-a spus martorului Diaconu Victor că se vor alocă bani pentru plata lucrărilor până în luna august 2012, conform promisiunilor făcute de Berca Gabriel și Banu Mihai. De asemenea, martorul a mai declarat că, după alegerile locale din luna iunie 2012, Rusu Viorel i-a relatat că Berca Gabriel și Banu Mihai nu sunt serioși și că „s-a săturat” de câte drumuri a făcut la București și de câți bani a dat, spunându-i expres că i-a dat lui Banu Mihai suma de 300.000, fără a preciza moneda, pentru a i se plăti lucrările.

Martorul a mai precizat că atât Berca Gabriel cât și Banu Mihai i-au promis alocarea banilor de către Guvern, discuțiile continuând până în toamna anului 2012 când Diaconu Victor, pe fondul blocării conturilor primăriei Ardeoani de către S.C. CONEXTRUST S.A., i-a reproșat lui Berca Gabriel că nu a rezolvat finanțarea nici măcar în perioada în care a fost Ministrul Administrației și Internelor.

Din **declarația martorului Lazăr Florin**, fost membru al P.D.L., fost președinte al organizației municipale Bacău a PDL și candidatul acestui partid pentru funcția de primar al municipiului Bacău la alegerile locale din 2012, audiat în cursul urmăririi penale, rezultă că, începând cu luna aprilie 2010, decidenți în cadrul organizației județene Bacău a partidului erau Berca Gabriel și Banu Mihai. Martorul confirmă că în cadrul partidului au avut loc discuții privind sumele de bani necesare susținerii campaniei electorale pentru alegerile locale din anul 2012, ajungându-se la concluzia că partidul ar avea nevoie de 200.000 – 250.000 euro. De obținerea acestor fonduri se ocupau Berca Gabriel și Banu Mihai, iar principalul sponsor al partidului era Rusu Viorel.

Deși a arătat că nu cunoaște care au fost efectiv sursele de finanțare ale partidului, martorul a precizat că Banu Mihai l-a asigurat că vor avea finanțare pentru campania electorală din anul 2012. Lazăr Florin a declarat că partidul nu l-a susținut financiar pentru campania electorală de la alegerile locale din anul 2012.

De asemenea, martorul a susținut că au existat discuții legate de finanțarea Școlii Ardeoani, problemă ridicată de primarul Diaconu Victor în cadrul ședințelor P.D.L. și că Berca Gabriel spunea de fiecare dată că va rezolva problema.

Audiat în cursul urmăririi penale, **martorul Scripăț Constantin** a declarat că în perioada septembrie/octombrie 2010 până în luna mai 2012 a fost prefect al județului Bacău, cu sprijinul P.D.L. fiind un apropiat al conducerii organizației județene a P.D.L. Bacău. În cadrul P.D.L. Bacău, conducerea organizației a stabilit ca Banu Mihai, în calitate de secretar general, să se ocupe de asigurarea finanțării partidului.

Deși inculpatul Berca Gabriel a negat că s-ar fi întâlnit cu Rusu Viorel în alte împrejurări decât festivități publice, martorul Scripăț Constantin (a cărui audiere a fost solicitată de inculpat) a precizat că în perioada când a fost prefect s-a întâlnit în București, la un restaurant, cu Berca Gabriel, Banu Mihai, Popescu Adrian și Rusu Viorel. Subiectul discuției a fost intenția lui Rusu Viorel de a înființa o televiziune prin care să susțină și campania electorală a P.D.L.. Celelalte persoane prezente la discuție, inclusiv Berca Gabriel au fost de acord cu acest proiect, însă nu s-au stabilit acțiuni concrete la sfârșitul întâlnirii. Niciunul dintre participanți nu a părut surprins sau deranjat de prezența lui Rusu Viorel, motiv pentru care martorul a apreciat că Berca Gabriel, Banu Mihai și Popescu Adrian știau că se vor întâlni cu Rusu Viorel

Martorul Scripăț Constantin a declarat că în anul 2011, când a acceptat să candideze la alegerile locale din anul 2012, le-a spus inculpaților Berca Gabriel și Banu Mihai că nu are bani pentru a-și susține campania electorală și nici susținători proprii. Cei doi i-au răspuns că nu trebuie să-l intereseze acest subiect întrucât ei vor asigura finanțarea campaniei. Martorul a precizat că referirile la bani din cadrul acestor discuții priveau alte sume decât cele provenite din cotizații, aceste sume fiind insuficiente pentru a susține o campanie electorală.

În declarația dată în cursul urmăririi penale, **martorul Olaru Neculai**, președinte al P.D.L. Bacău, anterior lunii aprilie 2010, a declarat că numitul Măgirescu Adrian i-a povestit cu mai mulți ani în urmă că în secretariatul partidului se auzeau din biroul președintelui, discuții și chiar certuri aprinse între Berca Gabriel și Banu Mihai, în legătură cu banii care nu aveau o proveniență legală, respectiv modul în care cei doi și-ar fi împărțit acești bani.

Audiat în cursul urmăririi penale, **martorul Măgirescu Adrian**, angajat la Cabinetul deputatului Popescu Adrian și membru al P.D.L. - Organizația județeană Bacău în perioada 2006 și până în prezent, a declarat că i-a auzit pe Drăganuță Constantin, Bondor Silviu și primarul comunei Ardeoani vorbind în sediul partidului cum că Banu Mihai ar fi luat bani de la Rusu Viorel și nu au ajuns la partid. Discuțiile au fost generate de faptul că în campania de la alegerile locale din 2012 partidul nu avea bani. Martorul confirmă că i-a povestit lui Olaru Neculai că în partid se vorbea că Banu Mihai a luat bani de la Rusu Viorel dar aceștia nu au ajuns la partid pentru susținerea campaniei electorale din 2012. Martorul a mai precizat că în una din ședințe de partid la care a participat în locul deputatului Popescu Adrian s-a discutat problema școlii Ardeoani în sensul că primarul acestei comune, Diaconu Victor, a cerut sprijin pentru obținerea fondurilor necesare achitării facturilor emise pentru construcția școlii. În acest context, Berca Gabriel a afirmat că va face tot ceea ce este necesar să obțină acești bani prin intervenții la București pentru ca banii să fie alocați direct comunei.

Martorul Bondor Silviu, vicepreședinte al P.D.L. Bacău în perioada 2008-2012, audiat în cursul urmăririi penale, a declarat că Rusu Viorel era un sponsor al partidului fără a putea preciza cuantumul sumelor de bani pe care acesta le-ar fi dat. Conform aprecierii martorului, finanțarea partidului de către Rusu Viorel era interesată, în sensul că martorul urmărea obținerea de lucrări (contracte de achiziții publice) sau decontarea execuției unor lucrări. Martorul a precizat că a participat la o ședință a biroului permanent în care Diaconu Victor, primarul comunei Ardeoani a cerut sprijinul conducerii partidului pentru plata lucrărilor executate la școala din comună de către S.C. RUSTRANS S.R.L., societate deținută de Rusu Viorel, iar Berca Gabriel a spus că se va implica în obținerea banilor prin solicitarea acestora de la Guvernul României.

Din declarația dată în cursul urmăririi penale de **martorul Cornea Traian** rezultă că nu știe să utilizeze un card bancar, nu are cunoștință de existența unor conturi deschise la bănci în numele său, nu a fost niciodată la o bancă pentru a face tranzacții, nu a retras și nu a cerut niciunei persoane să retragă bani în numele său. Fiindu-i prezentate înscrisurile privind contul deschis la ING Bank pe numele său, martorul a declarat că nu are cunoștință despre existența acestui cont și nici despre faptul că în acest cont ar fi încasat suma de 50.000 lei, sumă pe care

o apreciază ca fiind exagerată în raport cu valoarea reală a terenurilor pe care el le-a vândut, respectiv 4.500 – 5.000 lei pentru un hectar. De asemenea, martorul a declarat că nu îl cunoaște pe Spiridon Radu și, prin urmare, nu a primit nicio sumă de bani de la acesta.

În declarația dată în fața instanței, martorul Cornea Traian a susținut că terenul a fost cumpărat inițial de cu banii dați de Banu Lucian, dar că după vânzarea terenurilor banii obținuți nu i-a dat lui Banu Lucian, ci i-a împărțit copiilor săi.

Din **declarația martorului Spiridon Radu**, dată în cursul urmăririi penale și la instanță, rezultă că la solicitarea prietenului său, Banu Lucian a acceptat să fie împuternicit de Cornea Traian pentru vânzarea unei suprafețe de teren. Martorul a declarat că știa că proprietarul Cornea Traian este o rudă a inculpatului Banu Lucian.

De asemenea, Spiridon Radu a arătat că nu a discutat cu Rusu Viorel niciun detaliu privind terenul tranzacționat și nu îl cunoștea pe acesta decât din vedere. Prin urmare, mandatul pe care l-a primit Spiridon Radu a fost pur formal. În plus, Spiridon Radu a declarat că întreaga sumă primită de la Rusu Viorel i-a predat-o lui Banu Lucian și nu proprietarului Cornea Traian.

Din toate aceste împrejurări rezultă că inculpatului Banu Lucian a realizat și acceptat caracterul fictiv al tranzacției încheiate cu martorul-denuțător Rusu Viorel, a cunoscut că această tranzacție, inclusiv prețul, au fost stabilite de tatăl său, Banu Mihai direct cu martorul Rusu Viorel. Așadar, inculpatul Banu Lucian a cunoscut că suma de 150.000 lei virată de Rusu Viorel și pe care a folosit-o în mod personal și exclusiv, nu reprezintă prețul terenului, ci cumpărarea influenței tatălui său.

Așa cum se arăta mai sus, pentru a crea aparența de legalitate a „tranzacției”, inculpatul Banu Mihai a apelat la ajutorul fiului său, inculpatul Banu Lucian, avocat în cadrul Baroului Bacău.

Inculpații Banu Mihai și Banu Lucian l-au identificat pe promitentul-vânzător, în persoana martorului Cornea Traian, unchiul inculpatul Banu Lucian, și au identificat terenul. Inculpatul Banu Lucian a declarat că acesta se ocupa în mod curent de încheierea actelor juridice pentru unchiul său și avea mandat special pentru încheierea acestora. Însă, realizând ilegalitatea acțiunii, pentru a nu fi implicat în încheierea promisiunii de vânzare – cumpărare, a apelat la prietenul său, martorul Spiridon Radu, care a acceptat să fie mandatat de unchiul său, martorul Cornea Traian să încheie antecontractul de vânzare-cumpărare a terenului.

Astfel, inculpatul Banu Lucian s-a deplasat împreună cu unchiul său Cornea Traian și martorul Spiridon Radu la biroului unui notar public și martorul Cornea Traian a dat mandat martorului Spiridon Radu, apoi, inculpatul Banu Lucian au mers la sediul societății administrate de martorul-denuțător, unde inculpatul Banu Lucian a mers și s-a semnat antecontractul de vânzare – cumpărare de martorul – denuțător, Spiridon Radu rămânând la mașină.

De asemenea, inculpatul Banu Lucian a fost cel care i-a cerut martorului Spiridon Radu să deschidă cont la banca ING, cont în care să fie virat prețul așa – zisei vânzări de societatea administrată de martorul-denuțător și care a și primit de la Spiridon Radu sumele virate în cont, sume pe care le-a folosit în scop personal. Apoi, după plecarea martorului Spiridon Radu în străinătate a cerut martorului denuțător ca diferența de preț să fie virată într-un alt cont indicat de le.

După cum se poate observa, deși promitentul-vânzător era prezent și putea să încheie în nume propriu promisiunea de vânzare-cumpărare, inculpatul Banu Lucian a apelat la acest subterfugiu de a încheia promisiunea de vânzare – cumpărare printr-un mandatar. De asemenea, deși a susținut că el se ocupa în mod curent de actele juridice încheiate de unchiul său Cornea Traian și ar fi putut ca acesta să-i dea lui mandat pentru a încheia acea promisiune de vânzare cumpărare, s-a apelat la un intermediar, martorul Spiridon Radu, care să încaseze și prețul vânzării, dar banii să-i fie remiși lui.

Era foarte simplu ca promisiunea de vânzare-cumpărare să fie încheiată direct de proprietarul terenului, de martorul Cornea Traian și acesta să încaseze și prețul, sau ca acesta să dea mandat inculpatului Banu Lucian să încheie tranzacția și tot acesta să încaseze și prețul vânzării, au atât mai mult cu cât se susține că în fapt terenul ar fi fost proprietatea sa.

Faptul că inculpatul Banu Lucian avea cunoștință de împrejurările în care inculpatul Banu Mihai și martorul denunțator au convenit, în mod nelegal, la încheierea acelei „promisiuni de vânzare – cumpărare” și că Rusu Viorel nu a intenționat să cumpere terenul rezultă fără dubii și din interceptarea convorbirii din data de 01.07.2015, din biroul martorului denunțator, dintre acesta și inculpatul Banu Lucian:

RUSU VIOREL : Aă...din câte știu, e undeva prin...ăă...

BANU LUCIAN : La Europa 85, vis-a-visde...ăă...am uitat cum îl cheamă...eun...fostu...han, sau nu știu ce era acolo pe vremuri! La...ăă...

RUSU VIOREL : Unde-i bisericuța aia, pe dreapta, pe acolo...

BANU LUCIAN : Exact! Acolo! Chiar pe partea dreaptă! După parcare...

Inculpatul Banu Lucian îi explică lui Rusu Viorel că nu s-a perfectat vânzarea din cauza faptului că nu era făcută dezmembrarea, terenul vândut fiind parte dintr-o suprafață mai mare. În acest context Rusu Viorel afirmă că prețul menționat pe antecontract este exagerat, însă Banu Lucian apreciază că „La Europa 85, la momentul anului 2008 – 2009, era și 15 euro metru pătrat!” și chiar îl ironizează pe Rusu Viorel:

BANU LUCIAN : Cine știe cum va ajunge norocul și...

RUSU VIOREL : Da!

BANU LUCIAN : ...[râde– n.n.]...

RUSU VIOREL : Peste vreo cinzeci de ani...

BANU LUCIAN : Eh! Niciodată nu se știe!

RUSU VIOREL : Peste vreo cinzeci de ani cred că iau...ăă...150.000 de lei!

În continuarea discuției Rusu Viorel precizează titlul cu care au fost dați de fapt cei 150.000 lei și că vânzarea terenului a fost un pretext pentru virarea banilor solicitați de Banu Mihai, aspecte pe care Banu Lucian le confirmă:

RUSU VIOREL : Păi da! **Atunci mi-o zis MIHAI! Băi, am nevoie de niște bani! Asta-i soluția! Prin teren! Că n-aveam cum să scot banii din...ăă...**

BANU LUCIAN : **Da!**

RUSU VIOREL : Da? trebuie și stinsă în...trebuie și stinsă în acte! Că numai teren nu-mi trebuia mie sau...

BANU LUCIAN : Vă salut! Trăiți!

Inculpatul Banu Lucian a susținut în declarația dată în fața instanței că în fapt, nu ar fi avut loc o vânzare – cumpărare a terenului către martorul Umbrărescu Ștefan Sorin, ci că ar fi fost o garanție pentru un împrumut, aspect care este infirmat de martorul Umbrărescu Ștefan Sorin în declarația dată în fața instanței-fl.121-122.

De asemenea, caracterul fictiv al promisiunii de vânzare-cumpărare dintre societatea administrată de martorul denunțator Rusu Viorel și martorul Cornea Traian rezultă și din interceptarea convorbirii telefonice din data de 09.07.2015, purtată de inculpatul Banu Mihai, care tocmai fusese reținut pentru săvârșirea faptelor deduse judecării și martorul Umbrărescu Ștefan Sorin-fl.180-182 vol.V dosar urmărire penală.

Din coroborarea probatoriului prezentat mai sus, rezultă că în perioada aprilie 2010 – începutul anului 2012, persoana cu putere de decizie în cadrul organizației județene Bacău a P.D.L. a fost inculpatul Berca Gabriel. Din această poziție, Berca Gabriel a stabilit atât sumele care au fost pretinse și primite de Banu Mihai de la Rusu Viorel, cât și destinația acestor sume de bani, respectiv modul de cheltuire. De asemenea, probatoriul administrat relevă, dincolo de orice dubiu, că inculpatul Berca Gabriel i-a promis martorului denunțator, atât direct, cât și prin intermediul lui Banu Mihai, că își va folosi influența pe lângă factorii de decizie din

cadrul Guvernului României pentru alocarea sumelor necesare plății contravalorii lucrărilor executate la Școala Ardeoani de firma denunțatorului. Aceeași promisiune de intervenție la nivel guvernamental a fost făcută și de inculpatul Banu Mihai.

Faptul că inculpatul Banu Mihai a promis denunțatorului, în schimbul unor sume de bani, pentru el, dar și pentru inculpatul Berca Gabriel, precum și pentru Organizația Județeană Bacău a Partidului Democrat Liberal, intervenția la nivel guvernamental, pentru alocarea fondurilor necesare plății contravalorii lucrărilor efectuate de societatea administrată de denunțator la investiția din comuna Ardeoani și chiar efectuarea de intervenții în nume personal și din conținutul procesului verbal nr.131/P/2015 din 06.07.2015, privind imprimarea pasajului înregistrării ambientale din 25.06.2015, care conține dialogul ambiental purtat de Banu Mihai cu Rusu Viorel și redarea scrisă a acestui dialog - vol.1, file 129-147.

Faptul că inculpatul Berca Gabriel a săvârșit infracțiunea dedusă judecății rezultă și din aspectele care vor fi prezentate.

Deoarece nu se asigurau materiale electorale și nici resurse financiare pentru plata comenzilor pentru aceste materiale necesare alegerilor locale din 2012 și cei din conducerea organizației și chiar și simplii membri de partid aveau cunoștință că martorul-denunțator finanța partidul și că a dat banii în acest scop inculpatului Banu Mihai, inculpatul Berca Gabriel a avut o discuție în biroul său cu inculpatul Banu Mihai prin care i-a reproșat însușirea unor sume primite de la martorul denunțator.

În declarația din data de 17.07.2015, dată în cursul urmăririi penale, precum și în cea dată la instanță, inculpatul Banu Mihai recunoaște existența acestui episod și arată că în urma reproșului inculpatului Berca Gabriel, în sensul că și-ar fi însușit sume de bani primite de la Rusu Viorel, el ar fi întocmit o situație cu toți banii luați de la Rusu Viorel și cu toate cheltuielile făcute, inclusiv cele pentru protocol și că i-ar fi demonstrat că nu și-a însușit nici un ban.

În această declarație inculpatul Banu Mihai detaliază împrejurările în care au fost săvârșite faptele și contribuția fiecăruia-fl.182-185 vol.1 dosar urmărire penală.

În condițiile în care nu ar fi fost implicat în această „finanțare” de martorul denunțator, inculpatul Berca Gabriel nu i-ar fi reproșat inculpatului Banu Mihai însușirea unor sume, ci, indignat de comportamentul secretarului general al organizației de partid pe care o conducea, i-ar fi reproșat acest comportament și i-ar fi cerut, așa cum era firesc, demisia din funcție și chiar din partid, sau ar fi luat măsuri de sancționare sau chiar excludere a acestuia din partid.

Apoi, în condițiile în care finanțarea campaniei era asigurată numai din surse legale, față de faptul că, în conformitate cu dispozițiile art.3 din Legea nr.334 din data de 17.iulie.2006, partidul avea obligația de a-și organiza contabilitate proprie, conform reglementărilor contabile în vigoare, iar operațiunile de încasări și plăți ale partidelor politice să fie efectuate prin conturi bancare, în lei și în valută, deschise la bănci cu sediul în România, potrivit legii, inculpatul Berca Gabriel nu putea imputa inculpatului Banu Mihai primirea de sume de bani de la martorul-denunțator și însușirea unora dintre aceste sume. Cel mult i se putea reproșa retragerea din contul partidului a unor sume virate legal, însușirea și folosirea lor în interes propriu.

Faptul că relațiile dintre inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai erau foarte bune, că inculpatul Berca Gabriel avea încredere în inculpatul Banu Mihai rezultă din aceea că ambii au fost numiți și apoi aleși, împreună, în funcția de președinte și respectiv secretar general la Organizația Județeană Bacău a Partidului Democrat Liberal, apoi, chiar și în momentul în care inculpatul Berca Gabriel a fost numit ministru la Ministerului Administrației și Internelor, așa cum acesta a declarat, i-a delegat atribuțiile inculpatului Banu Mihai. În condițiile în care îl percepea ca „derbedeu”, așa cum îl cataloghează în convorbirile telefonice efectuate după arestarea inculpatului Banu Mihai și nu numai, în mod evident nu ar fi acceptat să facă echipă cu el la conducerea organizației și, cu atât mai puțin, nu i-ar fi delegat acestuia atribuțiile.

Situația în care se afla inculpatul Berca Gabriel, implicarea acestuia în săvârșirea infracțiunilor, precum și modul cu era percepută în mod real persoana acestui inculpat rezultă din declarația dată de martorul Scripăț Constantin în cursul urmăririi penale-fl.36-42, precum și din convorbirile telefonice purtate de cei doi, care sunt redată în procesele verbale de la fl.146-154 și fl.182-184 vol.V dosar urmărire penală.

Din examinarea probelor administrate în cursul urmăririi penale și cele analizate mai sus, rezultă dincolo de orice îndoială rezonabilă, că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de cei trei inculpați.

Este adevărat că o parte dintre martorii audiați în cursul urmăririi penale, fiind audiați în instanță, au revenit asupra declarațiilor date, dar revenirea lor este nejustificată.

Aprecierea probelor este un proces de cunoaștere a realității obiective, un rol deosebit în evaluarea și estimarea realității (realitate exprimată prin probe) revenind convingerii organelor judiciare și conștiinței lor juridice.

În dreptul procesual penal românesc funcționează principiul liberii aprecieri a probelor, concluzia la care ajung organele judiciare sprijinindu-se pe probe care nu au o valoare dinainte stabilită (art.103 alin.1).

Probele nu au o valoare prestabilită, valoarea lor probantă nu depinde după cum au fost administrate în fața instanței sau în faza de urmărire penală. Toate probele au o valoare probantă egală, indiferent de faza procesuală în care au fost administrate.

Nu există temeii pentru o preferință între declarațiile succesive ale martorilor, simplele retractări ale acestora nu sunt suficiente pentru a înlătura vinovăția inculpatului.

În aceste condiții, deoarece celelalte probe administrate, inclusiv cele propuse în apărare, nu se coroborează cu probele enunțate și analizate mai sus, Curtea le va înlătura.

Se impune a se arăta că revenirea martorilor la declarațiile date în cursul urmăririi penale este nejustificată, aceștia invocând aspecte de-a dreptul puerile și lipsite de logică. În opinia Curții revenirea a fost determinată de faptul că martorii au fost colegi de partid cu inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel, subordonați ai acestora pe linie de partid, iar unii dintre martori nu erau străini de modalitatea de săvârșirii faptelor de natură penală, ocupând anterior și ei funcții de conducere în aceeași organizație de partid, existând temerea că ar putea fi și ei cercetați pentru fapte similare și acest lucru cu atât mai mult cu cât încă din cursul urmăririi penale inculpatul Banu Mihai a făcut un denunț referitor la modul de finanțare a campaniei electorale de la alegerile prezidențiale din anul 2009, precum și pentru alte fapte penale și implicarea martorului-denunțător și reprezentanților Partidului Democrat Liberal în câștigarea unor licitații pentru mai multe lucrări publice de societățile administrate de martorul denunțător. De asemenea, martorul Scripăț Constantin a fost și este vecin și prieten cu inculpatul Berca Gabriel, iar martorii Cornea Traian este rudă cu inculpații Banu Mihai și Banu Lucian, martorul Umbrărescu Ștefan-Sorin este finul inculpatului Banu Mihai, iar alții erau prieteni sau cunoștințe ale inculpaților Banu.

Apoi, martorii au revenit asupra declarațiilor date în cursul urmăririi penale după punerea în libertate a inculpaților Banu Mihai și Berca Gabriel, punere în libertate care a fost percepută de opinia publică, inclusiv de martori, ca o slăbiciune și lipsă de fermitate a organelor judiciare și că, dată fiind funcțiile deținute de inculpați și persoanele acestora, vor scăpa de răspundere penală.

Referitor la cuantumul sumelor de bani pretinse și primite de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, Curtea reține următoarele:

Martorul-denunțător Rusu Viorel a arătat că suma totală dată în scopul și condițiile arătate anterior este de 270.000 euro, sumă în care sunt incluse:

- suma de aproximativ 35.000 euro, reprezentând suma dată inculpatului Banu Mihai, la solicitarea acestuia, prin încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare din luna august

2010, sumă care a fost folosită exclusiv de fiul lui Banu Mihai, respectiv inculpatul Banu Lucian.

Din analiza materialului probatoriu rezultă că inculpatul Berca Gabriel nu a avut nicio implicare în obținerea și folosirea sumei de aproximativ 35.000 euro; de altfel, prin actul de sesizare a instanței nu s-a reținut în sarcina inculpatul Berca Gabriel această sumă.

- suma de 50.000 euro dată inculpatului Banu Mihai în perioada februarie – aprilie 2012, perioadă în care Berca Gabriel a fost Ministrul Administrației și Internelor. Cu privire la această sumă, prin actul de sesizare s-a dispus clasarea cauzei pentru motivele arătate în rechizitoriu.

Rezultă, așadar, că suma totală pretinsă și primită de inculpatul Berca Gabriel, prin intermediul coinculpatului Banu Mihai de la martorul Rusu Viorel este de 185.000 euro, iar suma totală pretinsă și primită de inculpatul Banu Mihai de la martorul Rusu Viorel este de 220.000 euro, din care 150.000 lei, echivalentul a 35.000 de euro, fiind primiți prin inculpatul Banu Lucian.

Inculpatul Banu Mihai a declarat în cursul urmăririi penale că a primit de la Rusu Viorel, în numerar, doar suma de 80.000 euro, la care se adaugă suma de 30.000 euro achitată de Rusu Viorel direct unor furnizori ai partidului, cuantumul redus al sumei totale recunoscute fiind explicabil prin neînțelegerile și acuzațiile reciproce dintre Banu Mihai și Berca Gabriel cu privire la însușirea unei părți din sumele provenite de la martorul denunțator.

Așa cum am arătat anterior, între inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel au existat discuții contradictorii și reproșuri cu privire la sumele de bani primite de la Rusu Viorel și modul de cheltuire a acestora. În cadrul acestor discuții purtate pe un ton ridicat, Berca Gabriel i-a reproșat lui Banu Mihai că și-a însușit parte din banii luați de la Rusu Viorel. La rândul său, Banu Mihai a declarat că aproximativ 50% din banii proveniți de la Rusu Viorel nu erau destinați cheltuielilor partidului, ci erau însușiți de Berca Gabriel, în calitate de președinte al organizației, cu titlu de „protocol”.

În cursul urmăririi penale, inculpatul Berca Gabriel a invocat în apărarea sa că martorii Rusu Viorel și Popescu Adrian sunt prieteni ai coinculpatului Banu Mihai și, prin urmare, declarațiile acestora ar fi subiective, în sensul de a-l acuza pe el pentru a confirma cele declarate de Banu Mihai.

Așa cum se arată și prin rechizitoriu, această apărare nu poate fi primită, întrucât relațiile dintre martori și Banu Mihai nu sunt de natură a pune la îndoială sinceritatea martorilor, cu atât mai mult cu cât declarațiile acestora sunt de natură a confirma și acuzația adusă inculpatului Banu Mihai, ca fiind persoana care a primit în mod efectiv și direct bani de la denunțator.

Referitor la suma de 150.000 lei solicitată și primită de Banu Mihai, prin fiul său, inculpatul Banu Lucian, prin simularea unei promisiuni de vânzare-cumpărare, probatoriul administrat demonstrează, dincolo de orice dubiu, fictivitatea acestei tranzacții și titlul real cu care Rusu Viorel a virat banii în conturile, având drept titulari pe Spiridon Radu și Cornea Traian, bani care au fost folosiți în mod exclusiv de Banu Lucian.

Deși inculpații Banu Mihai și Banu Lucian susțin că antecontractul de vânzare-cumpărare reprezintă o tranzacție comercială reală, fără nicio legătură cu interesul martorului Rusu Viorel de a-i fi decontate lucrările de la școala din comuna Ardeoani, probatoriul administrat relevă că suma de 150.000 lei este o parte a prețului plătit de martorul-denunțator inculpatului Banu Mihai pentru exercitarea influenței la nivel guvernamental, în scopul alocării sumelor de bani Unitatea Administrativ Teritorială Ardeoani.

În primul rând, se remarcă, așa cum rezultă că prețul terenului în suprafață de 1 ha (10.000 m.p.) teren extravilan, de aproximativ 35.000 euro, a fost supraevaluat, raportat la prețul cu care au fost vândute, în perioada 2011-2013 suprafețele de teren provenite din dezmembrarea aceleiași corp de teren de 32.000 mp., prețul total fiind de 24.877 lei și 4.000

euro (pentru toate cele 3,2 de hectare). Lipsa intenției reale de vânzare-cumpărare este dovedită și de faptul că terenul care a format obiectul antecontractului din data de 10.08.2010 a fost ulterior (până în anul 2013) vândut de Banu Lucian, aspect negat de ambii inculpați, atât în dialogurile înregistrate ambiental, cât și în declarațiile date în fața procurorului la data de 09.07.2015.

Probatoriul administrat relevă că inculpații Banu Mihai și Banu Lucian erau cei care dispuneau în realitate de terenurile aflate formal în proprietatea rudei lor, Cornea Traian (la percheziția domiciliară efectuată a data de 09.07.2015 la domiciliul celor doi inculpați au fost identificate mai multe înscrisuri, o parte în original, privind acte de proprietate și tranzacții încheiate în numele lui Cornea Traian). În plus, faptul că s-a apelat la interpunerea mandatarului pentru încheierea unui act sub semnătură privată care putea cu ușurință să fie semnat de proprietar, nu dovedește decât intenția inculpatului Banu Lucian de a ascunde față de proprietar prețul care urma a fi încasat de la martorul-denuțător. Astfel, anterior încheierii promisiunii de vânzare-cumpărare Cornea Traian s-a deplasat la notariat pentru a-i da împuternicire martorului Spiridon Radu, fără ca inculpatul Banu Lucian să poată oferi o explicație asupra motivelor pentru care Cornea Traian nu a semnat în mod direct antecontractul de vânzare-cumpărare. Așa fiind, singura explicație pentru interpunerea lui Spiridon Radu este aceea că Banu Lucian a evitat în acest fel ca martorul Cornea Traian să observe prețul menționat pe antecontractul de vânzare-cumpărare.

Situația de fapt astfel reținută de instanță rezultă **analiza și coroborarea următoarelor mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale:** denunțul numitului Rusu Viorel din 22.06.2015- vol.1, file 1-2, declarațiile acestuia din 22.06.2015 - vol.1, file 4-7 și cea din 23.07.2015 dată de Rusu Viorel - vol.3, file 95-103, documentele înaintate la data de 20.06.2015 prin fax de la S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău - vol.1, file 9-14, documentele aparținând S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, privind relația cu Primăria Ardeoani- vol.1, file 15-58, adresa nr.2987/14.07.2015 a Primăriei comunei Ardeoani și documentele înaintate (contracte de lucrări, acte adiționale, facturi, comunicări, rapoarte expertiză, încheieri, etc.)- vol.4, file 7-332, documente înaintate de ING BANK NV cu adresa nr.CM/CI/2887/26.06.2015 - vol.1, file 71-78, documente înaintate de ING BANK NV cu adresa nr.CM/CI/2964/03.07.2015 - vol.1, file 81-84, adresa O.C.P.I. Bacău nr.8719/09.07.2015 și documentele anexate - vol.2, file 6-8, adresa O.C.P.I. Bacău nr.8699/09.07.2015 și documentele anexate (extrase carte funciară) - vol.2, file 14-21, adresa Biroului notarului public Neagu Maria Cătălina nr.127/09.07.2015 și documentele înaintate - vol.2, file 25-84, adresa Biroului notarului public Sprianu Alexandra nr.141/09.07.2015 și documentele înaintate - vol.2, file 88-112, adresa D.N.A. - S.T. Bacău nr.131/P/2015 din 09.07.2015 către Biroul notarului public Bîrgăoanu Alexandru Marius și documentele înaintate - vol.2, file 116-121, adresa O.C.P.I. Bacău nr.8719/09.07.2015 și documentele anexate - vol.3, file 32-34, adresa O.C.P.I. Bacău nr.8893/14.07.2015 și documentele anexate (extrase carte funciară) - vol.3, file 35-43, procesul verbal nr.131/P/2015 din 08.07.2015 încheiat cu ocazia efectuării percheziției domiciliare la locuința numiților Banu Mihai și Banu Lucian, respectiv Cabinetului de avocat Banu Lucian, împreună cu documentele ridicate cu această ocazie (contracte de vânzare cumpărare, comunicări, extrase carte funciară, chitanțe, încheieri O.C.P.I. , procuri, etc.) - vol.6 file 7-147, procesul verbal nr.131/P/2015 din 06.07.2015 privind imprimarea pasajului înregistrării ambientale din 25.06.2015, care conține dialogul ambiental purtat de Banu Mihai cu Rusu Viorel și redarea scrisă a acestui dialog - vol.1, file 129-147, proces - verbal nr.131/P/2015 din 07.07.2015 privind imprimarea dialogurilor ambientale purtate de Banu Lucian cu Rusu Viorel și Secuiu Vlad la data de 01.07.2015, redarea scrisă a acestora - vol.1, file 152-158, note de redare privind dialogurile purtate de Banu Mihai, Rusu Viorel, Banu Lucian, urmare a mandatelor de supraveghere nr.280/23.06.2015 și 3/26.06.2015- vol.1, file 159-174, planșa foto privind fotografiile

judiciare din timpul întâlnirii dintre Banu Mihai și Rusu Viorel din 25.06.2015 - vol.1, file 125-128, procesul verbal nr.131/P/2015 din 06.08.2015 de redare în formă scrisă a conținutului înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate de Banu Mihai, Berca Gabriel și Banu Lucian - vol.5, file 142-189, declarațiile martorilor: Cornea Traian, din 09.07.2015 dată de - vol.1, file 209-211, Diaconu Victor, din 15.07.2015 dată de - vol.3, file 53-57, Popescu Adrian, din 20.07.2015 - vol.3, file 70-76, Lazăr Florin, din 21.07.2015 - vol.3, file 77-81, Spiridon Radu, din 21.07.2015 - vol.3, file 83-87, Scripăț Constantin, din 29.07.2015 - vol.5, file 36-42, Olaru Neculai, din 30.07.2015 - vol.5, file 43-47, declarația de martor din 30.07.2015 dată de Mîcșială Ion - vol.5, file 48-52, Popoviciu Bogdan, din 29.07.2015 - vol.5, file 54-57, Bondor Silviu, din 05.08.2015 - vol.5, file 58-61, Măgirescu Adrian, din 05.08.2015 - vol.5, file 62-64 și Drăgănuță Constantin, din 05.08.2015 - vol.5, file 66-69, coroborate cu declarațiile date de inculpați, după cum urmează: Banu Mihai: 09.07.2015 - vol.1, file 182-185 și - vol.1, file 198-199, din 17.07.2015 - vol.3, file 63-68 și din 10.08.2015 - vol.5, file 23-25, Banu Lucian din: 09.07.2015 - vol.1, file 188-191 și Berca Gabriel din: 23.07.2015 - vol.3, file 112-116 și - vol.3, file 123-124 și din 10.08.2015 - vol.5, file 31-32, precum și cele administrate în fața instanței de judecată, așa cum au fost arătate și analizate mai sus.

VI. Aplicarea legii penale mai favorabile

Prima instanță a reținut că după datele săvârșii infracțiunilor deduse judecății, respectiv, la data de 01.02.2014, a intrat în vigoare Legea nr.286/2009, privind noul C.pen. al României, condiții în care, față de dispozițiile art.5 alin.1 din această lege, instanța are obligația să verifice care dintre legile penale succesive incidente în cauză este mai favorabilă.

În conformitate cu dispozițiile art.5 C.pen.: „(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale, precum și ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile.”

Pentru identificarea concretă a legii penale mai favorabile trebuie avute în vedere o serie de criterii care tind fie la înlăturarea răspunderii penale, ori a consecințelor condamnării, fie la aplicarea unei pedepse mai mici. Aceste elemente de analiză vizează în primul rând condițiile de incriminare, apoi cele de tragere la răspundere penală și, în sfârșit, criteriul pedepsei.

În acest sens, Curtea Constituțională a statuat că: „Determinarea caracterului mai favorabil are în vedere o serie de elemente, cum ar fi: cuantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă etc. Așa fiind, criteriile de determinare a legii penale mai favorabile au în vedere atât condițiile de incriminare și de tragere la răspundere penală, cât și condițiile referitoare la pedeapsă. Cu privire la aceasta din urmă pot exista deosebiri de natură (o lege prevede ca pedeapsă principală amenda, iar alta închisoarea), dar și deosebiri de grad sau quantum privitoare la limitele de pedeapsă și, evident, la modalitatea stabilirii acestora în mod concret.”

Cât privește determinarea concretă a legii penale mai favorabile, Curtea Constituțională a statuat că: „aceasta vizează aplicarea legii, și nu a dispozițiilor mai blânde, neputându-se combina prevederi din vechea și din noua lege, deoarece s-ar ajunge la o lextertia, care, în pofida dispozițiilor art. 61 din Constituție, ar permite judecătorului să legifereze” (Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011).

În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin decizia nr.265 din data de 06.05.2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.372 din data de 20.05.2014, statuând că: „...dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.”

Din examinarea Legii nr.78/2000, rezultă că prevederile art.7, la data săvârșirii de inculpați a infracțiunilor avea următorul conținut: „(1) *Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.*

(2) *Fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al cărei maxim se majorează cu 2 ani.*

(3) *Dacă infracțiunile prevăzute la art. 256 și 257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute la art. 6/1 și 8/2 din prezenta lege au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.”*

Prin Legea nr.187/2012 privind punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal au fost modificate și completate mai multe acte normative care cuprind dispoziții penale, printre care și Legea nr.78/2000, astfel că, de la data de 01.02.2014, art.7 are următorul conținut: „ *Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care:*

- a) exercită o funcție de demnitate publică;*
 - b) este judecător sau procuror;*
 - c) este organ de cercetare penală sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;*
 - d) este una dintre persoanele prevăzute la art. 293 din Codul penal*
- se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.”*

Din compararea legilor penale succesive, desigur din perspectiva celor arătate anterior și așa cum a statuat Curtea Constituțională prin sus-menționata decizie, precum și Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prima instanță a constatat că pentru cei trei inculpați legea penală mai favorabilă este legea penală veche, lege sub imperiul căreia au fost comise faptele.

În consecință, Curtea, în temeiul art.386 alin.1 C.pr.pen., a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptelor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații **Banu Mihai și Berca Gabriel, din** infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., **în** infracțiunea continuată de trafic de influență, prevăzută de art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.41 alin.2 C.pen. din 1969 și art.5 alin.1 C.pen..

Totodată, în baza art.386 alin.1 C.pr.pen., a fost schimbată încadrarea juridică dată faptelor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul **Banu Lucian, din** complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.48 alin.1, raportat la art.291 alin.1 C.pen., de art.26 C.pen. din 1969, raportat la art.257 alin.1 C.pen. din 1969, cu art.6 din raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată prin Legea nr.187/2012, cu aplicarea art.5 C.pen., **în** complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută Legea nr.78/2000 nemodificată prin Legea nr.187/2012 și art.5 alin.1 C.pen..

VII. Încadrarea juridică a faptelor reținută de instanță

Prima instanță a reținut că este întrunită *latura obiectivă* a infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

Astfel, elementul material al infracțiunii de trafic de influență constă în primirea sau pretinderea de bani sau de alte foloase ori în acceptarea de promisiuni de daruri. A primi bani sau alte foloase înseamnă preluarea de inculpat a unei sume de bani, a unui bun, etc., iar a pretinde bani sau alte foloase înseamnă formularea de inculpat în mod expres sau tacit a cererii ca să i se dea o sumă de bani, sau un bun, etc. A accepta promisiuni sau daruri înseamnă a-ți manifesta acordul cu privire la promisiunile făcute sau la darurile oferite.

Fapta, în oricare dintre modalitățile prevăzute de lege, poate fi săvârșită direct, adică nemijlocit, de inculpat, sau indirect, printr-o persoană intermediară. De asemenea, poate fi săvârșită de inculpat pentru sine sau pentru altul. În primul caz, primirea sau pretinderea folosului ori acceptarea promisiunii sau a darului se face în profitul inculpatului, pe când în celălalt caz, se face în profitul unei alte persoane.

Pentru existența infracțiunii este necesar ca inculpatul să aibă influență sau să lase să se creadă că are influență asupra funcționarului. A avea influență asupra funcționarului înseamnă a avea trecere, a se bucura în mod real de încrederea funcționarului. Inculpatul lasă să se creadă că are influență asupra funcționarului atunci când, fără a avea trecere pe lângă funcționar, creează persoanei falsa credință că s-ar bucura de această trecere. Nu interesează dacă inculpatul a precizat sau nu numele funcționarului asupra căruia are sau lasă să se creadă că are influență, sau dacă i-a atribuit un nume funcționarului, ceea ce interesează este ca influența reală sau presupusă a inculpatului să fi constituit pentru persoana interesată motivul determinat al tranzacției.

Prevalându-se de o influență reală sau presupusă asupra funcționarului, inculpatul trebuie să promită că va interveni la funcționar pentru ca acesta să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu. Nu interesează dacă intervenția promisă a avut loc și nici dacă prin intervenție s-a urmărit efectuarea de funcționar a unui act legal sau a unui act ilegal.

Inculpatul Banu Mihai, în perioada aprilie 2010-ianuarie 2012 a pretins și primit de la Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma totală de 220.000 euro atât pentru sine și pentru Berea Gabriel, cât și pentru partidul din care făceau parte, Partidului Democrat Liberal organizația județeană Bacău - pentru ca în calitate de deputat să-și folosească influența personală sau prin intermediul lui Berea Gabriel –senator, pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani, jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Din suma totală de 220.000 euro, la solicitarea lui Banu Mihai, 150.000 lei au fost remiși acestuia de către Rusu Viorel, prin intermediul S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău (societate la care Rusu Viorel deține calitățile de asociat și administrator), sub pretextul achiziționării unui teren de la o persoană indicată de Banu Mihai. Astfel, la data de 11.08.2010 între Cornea Traian, în calitate de promitent-vânzător reprezentat de mandatarul Spiridon Radu și SC. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată prin administrator Rusu Viorel, în calitate de promitent - cumpărător, s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp. situată în extravilanul comunei Săucești, prețul vânzării fiind stabilit la suma de 150.000 lei.

Suma de 150.000 lei a fost virată de S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău în trei tranșe, în perioada 12.08.2010- 22.07.2011, în conturile indicate de Banu Mihai și Banu Lucian.

Inculpatul Berca Gabriel, în perioada aprilie 2010-ianuarie 2012, prin intermediul inculpatului Banu Mihai (în acea perioadă deputat în Parlamentul României) a pretins și primit, atât pentru sine cât și pentru partidul din care făcea parte, de la Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma totală de 185.000 euro, pentru ca, în calitate de senator în Parlamentul

Românici și președinte al organizației județene Bacău a Partidului Democrat Liberal, să-și folosească influența personală pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Inculpatul Banu Lucian, în perioada 2010-2011, l-a ajutat pe Banu Mihai să primească de la Rusu Viorel suma de 150.000 lei, bani care reprezentau prețul influenței pe care Banu Mihai, în calitate de deputat, direct sau prin intermediul lui Berea Gabriel, a lăsat să se creadă că o are asupra membrilor Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ-teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Astfel, la data de 11.08.2010, între Cornea Traian, în calitate de promitent-vanzător reprezentat de mandatarul Spiridon Radu și S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată prin administrator Rusu Viorel, în calitate de promitent-cumpărător, s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp. situată în extravilanul comunei Săucești, prețul vânzării fiind stabilit la suma de 150.000 lei. Suma de 150.000 lei a fost virată de S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău în trei tranșe, în perioada 12.08.2010- 22.07.2011 în conturile indicate de Banu Mihai și Banu Lucian.

Ajutorul direct și efectiv dat de Banu Lucian a constat în identificarea terenului care a format obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare, îndeplinirea formalităților în vederea încheierii acestuia, asigurarea legăturii între Spiridon Radu și Rusu Viorel, indicarea conturilor în care acesta din urmă urma să efectueze plățile.

În ceea ce privește **latura subiectivă**, inculpații au săvârșit infracțiunile deduse judecății cu intenție directă. Inculpații Banu Mihai și Berea Gabriel și-au dat seama și au vrut să trafice influența lor reală sau presupusă asupra unor funcționari, prevăzând și dorind urmarea faptelor lor, adică starea de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu. Din lucrările dosarului rezultă că latura subiectivă a infracțiunilor comise de inculpați include și scopul determinării funcționarilor publici să facă acte ce intrau în atribuțiile lor de serviciu. Așa cum este cunoscut, nu este necesar ca acest scop să se fi realizat efectiv, fiind suficient ca inculpatul să-l fi urmărit sau acceptat în momentul primirii sau pretinderii folosului ori în momentul acceptării promisiunii sau a darului.

Inculpatul Banu Mihai a susținut că legea mai favorabilă ar fi legea nouă, deoarece, în conformitate cu dispozițiile art.291 alin.1 C.pen., se cere ca inculpatul să fi promis că-l va determina pe funcționarul public să îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act care intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndepliniri și deoarece inculpatul nu a făcut o asemenea promisiune a solicitat achitare.

Textul noului C.pen. reia într-un limbaj mai clar și explicit prevederile cuprinse în art.257 din Codul penal din 1969 și circumstanțiază sfera subiectelor asupra cărora se exercită traficul de influență la funcționarul public, în sfera căruia intră, astfel cum arătam anterior, funcționarul din actuala reglementare, iar ca modalități alternative de comitere a faptei prevede, alături de îndeplinirea ori neîndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale funcționarului public, și urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui astfel de act, respectiv îndeplinirea unui act contrar, ceea ce asigură corelarea cu infracțiunea de luare de mită în ceea ce privește comportamentul funcționarului public, cu adaptarea corespunzătoare a limitelor de pedeapsă la sistemul sancționator reglementat de noul C.pen..

Însă, așa cum s-a prezentat mai sus, din probele administrate rezultă că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, inclusiv sub aspectul laturii

obiective, inculpatul Banu Mihai, în perioada aprilie 2010-ianuarie 2012, pretinzând și primind de la martorul-denumțator Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma totală de 220.000 euro atât pentru sine și pentru Berea Gabriel, cât și pentru partidul din care făceau parte, Partidului Democrat Liberal organizația județeană Bacău - pentru ca în calitate de deputat să-și folosească influența personală sau prin intermediul lui Berea Gabriel –senator, pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani, jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Inculpatul Banu Mihai, prin avocatul ales, a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de trafic de influență, infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen., în infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Pentru a se desfășura în bune condiții, activitatea de serviciu trebuie să fie în afara suspiciunii că funcționarii pot fi determinați să acționeze sau să nu acționeze, în cadrul atribuțiilor de serviciu, prin intervenții făcute de diferite persoane, care au sau lasă să creadă că ar avea influență asupra lor. Crearea unor asemenea suspiciuni discreditează activitatea funcționarului public și îi aduce grave prejudicii. De aceea art.257 alin.1 C.pen. din 1969, ca, de altfel, și art.291 alin.1 din Noua C.pen., încriminează infracțiunea de trafic de influență.

Fapta reprezintă, așa cum rezultă și din denumirea și definiția dată de legiuitor, o vânzare, o speculare a influenței pe care inculpatul o are sau lasă să creadă că o are asupra unui funcționar. Într-adevăr, în cazul traficului de influență, prevalându-se de influența pe care o are sau lasă să creadă că o are asupra funcționarului, inculpatul se angajează, în schimbul unei sume de bani sau a altui folos să intervină la acel funcționar, în interesul persoanei cu care încheie „tranzacția”.

În conformitate cu dispozițiile art.13 din Legea nr.78/2000: „*Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.*”

Inculpații **Banu Mihai și Berea Gabriel** au pretins și primit sume de bani de la Rusu Viorel lăsând să se creadă și pentru ca să-și folosească influența personală pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău, necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ-teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Inculpații nu și-au exercitat influența în sensul și scopul prevăzut de art.13 din Legea nr. 78/2000, ci acțiunile lor se circumscriu conținutului juridic și constitutiv al infracțiunii de trafic de influență.

Astfel, în susținerea afirmațiilor, inculpații au invocat influența, directă sau indirectă asupra membrilor din Guvern și chiar dacă numele funcționarilor din cadrul Guvernului nu au fost invocate în fața martorului denunțator, indicarea calității și a competenței funcționarului asupra căruia pretindeau că au influență sunt suficiente pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii de trafic de influență.

Așadar, întrucât inculpații Berea Gabriel și Banu Mihai au identificat de fiecare dată, prin indicarea calității, a locului de muncă și a competenței, persoane pe lângă care au pretins, contrar realității, că au influență, acțiunile lor se circumscriu elementului material al traficului de influență și nu al altei infracțiuni așa cum s-a solicitat schimbarea încadrării juridice.

Cerințele legii cu privire la conținutul constitutiv ale infracțiunii de trafic de influență sunt îndeplinite și prin prisma atribuțiilor de serviciu ale funcționarului pe lângă care s-a promis intervenția. Astfel, membrii Guvernului invocați aveau ca atribuțiuni îndeplinirea

actului promis de către inculpați martorului denunțator Rusu Viorel, respectiv alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău, necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei, executate în beneficiul unității administrativ-teritoriale.

Inculpatul Banu Lucian a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care a fost trimis în judecată, *din* complicitate la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.48 alin.1, raportat la art.291 alin.1 C.pen., raportat la art.6 și art.7 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.5 C.pen., *în* infracțiunea de favorizarea făptuitorului, prevăzută de art.269 C.pen. și a solicitat să se dispună încetarea procesului penal, în temeiul art.396 alin.1 și 6 C.pr.pen., cu art.16 alin.1 lit.hC.pr.pen., cu art.269 alin.3 C.pen..

Potrivit legislației noastre penale, constituie forme ale participației penale numai acele activități care intervin înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii (participația anterioară și participația concomitentă). Ajutorul dat unui infractor după comiterea infracțiunii, fără o înțelegere dinainte stabilită, nu constituie o formă a participației penale, ci o activitatea autonomă, prin care se împiedică îndeplinirea justiției.

Această activitate prezintă aspecte variate, pe care Codul penal le încriminează sub diferite denumiri, ca infracțiuni de sinestătătoare (mărturie mincinoasă, nenedunțarea unor infracțiuni, omisiunea sesizării, înlesnirea evadării, etc. În art.264 C.pen. din 1969 și art.269 C.pen., sub denumirea de „favorizarea infractorului”, respectiv „favorizarea făptuitorului”, Codul penal încriminează ajutorul dat unui infractor fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii, pentru a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei, ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii. Spre deosebire de celelalte încriminări, la care am făcut referire, favorizarea făptuitorului are în vedere ajutorul dat unui făptuitor după comiterea infracțiunii în general și nu aspectele particulare ale acestui ajutor. De aceea, infracțiunea de favorizare a făptuitorului are caracter subsidiar, activitatea de favorizare încadrându-se în dispozițiile art.264 C.pen. din 1969 și art.269 C.pen. numai dacă nu prezintă vreunul dintre aspectele particulare pe care Codul penal le încriminează distinct.

Infracțiunea de favorizare a făptuitorului are ca obiect juridic special relațiile sociale referitoare la îndeplinirea justiției, activitatea care este împiedicată prin ajutorul dat unui făptuitor pentru a îngreuna, sau zădărnici urmărirea penală, judecata sau executarea pedepsei, ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infracțiunii, pe când infracțiunea de trafic de influență are ca obiect juridic special relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu suspiciunea că funcționarii pot fi influențați, în exercitarea atribuțiilor lor, de persoane care au o influență reală sau presupusă asupra lor.

În cazul infracțiunii de favorizare a făptuitorului trebuie ca ajutorul să fie dat fără o înțelegere stabilită înainte sau în timpul săvârșirii infracțiunii.

În raport de situația de fapt reținută de instanța, faptele inculpatului Banu Lucian constând în aceea că, în perioada 2010-2011, l-a ajutat pe Banu Mihai să primească de la Rusu Viorel suma de 150.000 lei, bani care reprezentau prețul influenței pe care Banu Mihai, în calitate de deputat, direct sau prin intermediul lui Berea Gabriel, a lăsat să se creadă că o are asupra membrilor Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ-teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel; astfel, la data de 11.08.2010, între Cornea Traian, în calitate de promitent-vânzător reprezentat de mandatarul Spiridon Radu și S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău, reprezentată prin administrator Rusu Viorel, în calitate de promitent-cumpărător, s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp. situată în extravilanul comunei Săucești, prețul

vânzării fiind stabilit la suma de 150.000 lei. Suma de 150.000 lei a fost virată de S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău în trei tranșe, în perioada 12.08.2010- 22.07.2011 în conturile indicate de Banu Mihai și Banu Lucian; ajutorul direct și efectiv dat de Banu Lucian a constat în identificarea terenului care a format obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare, îndeplinirea formalităților în vederea încheierii acestuia, asigurarea legăturii între Spiridon Radu și Rusu Viorel, indicarea conturilor în care acesta din urmă urma să efectueze plățile și primirea sumei de 150.000 lei, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de trafic de influență, iar nu ale infracțiunii de favorizare a făptuitorului, așa cum a susținut inculpatul.

Așa cum se arăta și mai sus, din probele administrate și analizate de instanță rezultă că inculpatului Banu Lucian a realizat și acceptat caracterul fictiv al tranzacției încheiate cu martorul-denuțător Rusu Viorel, a cunoscut că această tranzacție, inclusiv prețul, au fost stabilite de tatăl său, Banu Mihai direct cu martorul Rusu Viorel. Așadar, inculpatul Banu Lucian a cunoscut că suma de 150.000 lei virată de Rusu Viorel și pe care a folosit-o în mod personal și exclusiv, nu reprezintă prețul terenului, ci cumpărarea influenței tatălui său.

Pentru a crea aparența de legalitate a „tranzacției”, inculpatul Banu Mihai a apelat la ajutorul fiului său, inculpatul Banu Lucian, avocat în cadrul Baroului Bacău.

Inculpații Banu Mihai și Banu Lucian l-au identificat pe promitentul-vânzător, în persoana martorului Cornea Traian, unchiul inculpatul Banu Lucian, și au identificat terenul. Inculpatul Banu Lucian a declarat că acesta se ocupa în mod curent de încheierea actelor juridice pentru unchiul său și avea mandat special pentru încheierea acestora. Însă, realizând ilegalitatea acțiunii, pentru a nu fi implicat în încheierea promisiunii de vânzare – cumpărare, a apelat la prietenul său, martorul Spiridon Radu, care a acceptat să fie mandatat de unchiul său, martorul Cornea Traian să încheie antecontractul de vânzare-cumpărare a terenului.

Astfel, inculpatul Banu Lucian s-a deplasat împreună cu unchiul său Cornea Traian și martorul Spiridon Radu la biroului unui notar public și martorul Cornea Traian a dat mandat martorului Spiridon Radu, apoi, inculpatul Banu Lucian au mers la sediul societății administrate de martorul-denuțător, unde inculpatul Banu Lucian a mers și s-a semnat antecontractul de vânzare – cumpărare de martorul – denuțător, Spiridon Radu rămânând la mașină.

De asemenea, inculpatul Banu Lucian a fost cel care i-a cerut martorului Spiridon Radu, l-a propunerea martorului-denuțător, să deschidă cont la banca ING, cont în care să fie virat prețul așa – zisei vânzări de societatea administrată de martorul-denuțător și a fost cel care a și primit de la Spiridon Radu sumele virate în cont, sume pe care le-a folosit în scop personal. Apoi, după plecarea martorului Spiridon Radu în străinătate a cerut martorului denuțător ca diferența de preț să fie virată într-un alt cont indicat.

După cum se poate observa, deși promitentul-vânzător era prezent și putea să încheie în nume propriu promisiunea de vânzare-cumpărare, inculpatul Banu Lucian a apelat la acest subterfugiu de a încheia promisiunea de vânzare – cumpărare printr-un mandatar. De asemenea, deși a susținut că el se ocupa în mod curent de actele juridice încheiate de unchiul său Cornea Traian și ar fi putut ca acesta să-i dea lui mandat pentru a încheia acea promisiune de vânzare cumpărare, s-a apelat la un intermediar, martorul Spiridon Radu, care să încaseze și prețul vânzării, dar banii să-i fie remiși lui.

Era foarte simplu ca promisiunea de vânzare-cumpărare să fie încheiată direct de proprietarul terenului, de martorul Cornea Traian și acesta să încaseze și prețul, sau ca acesta să dea mandat inculpatului Banu Lucian să încheie tranzacția și tot acesta să încaseze și prețul vânzării, au atât mai mult cu cât se susține că în fapt terenul ar fi fost proprietatea sa.

Faptul că inculpatul Banu Lucian avea cunoștință de împrejurările în care inculpatul Banu Mihai și martorul denuțător au convenit, în mod nelegal, la încheierea acelei promisiuni de vânzare – cumpărare și că Rusu Viorel nu a intenționat să cumpere terenul

rezultă fără dubii și din interceptarea convorbirii din data de 01.07.2015, din biroul martorului denunțator, dintre acesta și inculpatul Banu Lucian:

RUSU VIOREL : Ăă...din câte știu, e undeva prin...ăă...

BANU LUCIAN : La Europa 85, vis-a-visde...ăă...am uitat cum îl cheamă...eun...fostu...han, sau nu știu ce era acolo pe vremuri! La...ăă...

RUSU VIOREL : Unde-i bisericuța aia, pe dreapta, pe acolo...

BANU LUCIAN : Exact! Acolo! Chiar pe partea dreaptă! După parcare...

Inculpatul Banu Lucian îi explică lui Rusu Viorel că nu s-a perfectat vânzarea din cauza faptului că nu era făcută dezmembrarea, terenul vândut fiind parte dintr-o suprafață mai mare. În acest context Rusu Viorel afirmă că prețul menționat pe antecontract este exagerat, însă Banu Lucian apreciază că „*La Europa 85, la momentul anului 2008 – 2009, era și 15 euro metru pătrat!*” și chiar îl ironizează pe Rusu Viorel:

BANU LUCIAN : Cine știe cum va ajunge norocul și...

RUSU VIOREL : Da!

BANU LUCIAN : ...[râde– n.n.]...

RUSU VIOREL : Peste vreo cinzeci de ani...

BANU LUCIAN : Eh! Niciodată nu se știe!

RUSU VIOREL : Peste vreo cinzeci de ani cred că iau...ăă...150.000 de lei!

În continuarea discuției Rusu Viorel precizează titlul cu care au fost dați de fapt cei 150.000 lei și că vânzarea terenului a fost un pretext pentru virarea banilor solicitați de Banu Mihai, aspecte pe care Banu Lucian le confirmă:

RUSU VIOREL : Păi da! **Atunci mi-o zis MIHAI! Băi, am nevoie de niște bani! Asta-i soluția! Prin teren! Că n-aveam cum să scot banii din...ăă...**

BANU LUCIAN : **Da!**

RUSU VIOREL : Da' trebuie și stinsă în...trebuie și stinsă în acte! Că numai teren nu-mi trebuia mie sau...

BANU LUCIAN : Vă salut! Trăiți!

Apoi, trebuie arătat că latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență comisă de inculpatul Banu Mihai nu a constat doar în pretinderea de bani, sau acceptarea de promisiuni sau daruri, *ci și în primirea de bani.*

Ori, inculpatul Banu Lucian, a fost cel care a și primit suma de 150.000 lei de la martorul denunțator Rusu Viorel.

Inculpații Banu Mihai și Banu Lucian au mai susținut că primirea sumei de 150.000 lei a reprezentat prețul vânzării-cumpărării suprafeței de 10.000 mp. situată în extravilanul comunei Săucești, iar acest lucru rezultă și din aceea că s-a formulat acțiune civilă prin care se solicită.

Din analiza probelor administrate se constată că suma de 150.000 lei a constituit suma pretinsă de inculpatul Banu Mihai de la Rusu Viorel, în mai multe tranșe, pentru ca, în calitate de deputat în Parlamentul României și secretar general al organizației județene Bacău a Partidului Democrat Liberal, pentru a-și folosi influența personală pe lângă membri ai Guvernului României, în vederea alocării unei sume de bani Primăriei comunei Ardeoani jud. Bacău necesare achitării lucrărilor de construcție în valoare de aproximativ 5,6 milioane lei executate în beneficiul unității administrativ teritoriale de S.C. CONEXTRUST S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator este Rusu Viorel.

Potrivit art.28 C.pr.pen., hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Instanța penală reținând că în cauză sunt probe din care rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, existența faptelor, faptul că acestea constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpați, în temeiul art.404 alin.4 lit.gC.pr.pen., cu art.256 C.pr.pen., va dispune desființarea înscrisului, intitulat „*Antecontract de vânzare-cumpărare*”, înscris aflat, în copie

xerox, la fl.121 din vol.II al dosarului de urmărire penală, astfel că o acțiune civilă va fi lipsită de obiect.

Curtea, constatând că sunt îndeplinite condițiile cumulativ prevăzute de art.396 alin.2 C.pr.pen., întrucât s-a stabilit dincolo de orice îndoială rezonabilă că faptele există, constituie infracțiune, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al laturii și subiective, și a fost săvârșită de cei trei inculpați cu forma de vinovăție prevăzută de lege, se va dispune condamnarea acestora.

VIII. Individualizarea judiciară a pedepselor

Chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci dimpotrivă, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după reguli și criterii precis determinate de lege. Înscrierea în lege a criteriilor generale de individualizare a pedepsei înseamnă consacarea explicită a principiului stabilirii acesteia, așa încât respectarea lui este obligatorie pentru instanță.

De altfel, ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă, în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

Pedeapsa stabilită de lege pentru săvârșirea infracțiunii pentru care inculpatul au fost trimiși în judecată cei trei inculpați este închisoarea de la 2 (doi) la 10 (zece) ani.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o corectă proporționare a acesteia, ținând seama și de persoana căreia îi este destinată în vederea reintegrării în societate. Se va urmări formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială.

În conformitate cu dispozițiile art.72 C.pen. de la 1969, la stabilirea și aplicarea pedepsei instanța trebuie să țină seama de dispozițiile părții generale a Codului penal, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptelor săvârșite, de persoana infractorului și de împrejurările care agravează sau atenuază răspunderea penală.

Traficarea influenței pe care o persoană o are pe lângă un funcționar (reală), sau pe care lasă să se înțeleagă că o are pe lângă acesta (presupusă), creează reale și grave stări de pericol, atât pentru prestigiul, autoritatea, credibilitatea organelor, a instituțiilor, organismelor statului, serviciilor publice și a altor unități, pentru corectitudinea, cinstea funcționarilor, care își desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate, cât și asupra publicului larg care apelează la aceste servicii. Ea este de natură să creeze, să inducă ideea deosebit de nocivă, periculoasă pentru echilibrul relațiilor sociale în ansamblul lor, a posibilității promovării unor interese pe căi oculte, în afara condițiilor legii, prin cumpărarea favorurilor funcționarului însărcinat cu examinarea și soluționarea acestora, că funcționarii sau alți salariați aflați în serviciu, ar putea acționa sub înrâurirea intervenției unor persoane real sau presupus influente, aspect care de altfel rezultă cu prisosință din declarațiile cumpărătorilor de influență audiați în cauză.

Cu toate că prin elementul material al laturii obiective, infracțiunea de trafic de influență nu este legată nemijlocit de activitatea funcționarului, ea își răsfrânge aspectele negative asupra acesteia, discretizează autoritatea, instituția, unitatea din care face parte, serviciul căreia îi aparține, creând o stare de suspiciune, neîncredere cu privire la corectitudinea, cinstea lui. Prin consecințele sale, traficul de influență are legătură nemijlocită cu serviciul funcționarului pe lângă care are sau lasă să se creadă că are influență, toate aceste aspecte justificând atât incriminarea traficului de influență, cât mai ales încadrarea sa în categoria infracțiunilor de corupție.

Mai mult decât atât, atitudinea sa este de natură să se repercuteze în mod direct asupra cinstei, corectitudinii și moralității funcționarilor, care își desfășoară activitatea în administrația publică, pe diferitele segmente, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, elemente care prezintă condiții *sine qua non*, nu numai pentru prestigiul și autoritatea acestora și a instituției în cadrul căreia acționează, ci pentru însăși existența, echilibrul și forța societății.

Amploarea pe care au luat-o infracțiunile de corupție în societatea românească dar mai ales cele la nivel înalt cum este infracțiunea cu privire la care este cercetat inculpatul - care se presupune că s-a folosit de calitatea de parlamentar pe care o avea la data faptei pentru dobândirea de sume de bani pentru a facilita interesul unei firme private – justifică față de societate un interes sporit dar și o tulburare în sânul acesteia. Faptul că un senator al Parlamentului României săvârșește fapte de corupție are o puternică rezonanță socială în contextul în care onestitatea persoanelor care exercita funcții de demnitate publică este o condiție esențială pentru înfăptuirea actului de autoritate publică de la nivel central sau teritorial.

Investirea de către cetățeni a parlamentarilor cu puterea de a legifera presupune din partea acestora din urmă un comportament dincolo de orice suspiciune de corupție. Înșelarea încrederii acordate conduce la erodarea democrației însăși și este necesar ca aceiași cetățeni, prin intermediul organelor judiciare, să beneficieze de instrumente ferme care să dovedească voința și determinarea statului de a se proteja de faptele de corupție ale reprezentanților săi cei mai înalți.

Prin infracțiunile comise de inculpați au fost vătămate valori deosebit de importante ocrotite de legea penală, cu impact social deosebit, iar asemenea fapte neurmărite de o ripostă fermă a societății, induce un puternic sentiment de insecuritate socială, de nesiguranță în opinia publică, ar întreține climatul infracțional și ar crea inculpaților și celor tentați să comită fapte similare impresia că pot persista în sfidarea legii, ceea ce practic ar echivala cu încurajarea tacită a acestora și la săvârșirea unor fapte similare și cu scăderea încrederii populației în capacitatea de ripostă a justiției și protecției a statului, fapt care în final s-ar repercuta negativ asupra finalității actului de justiție.

În conformitate cu prevederile Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31.10.2003, ratificată de România prin Legea nr.365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României nr.903 din 05.10.2004 și ale Convenției penale privind Corupția a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 27.01.1999 și ratificată de România prin Legea nr.27 din data de 16.01.2002, publicată în Monitorul Oficial al României nr.65 din data de 30.01.2002, corupția constituie o amenințare pentru stabilitatea și siguranța societăților, subminând instituțiile și valorile democratice, valorile etice și justiția, compromițând dezvoltarea durabilă și statul de drept; corupția subminează principiile de bună administrare, echitate și justiție socială, denaturează concurența, împiedică dezvoltarea economică și pune în pericol stabilitatea instituțiilor democratice și bazele morale ale societății.

Așa cum rezultă și din Strategia națională anticorupție, adoptată de Guvernul României, la nivelul percepției publice, corupția continuă să fie identificată ca o piedică în prestarea serviciilor publice de calitate la nivel central și local, ca un fenomen care subminează administrarea eficientă fondurilor publice.

Raportul Comisiei Europene privind progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare reiterează recomandarea consolidării politicii generale anticorupție, cu deosebire la nivel înalt.

Faptele presupuse a fi săvârșite de inculpați, dar cu deosebire de inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel prezintă în concret un grad ridicat de pericol social, având în vedere că avem de a face cu infracțiuni de corupție, săvârșite de președintele unei organizații județene de partid și de secretatul general al acestei organizații și, în mod evident sunt de

natură să lezeze relațiile sociale referitoare la normala desfășurare a activității organelor statului, inclusiv a Guvernului României.

Inculpatul *Banu Mihai* este căsătorit, are studii superioare, nu are antecedente penale, iar în perioada 2008-2012 a fost deputat în Parlamentul României. Începând cu data de 06.04.2010 și până în 2012 a fost secretar general al Partidului Democrat Liberal - Organizația Județeană Bacău, iar în prezent este pensionar.

Referitor la persoana inculpatului *Berca Gabriel* acesta este căsătorit, are studii superioare, nu are antecedente penale, iar în perioada 2008-2012 a fost senator în Parlamentul României. Începând cu data de 06.04.2010 și până în 2012 a fost președinte al Partidului Democrat Liberal – organizația județeană Bacău. În perioada februarie-aprilie 2012 a fost ministrul Administrației și Internelor. În prezent este consilier în cadrul Ministerului economiei. Inculpatul *Banu Lucian* este necăsătorit, are studii superioare, nu are antecedente penale și este avocat în cadrul Baroului Bacău.

La individualizarea pedepsei pentru inculpatul Banu Lucian, Curtea va avea în vedere și faptul că acesta cunoscând ilegalitatea tranzacției și natura penală a faptelor comise de tatăl său, în loc să-l sfătuiască să nu procedeze în sensul arătat mai sus a conceput încheierea acelei așa-zise, promisiuni de vânzare – cumpărare, prin interpunerea altor persoane, precum și faptul că în fața unor probe indubitabile de vinovăție a negat săvârșirea infracțiunii, încercând să creeze un alt scenariu cu privire la împrejurările în care a dat declarațiile în cursul urmăririi penale.

Curtea constată că nu se impune reținerea în favoarea inculpaților a circumstanțelor atenuante prevăzute de art.74 C.pen. din 1969.

Existența uneia sau unora din împrejurările enumerate exemplificativ în art.74 C.pen. din 1969, nu obligă instanța de judecată să le considere circumstanțe atenuante și să reducă pedeapsa sub minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunile săvârșite, deoarece, din redactarea dată acestui text, rezultă că recunoașterea unor atari împrejurări drept circumstanțe atenuante este lăsată la aprecierea instanței de judecată.

În această apreciere este obligatoriu să se țină seama de pericolul social concret al faptelor, de ansamblul împrejurărilor în care a fost săvârșită infracțiunea, de urmările produse, sau care s-ar fi putut produce, ca și de orice elemente de apreciere privitoare la faptele și persoana inculpatului.

Recunoașterea circumstanțelor atenuante judiciare este atributul instanței de judecată și deci lăsată doar la aprecierea acesteia.

Gravitatea și pericolul social al faptelor sunt elemente care nu pot fi omise și care trebuie bine evaluate de instanță în alegerea pedepselor și a cuantumului acestora.

Având în vedere gradul de pericol al infracțiunilor săvârșite, precum și persoanele celor trei inculpați, Curtea constată că faptele comise aceștia au o asemenea gravitate, încât face inoportună reținerea de circumstanțe atenuante în favoarea acestora, deoarece prin coborârea pedepselor sub minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunile comise, se ajunge la pedepse vădit disproporționate față de gravitatea faptelor și persoanele inculpaților, pedepse care nu-și atinge scopul preventiv-educativ.

Așa cum este cunoscut, pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, în scopul prevenirii săvârșirii de infracțiuni.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, ea concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ce privește comportamentul inculpatului.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal român.

Având în vedere criteriile de individualizare prevăzute de art.72 C.pen. de la 1969, situația de fapt reținută mai sus, gradul ridicat de pericol social al infracțiunilor comise, determinat de natura acestora, de împrejurările și modalitatea concretă în care a acționat inculpatul, de urmările produse, de atingerea gravă adusă valorilor sociale ocrotite de legiuitor, referitoare la încrederea în capacitatea justiției de a soluționa în mod obiectiv cauzele, atitudinea ulterioară a inculpatului, care nu a recunoscut săvârșirea faptelor, Curtea apreciază că scopul pedepselor poate fi realizat prin aplicarea unor pedepse de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, pentru inculpatul Banu Mihai, de 3 (trei) ani închisoare pentru inculpatul Berca Gabriel, care să fie executate în regim de detenție și de 2 (doi) ani închisoare, pentru inculpatul Banu Lucian, pentru acesta din urmă cu suspendarea sub supraveghere a executării.

Referitor la aplicarea pedepsei accesorii, prima instanță a reținut următoarele:

Restrângerea exercițiului unor drepturi poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică, iar măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o.

Proportionalitatea consecințelor juridice cu situația care le-a creat este o noțiune generală regăsită atât în Constituția României (art.53 alin.2 - restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o), cât și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (ingerința statelor prin restrângerea exercițiului anumitor drepturi trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit), dar și în dreptul penal român.

Printre principiile fundamentale ale dreptului penal este și principiul individualizării sancțiunilor de drept penal.

Conformându-se principiului constituțional mai sus prezentat în ceea ce privește pedepsele principale, legiuitorul asigură echilibrul între dreptul care face obiectul limitării prin sancțiunea penală aplicată inculpatului - libertatea persoanei și valoarea socială a cărei protecție a determinat limitarea - în cazul nostru dreptul de proprietate.

Individualizarea trebuie să conducă la stabilirea unei sancțiuni care să reflecte în abstracto gravitatea atingerii valorii sociale ocrotite.

Criteriile de individualizare au în vedere stabilirea și aplicarea pedepselor, indiferent dacă este vorba despre pedepse principale, complementare sau accesorii.

Anterior modificării, Codul penal prevedea că interzicerea exercițiului tuturor drepturilor prevăzute de art.64 C.pen. din 1969, intervenea de drept, fără nici o distincție între diversele categorii de drepturi atunci când pedeapsa principală este privativă de libertate.

Ca urmare a modificării intervenite prin Legea nr.278/2006, desigur și având în vedere și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza Sabou și Părcălab împotriva României și a necesității armonizării legislației românești cu cea europeană, interzicerea drepturilor prevăzute în art.64 lit.d și e C.pen., se aplică ținându-se seama de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, de împrejurările cauzei, de persoana infractorului și de interesele copilului ori ale persoanei aflate sub tutelă sau curatelă.

Per a contrario, potrivit actualelor dispoziții de drept penal, interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute în art.64 lit.a-c C.pen. din 1969, operează de drept, din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.

Desigur că interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art.64 lit.c C.pen. din 1969, respectiv, „dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate, de natura aceea de care s-a folosit condamnatul pentru săvârșirea infracțiunii”, are loc doar atunci când inculpatul pentru săvârșirea infracțiunii s-a folosit de o funcție, profesie sau o anumită activitate.

Faptul că legiuitorul a prevăzut, că interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute în art.64 lit.a-c C.pen., operează de drept, din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă, ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei se justifică prin aceea că este posibil ca în săvârșirea anumitor infracțiuni inculpații să se fi folosit de anumite funcții sau profesie, condiții în care s-ar justifica interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.c C.pen., text incident în cauză în ceea ce îi privește pe inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel.

În condițiile în care legiuitorul nu ar fi prevăzut că, „condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii atrage de drept interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. a) - c) C.pen. din 1969 din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei”, ar fi însemnat că atunci când în săvârșirea anumitor infracțiuni inculpații s-ar folosi de o anumită funcție sau profesie interzicerea dreptului de a ocupa respectiva funcție, sau profesia să nu se interzică de drept, ci să fie la latitudinea magistratului, care să aprecieze dacă interzice acest drept sau nu.

Având în vedere, gravitatea infracțiunilor săvârșite, faptul că inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunilor deduse judecării de funcțiile pe care le dețineau, prima instanță a apreciat că se impune a se dispune interzicerea și a exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.c C.pen. din 1969.

În ceea ce privește interzicerea dreptului de a alege, având în vedere infracțiunile săvârșite de inculpați, instanța de fond a constatat că nu se impune interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza I C.pen. din 1969, respectiv dreptul de a alege, fiind contrară art.3 din Protocolul nr.1.

În consecință, s-a interzis inculpaților Banu Mihai și Berca Gabriel exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a, lit.b și c C.pen. din 1969, în condițiile și pe durata prevăzute de art.71 alin.2 C.pen. din 1969, iar inculpatului Banu Lucian doar exercițiului drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit.a teza a II-a și lit.b C.pen. din 1969, pentru acesta urmând a se dispune, în baza art.71 alin.5 C.pen. din 1969, suspendarea, pe durata termenului de încercare, a executării și a pedepsei accesorii aplicate inculpatului.

IX. Confiscarea specială

În conformitate cu dispozițiile art.257 alin.2 C.pen. din 1969, dispozițiile art.256 alin.2 C.pen. din 1969 se aplică în mod corespunzător, iar potrivit acestui din urmă text: „*Banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în lei.*”

În raport de aspectele reținute prin actul de sesizare a instanței și cele arătate mai sus, referitoare la sumele primite de inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel, atât pentru ei, cât și pentru partidul din care făceau parte, precum și declarațiile date inculpatul Banu Mihai în cursul urmăririi penale și transcrierea înregistrării convorbirilor telefonice, autorizate în conformitate cu dispozițiile procedurale, instanța, în temeiul art.257 alin.2, raportat la art.256 alin.2 C.pen. din 1969, instanța de fond a dispus confiscarea de la inculpații Banu Mihai și Berca Gabriel a sumei de câte 92.500 euro, sau echivalentul în lei la data plății.

În ceea ce privește suma de 150.000 lei, remiși martorul-denuțător Rusu Viorel, prin intermediul S.C. RUSTRANS S.R.L. Bacău (societate la care Rusu Viorel deține calitățile de asociat și administrator), sub pretextul achiziționării suprafeței de 10.000 m.p.,

teren situat în extravilanul comunei Săucești, din toate probele administrate, *inclusiv din declarația inculpatului Banu Lucian*, rezultă că această sumă a fost primită, prin intermediul martorului Spiridon Radu, de inculpatul Banu Lucian.

În consecință, în temeiul art.257 alin.2, raportat la art.256 alin.2 C.pen. din 1969, s-a dispus confiscarea de la inculpatul Banu Lucian a sumei de 150.000 lei.

X. Măsuri asiguratorii.

În conformitate cu dispozițiile art.249 alin.1 C.pr.pen., procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu, sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, poate lua măsuri asiguratorii, prin ordonanță, sau, după caz, prin încheiere motivată, pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori al reparării pagubei produse prin infracțiune.

De asemenea potrivit art.20 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție: „În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asiguratorii este obligatorie.”

Prin ordonanța din data de 15.07.2015 s-a dispus instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra următoarelor bunuri imobile proprietatea inculpatului Banu Mihai, până la concurența sumei de 270.000 euro:

- suprafața de 101 mp teren situat în intravilanul comunei Măgura jud. Bacău, înscris

[REDACTED]

- imobilul constituit din: locuință P+1 în suprafața de 148,47 mp, foișor în suprafața de 18,60 mp și piscină în suprafața de 58,75 mp, situate în intravilanul comunei Măgura jud. Bacău,

[REDACTED] dobândit prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.836/2008 la B.N.P. Vasilache Mihaela Ștefana;

- imobilul constituit din locuință P+1 în suprafața de 129,13 mp situat în intravilanul comunei Măgura jud. Bacău, înscris în Cartea funciară [REDACTED]

[REDACTED] dobândit prin: act de dezmembrare autentificat sub nr.1084/2006 la

[REDACTED]

Prin procesul-verbal din data de 16.07.2015 s-a procedat la indisponibilizarea și declararea ca sechestrat a imobilelor susmenționate.

Prin ordonanța din data de 03.08.2015 s-a dispus instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra următoarelor bunuri imobile proprietatea inculpatului Berca Gabriel, până la concurența sumei de 185.000 euro:

- apartament compus din trei camere și dependințe având suprafața construită de 126,16 mp situat în mun. Bacău,

[REDACTED] contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.1431/2007 la B.N.P. Umbrărescu Ștefan Sorin.

Prin procesul-verbal din data de 03.08.2015 s-a procedat la indisponibilizarea și declararea ca sechestrat a imobilelor susmenționate evaluate la suma totală de 80.000 euro.

Măsura asiguratorie a fost contestată de inculpatul Berca Gabriel, contestația acestuia fiind respinsă prin încheierea nr.17/07.08.2015 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, în dosarul nr.528/32/2015.

În consecință, în temeiul art.404 alin.4 lit.b C.pr.pen., a fost menținută măsura sechestrului asigurator dispusă asupra bunurilor proprietatea inculpatului Banu Mihai, prin

ordonanța din data de 15.07.2015, dată în dosarul nr.131/P/2015 al Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Bacău și aplicată prin procesul verbal din 16.07.2015, precum și a bunurilor proprietatea inculpatului Berca Gabriel, până la concurența sumei confiscate și a cheltuielilor judiciare către stat.

De asemenea, în temeiul art.404 alin.4 lit.c C.pr.pen., cu art.249 și următoarele C.pr.pen.și art.20 din Legea nr.78/2000, s-a dispus luarea măsurilor asiguratorii, constând în indisponibilizarea bunurilor mobile sau imobile ale inculpatului Banu Lucian, în vedere executării confiscării speciale și a cheltuielilor judiciare.

XI. Restabilirea situației anterioare și desființarea unor înscrisuri.

Având în vedere condițiile în care s-a încheiat acel așa-zis antecontract de vânzare-cumpărare, în baza art.404 alin.4 lit.g C.pr.pen., cu art.256 C.pr.pen., s-a dispus desființarea înscrisului, intitulat „Antecontract de vânzare-cumpărare”, înscris aflat, în copie xerox, la fl.121 din vol.II al dosarului de urmărire penală.

B. JUDECATA ÎN APEL

Împotriva sentinței penale nr. 61 din 26 mai 2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie **au declarat apel** inculpații Berca Gabriel, Banu Mihaiși Banu Lucian.

I. Motivele de apel

1. Inculpatul Berca Gabriel a solicitat achitarea în baza art.16 lit.bc.pr.pen., pentru următoarele motive (fil.98-157 vol.I ds.apel):

a. netemeinicia hotărârii atacate

S-a susținut că soluția atacată este netemeinică în privința situației de fapt, fiind structurată mai mult pe paralelismul între două chestiuni tangențiale cu cauza, dar prezumate a avea legătură cu săvârșirea infracțiunii de trafic de influență imputată inculpatului, respectiv problema finanțării școlii din Ardeoani și problema finanțării partidelor politice.

S-a invocat astfel existența unei înțelegeri între primarul comunei Ardeoani (martorul Diaconu Victor) și câștigătorul licitației (martorul Rusu Viorel, ca reprezentant al S.C.Conextrust S.A.) prin care s-a stabilit și angajat o valoare totală a lucrării exagerat de mare, de 10 ori mai mare decât cea prevăzută în H.G.1426/2006.

Totodată, în 2011 denunțatorul Rusu Viorel a formulat o cerere de chemare în judecată a primăriei Ardeoani, însă numai pentru o parte din sumă (2,87 milioane lei), fiind vorba probabil despre suma pe care acesta a putut să o justifice, ca preț al construcției.

De asemenea, s-a invocat durata de timp scursă de la data comiterii faptelor și cea a formulării denunțului, de 5 ani, fapt care a avut la bază fie o solicitare a organului de urmărire penală, fie propriul interes al denunțatorului.

În ce privește finanțarea P.D.L.Bacău s-a invocat lipsa dovezilor referitoare la primirea banilor de către inculpatul Berca, cu atât mai mult cu cât pentru o parte din sumele menționate în denunț (50.000 de euro) s-a dispus o soluție de clasare față de același inculpat.

S-a contestat înscrisul prezentat de denunțator abia în faza de judecată pentru a dovedi pretinderea și primirea sumelor de bani de către cei doi inculpați.

S-a mai susținut că demersurile pentru plata lucrărilor le-ar fi putut face chiar primarul din Ardeoani, dacă acesta nu ar fi avut interesul ocult de a se proteja pe sine, el fiind cel care a încălcat prevederile legale cu ocazia licitației desfășurată în lipsa unui buget corespunzător.

b. lipsa unei analize temeinice a probelor administrate în faza de judecată

S-a susținut că judecătorul fondului a dat forță probantă superioară unor probe în detrimentul altora, ignorând criteriul determinant de apreciere a probelor potrivit forței lor de a exprima adevărul, indiferent de momentul procesual căruia aparțin sau de organul judiciar care le-a administrat.

c. lipsa probelor certe de vinovăție

S-a invocat incoerența denunțului și declarațiile oscilante ale martorului Rusu Viorel, acestea fiind singurele probe invocate de Parchet în susținerea acuzațiilor, restul probatoriului servind ca probe mediate.

Totodată, s-a invocat nerelevanța înregistrărilor ambientale din 25.06.2015 dintre inculpatul Banu Mihai și denunțatorul Rusu Viorel, din conținutul cărora nu a rezultat cu certitudine că inculpatul Berca ar fi săvârșit infracțiunea dedusă judecătii. În plus, proba a fost obținută nelegal, în urma provocării martorului denunțator.

De asemenea, instanța de fond nu a avut în vedere contradicțiile dintre declarațiile martorilor audiați în ambele faze ale procesului penal și le-a înlăturat pe cele din faza de judecată cu explicații lapidare și absolut derizorii, deși în timpul urmăririi penale asupra martorilor s-au utilizat presiuni.

S-a mai criticat ignorarea declarațiilor inculpatului Berca, dar și caracterul contradictoriu al declarațiilor date de inculpatul Banu Mihai (la 9.07.15, 17.07.2015 și 29.10.2015, ultima în fața instanței).

d. neîntrunirea condițiilor de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență

În speță, nu există dovezi că inculpatul Berca ar fi întărit convingerea denunțatorului că îi vor fi soluționate favorabil problemele, că s-a prevalat de influență asupra membrilor Guvernului și că a invocat această influență în mod expres.

De asemenea, nu a existat nicio înțelegere frauduloasă între inculpatul Berca și denunțator, nicio o negociere și nici vreo întâlnire privată între aceștia, iar discursul ținut de inculpat la deschiderea anului școlar a fost unul public și fără referire la adresa constructorului.

Nu s-a făcut dovada că denunțatorul ar fi transmis inculpatului disponibilitatea sa de a-i plăti o sumă de bani pentru sine și pentru partid, în schimbul achitării urgente a lucrărilor de către Guvern.

Inculpatul nu a pretins și nu a primit sume de bani de la denunțator și oricum nu ar fi avut abilitatea de a determina funcționarii Guvernului să facă modificări în ordinea de prioritate a plăților de la bugetul de stat.

Inculpatul nu i-a rezolvat problema denunțatorului nici din calitatea sa de ministru al Administrației și Internelor, calitate în care ar fi putut să dea o rezolvare favorabilă acestei situații fără să fie nevoit să apeleze la alt funcționar.

De altfel, procurorul a dispus clasarea pentru o altă faptă reclamată de același denunțator, constând în aceea că i-ar fi dat inculpatului Berca suma de 50.000 de euro în perioada în care acesta a ocupat funcția de ministru, situație ce ridică semne de întrebare și pentru celelalte acte materiale reținute în sarcina inculpatului.

e. greșita schimbare a încadrării juridice prin reținerea formei continuate a infracțiunii de trafic de influență

În speță, ar putea fi vorba despre o singură infracțiune de trafic de influență, respectiv de o unitate naturală de infracțiune, care s-a consumat în momentul pretinderii banilor.

În plus, s-a susținut că schimbarea încadrării juridice a fost dispusă fără a fi fost anterior pusă în discuția părților.

Suplimentar, printr-un memoriu depus ulterior, inculpatul Berca Gabriel a mai formulat și alte critici împotriva sentinței apelate (fil.202-224 vol.I ds.apel):

- greșita stabilire a legii penale mai favorabile, aceasta fiind în realitate noul Cod penal (art.291 c.pen), care prevede o condiție suplimentară față de dispozițiile Codului penal din 1969 (promisiunea determinării funcționarului public), care nu este întrunită în speță;
- lipsa avizului Președintelui României, fiind vorba și despre sume presupus a fi fost primite în perioada în care inculpatul a ocupat funcția de ministru;
- denunțul martorului Rusu Viorel a fost făcut din motive politice;

- audierea inculpatului Banu Mihai s-a făcut după îndepărtarea din sala de judecată a inculpatului Berca;

- declarația inculpatului Banu Mihai din 17.07.2015 a fost dată prin sugestie și constrângere morală, impunându-se excluderea acesteia din materialul probator;

- înregistrarea ambientală din 25.06.2015 s-a făcut de organele specializate ale S.R.I., impunându-se excluderea acesteia din materialul probator

În plus, se contestă conținutul convorbirii, astfel cum acesta a fost redat pe suport de hârtie, dar și lipsa suporturilor magnetice originali de la dosarul cauzei.

- greșita apreciere a probelor testimoniale, în condițiile în care martorii au revenit în bloc asupra declarațiilor date în faza de urmărire penală;

- motivarea sentinței apelate este subiectivă și deficitară, fiind folosite exprimări care țin de flerul și intuiția specifice procurorului;

- Guvernul nu avea obligația de a asigura finanțarea din bugetul de stat a sumei pentru plata construcției școlii din Ardeoani, iar contractul de lucrări a fost semnat la 3 ani după emiterea H.G. nr.1426/2006 la un preț de 10 ori mai mare.

Chiar dacă în anul 2014 Guvernul României a achitat suma de 5.180.507, 81 lei, plățile au fost nelegale, fapt constatat și de Curtea de Conturi în sinteza raportului de audit, dar și în raportul privind finanțele publice locale pe anul 2014 referitor la județul Bacău.

- greșita confiscare a apartamentului inculpatului Berca, în condițiile în care fapta imputată acestuia nu există.

2.Inculpații Banu Mihai și Banu Lucian au solicitat achitarea în baza art.16 lit.b c.pr.pen., înlăturarea măsurii confiscării și a desființării unui înscris, pentru următoarele motive (fil.189- 199 vol.I ds.apel):

a. motive de nelegalitate:

- lipsa de imparțialitate a instanței de fond

S-a criticat modul în care a avut loc audierea martorilor, care fie nu au fost lăsați să declare tot ceea ce știau, citându-li se pasaje din declarațiile date în cursul urmăririi penale, în ideea ca martorii să mențină cele afirmate la procuror. În plus, în cazul martorului-cheie Rusu Viorel, audierea acestuia s-a desfășurat pe parcursul a două termene de judecată, dându-i se acestuia posibilitatea „să se pregătească” pentru următoarea audiere.

Totodată, s-a susținut că instanța de fond a preluat în hotărârea atacată conținutul rechizitoriului, fără a exista o analiză proprie a judecătorului cauzei.

- hotărârea s-a bazat pe probe administrate nelegal

S-a făcut referire la înregistrarea ambientală a convorbirilor dintre inculpații Banu Mihai și Banu Lucian, pe de o parte și martorul Rusu Viorel, pe de altă parte, precum și la declarația acestuia din urmă dată în faza cercetării judecătorești cu încălcarea egalității armelor (a se vedea motivul expus anterior).

- denunțul martorului Rusu Viorel nu cuprinde descrierea faptei

- fapta pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nu întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență

Astfel, condiția prevăzută de legea nouă referitoare la promisiunea autorului infracțiunii că îl va determina pe funcționarul public să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intra în îndatoririle sale de serviciu, nu se regăsește în descrierea faptei.

Nu se precizează când s-au pretins și primit sumele de bani și nici când s-a solicitat, respectiv promis exercitarea influenței.

b. motive de netemeinicie

Instanța de fond nu a făcut o evaluare a tuturor probelor administrate, dând prioritate denunțului martorului Rusu Viorel, deși acesta nu cuprindea promisiunea inculpatului Banu Mihai că își va exercita influența la Guvern și a fost făcut după vizionarea unei emisiuni TV.

Inculpatul Banu Mihai nu a promis niciodată că se va exercita vreo influență în obținerea finanțării lucrărilor din Ardeoani, deoarece știa că există mari nelegalități în legătură cu aceste lucrări, fapt confirmat și de Curtea de Conturi.

În plus, instanța de fond nu a analizat care era procedura prevăzută de lege pentru a se obține finanțarea de la Guvern pentru construirea unei școli, pentru a se putea stabili dacă exista posibilitatea concretă de exercitare a influenței invocată de denunțător.

Din convorbirile purtate între inculpatul Banu Mihai și denunțător nu rezultă că inculpatul ar fi pretins sume de bani pentru a-și exercita influența la Guvern, în schimb demonstrează că denunțătorul era un sponsor al Partidului Democrat Liberal (P.D.L.).

În privința probelor provenite de la denunțător, ele demonstrează că acesta a făcut demersuri judiciare pentru obținerea sumelor de bani de la Primăria Ardeoani, dar și de la numitul Cornea Traian și probează faptul că inculpatul Banu Mihai nu a promis exercitarea influenței (a se vedea hotărârea Tribunalului Bacău, a dosarului de insolvență, acțiunea în restituire pentru suma de 150.000 de lei promovată împotriva lui Cornea Traian). În privința centralizatorului cu dispoziții de plată, era imposibil ca suma de 300.000 de lei să fie remisă inculpatului Banu Mihai în perioada 29.12-31.12.2012, întrucât în acea perioadă inculpatul s-a aflat la Sucevița.

Raportul dintre denunțător și inculpatul Banu Mihai trebuie analizat din perspectiva sponsor-conducător de partid (mai exact, secretar general al P.D.L. Bacău).

Lipsa de credibilitate a denunțătorului rezultă și din explicațiile diferite pe care le-a dat cu privire la proveniența sumelor de bani.

În ce-l privește pe inculpatul Banu Lucian, nu există nicio probă care să dovedească complicitatea la trafic de influență, câtă vreme chiar denunțătorul a declarat că toate discuțiile le-a purtat cu inculpatul Banu Mihai.

Inculpatul Banu Lucian era proprietarul real al suprafeței de teren ce a făcut obiectul antecontractului de vânzare-cumpărare, existând o dorință și voință a denunțătorului de a cumpăra acest teren, fapt probat inclusiv de demersurile ulterioare exercitate împotriva lui Cornea Traian (acțiunea în restituirea sumei de 150.000 de lei).

În plus, deși antecontractul a fost încheiat în luna iulie 2010, denunțătorul a precizat că i s-au pretins sume de bani după octombrie 2010.

c. confiscarea specială și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii

Nu s-a făcut nicio delimitare între sumele primite de inculpatul Banu Mihai pentru el și cele primite pentru partid.

Nu există interesul unei anumite persoane pentru restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii.

II. Cercetarea judecătorească în apel

Probatoriile administrate în faza apelului au fost următoarele:

- **audierea inculpaților** care și-au manifestat voința de a da o nouă declarație în fața instanței de apel (a se vedea încheierea din 3.11.2016), respectiv **Banu Mihai** (la termenul din 27.01.2017) și **Berca Gabriel** (la termenele din 2 martie 2017 și 19 octombrie 2017);

- **reaudierea martorilor Drăgănuță Constantin** (la termenul din 13.04.2017), **Bondor Silviu** (la termenul din 13.04.2017), **Olaru Neculai** (la termenul din 25.05.2017), **Magirescu Adrian** (la termenul din 25.05.2017) și **Popoviciu Bogdan** (la termenul din 19.10.2017), la solicitarea inculpatului Berca Gabriel (a se vedea încheierile din 3.11.2016 și 7.09.2017);

- **reaudierea martorilor Rusu Viorel** (la termenul din 7.09.2017), **Diaconu Victor** (la termenul din 7.09.2017) și **Popescu Adrian** (la termenul din 7.11.2017), dispusă din oficiu de instanța de apel (a se vedea încheierea din 25.05.2017);

- **înscrieri** (a se vedea încheierile din 3.11.2016 și 19.10.2017).

Celelalte cereri în probațiune formulate de inculpați au fost respinse (a se vedea încheierile din 3.11.2016, 25.05.2017, 7.09.2017.

Prin încheierea din 7.09.2017 au fost respinse cererile formulate de inculpatul Berca Gabriel privind sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

În ce privește **compunerea completului de judecată în apel**, aceasta a fost modificată începând cu termenul din 13.04.2017, prin schimbarea președintelui completului.

În aceste condiții, având în vedere că până la această dată au fost audiați doar inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, la termenul din 13.04.2017 a fost pusă în discuție din oficiu reaudierea acestora, situație în care doar inculpatul Berca Gabriel a solicitat să dea un supliment de declarație, în timp ce inculpatul Banu Mihai a precizat că nu dorește să dea o nouă declarație în fața instanței de apel, iar inculpatul Banu Lucian și-a menținut poziția procesuală exprimată anterior, în sensul că nu dorește să dea declarație în această fază procesuală (a se vedea încheierea din 13.04.2017).

III. Analiza motivelor de apel

Sintetizând motivele de apel formulate de apelanții inculpați Berca Gabriel, Banu Mihai și Banu Lucian, Înalta Curte va analiza criticile acestora sub următoarele aspecte:

1. legalitatea și aprecierea probelor

Curtea constată că inculpații au pus în discuție **legalitatea unor probe administrate în faza de urmărire penală**, cu referire la *declarația inculpatului Banu Mihai din 17.07.2015*, care ar fi fost dată prin sugestie și constrângere morală și la *înregistrarea convorbirii din 25.06.2015 purtate în mediu ambiental între inculpatul Banu Mihai și denunțatorul Rusu Viorel*, care ar fi fost obținută în urma provocării acestuia din urmă și prin implicarea organelor specializate ale S.R.I.

Curtea reține că verificarea legalității administrării probelor în faza de urmărire penală se realizează exclusiv în procedura camerei preliminare, în condițiile art.342 c.pr.pen.

Examinând încheierea nr.73 din 30.09.2015 prin care s-a finalizat procedura de cameră preliminară în prezenta cauză, Curtea constată pe de o parte că niciunul dintre inculpați nu a contestat legalitatea vreunei probe administrate în faza de urmărire penală, iar pe de altă parte că încheierea sus-arătată a rămas definitivă prin neexercitarea căii de atac a contestației, astfel încât s-a depășit cadrul procesual în care aceste aspecte să poată fi invocate.

Dincolo de aceste aspecte, Curtea constată că ulterior *declarației din 17.07.2015*, inculpatul Banu Mihai a mai fost audiat în faza de urmărire penală atât de procuror (în 10.08.2015), cât și de judecătorul de drepturi și libertăți în contextul prelungirii măsurii arestării preventive (a se declarația dată în 7.08.2015 în dosarul nr.520/32/2015 al Curții de Apel Bacău), ocazii cu care inculpatul nu a contestat nici conținutul și nici circumstanțele în care a dat declarația din 17.07.2015. Mai mult, atât în declarația dată în fața judecătorului de drepturi și libertăți, cât și cu ocazia dezbaterii propunerii de prelungire a măsurii arestării preventive, inculpatul Banu Mihai a arătat că a colaborat cu organele de urmărire penală, că a recunoscut în totalitate maniera în care s-au derulat raporturile cu denunțatorul, iar declarația sa dată în faza de urmărire penală a „*dus la punerea sub învinuire a altui inculpat din cauza pendinte*” (a se vedea declarația și încheierea din 7.08.2015 din dosarul nr.520/32/2015 al Curții de Apel Bacău).

Abia în fața primei instanțe și, mai ales, în fața instanței de apel, inculpatul Banu a invocat atât o stare fizică și psihică precară (suferind de diabet și aflat în detenție de 8 zile), cât și modalitatea neloială în care organele de urmărire penală ar fi acționat la momentul luării declarației incriminate (prin prezentarea unei declarații de presă a inculpatului Berca, în care acesta se delimita de orice acte în care erau implicați denunțatorul Rusu Viorel și inculpatul Banu Mihai), pentru a contesta conținutul acestei declarații și a justifica solicitarea de excludere a ei din materialul probator avut în vedere la soluționarea cauzei.

Cu alte cuvinte, inculpatul Banu Mihai a susținut implicit că ar fi fost manipulat de organele de urmărire penală pentru a da o declarație incriminatoare la adresa inculpatului Berca Gabriel, pe fondul stării sale fizice și psihice, dar și a invocării în mod mincinos a unei declarații dată în presă de acesta din urmă (în condițiile în care el nu avea încă calitatea de suspect la acel moment), prin care arunca întreaga învinuire asupra inculpatului Banu Mihai.

În ce privește presupusa motivație care ar fi stat la baza declarației din 17.07.2015, respectiv existența unei declarații de presă a inculpatului Berca, inexistentă în realitate, accesând motorul de căutare Google în perioada de referință (luna iulie 2015) se poate constata existența cel puțin a unui articol, publicat în 11.07.2015 pe www.ziaruldegarda.ro, care citează poziția inculpatului Berca Gabriel exprimată în contextul cercetărilor efectuate în acea perioadă (doar) împotriva inculpatului Banu Mihai: <Fostul ministru Gabriel Berca afirmă că nu a fost audiat în dosarul prietenului Mihai Banu și că **nu știe nimic despre activitățile acestuia, „chiar dacă au existat povești și zvonuri”**. „Niciodată, nimeni nu m-a întrebat nimic despre această situație. Nu am fost chemat sau audiat de niciun procuror, nu am nicio calitate în acest dosar. **Nu am știut de prostiile care le făcea Mihai Banu**, bănuiesc că sunt probe pentru ceea ce afirmă procurorii”, ne-a spus Berca>

Curtea mai reține că în cuprinsul declarației date de inculpatul Banu Mihai în fața instanței de apel, acesta a recunoscut că înainte de a da declarația din 17.07.2015 s-a consultat cu apărătorul său, care de altfel l-a asistat pe inculpat pe parcursul întregii urmăririi penale și a cercetării judecătorești în fața instanței de fond.

Mai mult, așa cum însuși inculpatul Banu Mihai o recunoaște, retractarea declarației din 17.07.2015 a avut loc în contextul în care pe perioada arestării preventive s-a întâlnit cu inculpatul Berca la locul de deținere „și a purtat o discuție cu acesta”, ocazie cu care și-a manifestat regretul pentru lucrurile neadevărate pe care le-ar fi declarat în fața organelor de urmărire penală.

Curtea reține că audierea directă și nemijlocită, în condiții de publicitate, a persoanelor care au dat declarații în faza de urmărire penală este o componentă importantă a dreptului la apărare al inculpatului, verificându-se cu această ocazie inclusiv circumstanțele în care declarațiile anterioare au fost date, mai ales în ipoteza în care poziția exprimată în fața instanței diferă de cea exprimată în faza de urmărire penală.

Într-o asemenea ipoteză, instanța este obligată să analizeze motivele care au stat la baza schimbării de atitudine a persoanei audiate, care trebuie să fie nu doar logice și credibile, ci și susținute de elemente exterioare, de natură a conduce la concluzia încălcării principiului loialității administrării probelor.

În speță însă, Curtea constată că aspectele invocate în legătură cu circumstanțele în care a avut loc audierea inculpatului Banu Mihai în 17.07.2015 nu pot conduce la o asemenea concluzie și nu sunt de natură a pune sub semnul întrebării conținutul respectivei declarații, fiind vorba doar despre o strategie pe care noii apărători ai inculpatului Berca Gabriel au înțeles să o adopte în faza apelului.

În acest context, Curtea constată că abia după pronunțarea hotărârii de condamnare în primă instanță, la 11.07.2016 inculpatul Berca (iar nu inculpatul Banu Mihai) a formulat o plângere penală împotriva procurorului de caz și a unui ofițer de poliție judiciară sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de influențare a declarațiilor, cercetare abuzivă, inducerea în eroare a organelor judiciare, mărturie mincinoasă și represiune nedreaptă, fiind invocată, între altele, determinarea inculpatului Banu Mihai, prin constrângere și promisiuni, să dea declarații în acuzarea inculpatului Berca Gabriel.

Fără a se substitui organelor judiciare care instrumentează această plângere penală, Curtea reține că aspectele invocate de inculpatul Berca în fața instanței de apel nu sunt de natură a conduce la înlăturarea declarației din 17.07.2015, aceasta urmând a fi analizată în contextul celorlalte mijloace de probă aflate la dosar.

Astfel, Curtea constată că respectiva declarație, contestată în principal de o altă persoană decât cea căreia îi aparține, a fost dată de aceasta în prezența și după consultarea cu avocatul său ales și nu a fost retractată în celelalte declarații date în faza de urmărire penală, inclusiv în fața judecătorului de drepturi și libertăți.

Mai mult, în faza camerei preliminare nu au fost invocate aspecte de nelegalitate/neloialitate în legătură cu acest mijloc de probă, nici de către inculpatul Banu Mihai și nici de către inculpatul Berca Gabriel, deși acesta era cadrul procesual prevăzut de lege în care respectiva problemă putea fi rezolvată.

În privința retractării declarației din 17.07.2015, Curtea constată că aceasta a intervenit după ce inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai au discutat pe perioada detenției, fapt care pune sub semnul întrebării buna-credință a acestui demers.

Mai mult, este de observat că, deși retractarea a avut loc pentru prima dată odată cu declarația dată de inculpatul Banu Mihai în fața primei instanțe, acesta nu a făcut referire și la starea fizică și psihică precară în care se găsea la momentul declarației din 17.07.2015, aspecte invocate abia cu ocazia declarației din apel.

În realitate, motivul principal invocat atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel, care ar fi stat la baza declarației din 17.07.2015 ar fi constat într-o declarație de presă a inculpatului Berca, ce i-ar fi fost adusă la cunoștință de organele de urmărire penală, prin care acesta arunca întreaga vinovăție asupra inculpatului Banu Mihai.

Or, dincolo de faptul că inculpatul nu a probat o asemenea conduită a organelor de urmărire penală, aceasta ar fi putut eventual avea relevanță doar în măsura în care declarația inculpatului Berca ar fi fost plăsmuită de aceste organe (nu ar fi existat în realitate) și astfel, prin inducerea în eroare a inculpatului Banu Mihai, l-ar fi determinat pe acesta să dea la rândul său o declarație incriminatoare, nereală, la adresa inculpatului Berca.

Însă, așa cum rezultă din publicația on-line menționată anterior, dar și din convorbirile telefonice private, purtate în ziua reținerii inculpatului Banu Mihai (9.07.2015), înregistrate în condițiile legii și redată în procesele-verbale aflate la dosar (vol.5 d.u.p.), inculpatul Berca a exprimat o asemenea poziție, astfel încât, independent dacă și pe ce cale inculpatul Banu a ajuns să o cunoască, ca era de natură a schimba atitudinea procesuală a acestuia, în condițiile în care el nu dorea să-și asume singur și integral răspunderea pentru faptele imputate de organele de urmărire penală.

Împrejurarea că declarația din 17.07.2015 exprimă adevărul sau nu, este lipsită de relevanță în acest punct al analizei, căci ceea ce s-a criticat în legătură cu această declarație nu a fost atât conținutul ei incriminator la adresa inculpatului Berca, ci că acesta ar fi fost determinat prin manopere dolosive, lipsite de loialitate, de către organele de urmărire penală, fapt care nu s-a probat în speță.

Pentru toate aceste considerente, critica inculpatului Berca Gabriel, ce pune în discuție nelegalitatea/neloialitatea audierii inculpatului Banu Mihai din 17.07.2015 nu poate fi primită.

În ce privește înregistrarea convorbirii din 25.06.2015 purtate în mediu ambiantal între inculpatul Banu Mihai și denunțatorul Rusu Viorel, Curtea constată de asemenea că nici aceasta nu a fost contestată în procedura de cameră preliminară sub aspectul nelegalității sau neloialității, ci acest lucru s-a întâmplat pentru prima dată în faza apelului.

În egală măsură, Curtea reține că, pe de o parte, apelanții inculpați au pus în discuție nelegalitatea acestei înregistrări, însă pe de altă parte, ei s-au prevalat de conținutul acesteia atunci când au susținut lipsa probelor de vinovăție, în condițiile în care, în opinia lor, această înregistrare nu demonstrează acuzațiile aduse inculpaților prin actul de sesizare.

Dincolo de împrejurarea că a fost depășită faza procesuală în care se analizează legalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale și făcând abstracție de inconsecvența manifestată de inculpați în motivele de apel formulate, Curtea constată că la

dosarul cauzei nu există nicio dovadă că înregistrarea în litigiu ar fi fost efectuată cu sprijinul tehnic al S.R.I.

Dimpotrivă, din procesul-verbal întocmit la 25.06.2015 rezultă că instalarea mijloacelor tehnice speciale de înregistrare ambientală audio-video a dialogurilor purtate de inculpatul Banu Mihai și denunțatorul Rusu Viorel a fost efectuată de un ofițer de poliție judiciară din cadrul D.N.A. (comisarul șef Ababei Liviu), iar din procesul-verbal din 6.07.2015 rezultă că același ofițer a procedat la redarea în formă scrisă a înregistrării audio a dialogului purtat între persoanele sus-arătate în data de 25.06.2015, precum și la întocmirea unei planșe fotografice cu fotografiile judiciare din timpul întâlnirii celor doi (fil.121 și urm., 125 și urm., 119 și urm. vol.1 d.u.p.).

În ce privește loialitatea administrării acestei probe, Curtea constată că la data la care a avut loc discuția dintre inculpatul Banu Mihai și denunțatorul Rusu Viorel activitatea infracțională ce face obiectul cercetărilor era demult epuizată, astfel încât nu poate fi pusă în discuție existența unei provocări, în sensul art.101 alin.3 c.pr.pen.

Prin urmare, nici critica referitoare la nelegalitatea/nelocalitatea înregistrării convorbirii din 25.06.2015 purtate în mediu ambiental între inculpatul Banu Mihai și denunțatorul Rusu Viorel nu este întemeiată.

În același context mai larg, al criticilor referitoare la legalitatea actelor de urmărire penală, Curtea constată că inculpatul Berca Gabriel a invocat în fața instanței de apel *lipsa avizului Președintelui României pentru începerea urmăririi penale*, având în vedere că o parte din sumele ce au constituit preț al traficului de influență ar fi fost primite în perioada în care acest inculpat a ocupat funcția de ministru.

În ce privește această critică, Curtea reține că aspectul sus-arătat putea fi cenzurat doar în *procedura camerei preliminare*, ce are ca obiect inclusiv verificarea legalității efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Dincolo de împrejurarea că o asemenea critică nu a fost formulată în procedura de cameră preliminară, faptele imputate inculpatului Berca Gabriel în prezenta cauză au vizat exclusiv perioada anterioară dobândirii calității de ministru, respectiv aprilie 2010-ianuarie 2012, în condițiile în care a ocupat această demnitate în perioada 9.02.2012-7.05.2012.

În plus, prin rechizitoriul s-a dispus o soluție de clasare cu privire la pretinderea și primirea de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai a sumei de 50.000 de euro de la același denunțator, în perioada în care cel dintâi a ocupat funcția de ministru al Administrației și Internelor, întrucât probatoriul administrat în faza de urmărire penală nu a demonstrat, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că au fost primiți bani de către cei doi inculpați și în această perioadă.

În consecință, nici această critică nu poate fi primită.

În fine, Curtea constată că inculpații au contestat **modul în care instanța de fond a apreciat probatoriul administrat în cauză**, în condițiile în care martorii audiați în faza de judecată au revenit asupra declarațiilor date în cursul urmăririi penale, fiind totodată ignorate declarațiile inculpatului Berca Gabriel, dar și contradicțiile existente între diferitele declarații date de inculpatul Banu Mihai pe parcursul procesului penal.

Curtea reține că legislația procesual-penală consacră principiul liberei aprecieri a probelor. Astfel, potrivit art.103 alin.1 c.pr.pen., probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Neexistând o ordine legală de preferință, rezultă că probele administrate în faza de judecată nu au o valoare absolută și nici preeminență față de cele administrate în faza de urmărire penală.

În situația în care există contradicții între conținutul depozițiilor date de aceleași persoane în diferite faze ale procesului penal, instanța de judecată este obligată să analizeze

motivele care au stat la baza schimbării declarațiilor și să le rețină doar pe acelea care se coroborează cu celelalte mijloace de probă și contribuie la stabilirea adevărului judiciar.

În speță, în fața instanței de fond, o parte din martorii propuși în acuzare și-au modificat sau nuanțat declarațiile date în cursul urmăririi penale, însă prima instanță a apreciat că această revenire a martorilor nu a fost logică și credibilă, fiind determinată de calitățile avute de martori (colegi de partid cu inculpații), de legăturile acestora cu inculpații (unii fiind rude, afini sau prieteni cu aceștia), dar și de evoluția procesului penal (inculpații au fost puși în libertate).

Fără a analiza la acest moment dacă probatoriile administrate în cauză au fost apreciate în mod corect de instanța de fond, Curtea se mărginește a constata că prima instanță a reținut motivat care sunt probele avute în vedere la stabilirea situației de fapt și soluționarea acțiunii penale, după cum a explicat în considerentele hotărârii atacate de ce nu a reținut declarațiile martorilor din faza de judecată.

Tot astfel, instanța de fond a înlăturat motivat apărările inculpaților, astfel cum acestea au fost formulate în cuprinsul declarațiilor date în cauză, arătând și analizând în cuprinsul hotărârii atacate care sunt probele care dovedesc săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată.

Înlăturarea apărărilor inculpaților nu echivalează cu ignorarea declarațiilor date de aceștia pe parcursul procesului penal, ci este rezultatul unui proces de analiză și apreciere a întregului material probator aflat la dosar care în speță, în opinia instanței de fond, a condus la concluzia vinovăției inculpaților.

Prin urmare, reținând motivat o parte din probatoriul administrat în cauză și înlăturând alte mijloace de probă, instanța de fond a făcut aplicarea principiului liberei aprecieri a probelor, în condițiile aceasta a analizat și evaluat întregul material probatoriu aflat la dosar, astfel încât nici această critică nu este întemeiată.

2. cercetarea judecătorească în primă instanță, motivarea hotărârii apelate și imparțialitatea judecătorului care a pronunțat-o

În ce privește cercetarea judecătorească în primă instanță, inculpații au contestat modul în care au fost audiați martorii, în special denunțatorul Rusu Viorel, dar și a inculpatul Banu Mihai.

Referitor la *audierea martorilor de către instanța de fond*, din conținutul declarațiilor și a încheierilor aflate la dosarul cauzei rezultă că au fost respectate disp.art.381 rap.la art.119-124 c.pr.pen., întrucât declarațiile cuprind susținerile martorilor audiați și răspunsurile la întrebările ce le-au fost adresate de instanța de judecată, procuror și inculpați, iar în încheierile de ședință au fost consemnate întrebările respinse, cu motivarea corespunzătoare.

Împrejurarea că martorilor li s-ar fi citat pasaje din declarațiile date în cursul urmăririi penale nu contravine dispozițiilor legale, în condițiile în care disp.art.381 alin.6 c.pr.pen. prevăd această posibilitate în situația în care, cum a fost și cazul în speță, există contradicții între susținerile făcute în instanță și declarațiile date în faza de urmărire penală.

O asemenea modalitate de a proceda nu este prevăzută pentru ca „martorii să mențină cele afirmate la procuror”, ci pentru a da posibilitate judecătorului să aprecieze asupra verosimilității motivelor care justifică diferențele între declarațiile aceleiași persoane și să decidă ulterior, cu ocazia deliberării, în legătură cu reținerea sau, după caz, înlăturarea unor declarații.

Referitor la *audierea martorului denunțator Rusu Viorel*, Curtea constată că aceasta a avut loc la două termene consecutive (10.11 și 19.11.2015), în condițiile în care starea de sănătate a martorului nu a permis finalizarea declarației la primul termen de judecată la care s-a prezentat.

În acest context, Curtea reține, pe de o parte, că întreruperea ascultării unei persoane din motive medicale este permisă potrivit art.106 alin.1 c.pr.pen., iar pe de altă parte, că la

termenul din 10.11.2015 apărătorii inculpaților nu au contestat această măsură și nici realitatea motivelor care au susținut-o.

În egală măsură, împrejurarea că audierea martorului s-a desfășurat pe parcursul a două termene de judecată nu a afectat dreptul la apărare al inculpaților, în condițiile în care aceștia au avut posibilitatea de adresa întrebări martorului audiat la termenul din 19.11.2015.

Susținerea că prin întreruperea ascultării, i s-a dat posibilitatea martorului „să se pregătească pentru următoarea audiere”, este o simplă alegație, în condițiile în care martorul nu avea cum să știe care vor fi întrebările pe care instanța de judecată, procurorul sau inculpații i le vor adresa în a doua parte a declarației.

Tot astfel, împrejurarea că martorul denunțator a depus la dosar o serie de înscrisuri nu a adus atingere dreptului la apărare al inculpaților, în condițiile în care o parte dintre acestea se aflau deja la dosar, iar altele au putut fi contestate de inculpați, lucru care s-a întâmplat inclusiv prin probatoriile propuse și încuviințate în apel (a se vedea comunicarea dispozițiilor de plată menționate în centralizatorul depus de martor la termenul din 19.11.2015).

De altfel, Curtea remarcă faptul că, deși inculpații au contestat atât conținutul declarației martorului Rusu Viorel, cât și modalitatea în care acesta a fost audiat în fața instanței de fond, reaudierea martorului în apel s-a dispus din oficiu de către instanța de control judiciar, iar nu la solicitarea inculpaților, deși mărturia acestuia fusese reținută în dovedirea vinovăției lor.

Referitor la *audierea inculpatului Banu Mihai*, Curtea constată că ascultarea separată a inculpaților este permisă de lege și are loc conform art.379 alin.2 c.pr.pen. „când interesul aflării adevărului o cere”.

Prin urmare, audierea inculpaților în prezența celorlalți sau separată este atributul suveran al instanței de judecată, care poate decide într-un sens sau altul, în funcție de particularitățile cauzei.

În speță, Curtea reține că audierea separată a tuturor celor 3 inculpați a avut loc la termenul din 29.10.2015, fiind o măsură pusă în discuția procurorului și părților, cu care toți au fost de acord. Mai mult, din conținutul încheierii de ședință de la acel termen de judecată rezultă că inculpații audiați în condițiile art.379 alin.2 c.pr.pen. nu au dorit să li se citească declarațiile date în lipsa lor, conform art.379 alin.3 c.pr.pen., precizând că vor lua cunoștință de conținutul acestora de la dosarul cauzei.

În fine, în măsura în care considerau necesară, inculpații audiați separat puteau solicita reaudierea în prezența celorlalți sau doar a unora din ei, lucru care nu s-a întâmplat de vreme ce chiar ei au fost de acord cu audierea separată. În plus, în apel audierea inculpaților care au dorit să dea o nouă declarație s-a făcut în prezența celorlalți, astfel încât și din această perspectivă nu se poate vorbi despre vreo vătămare adusă drepturilor lor procesuale.

În ce privește **motivarea hotărârii apelate**, inculpații au susținut pe de o parte că aceasta reprezintă o preluare a rechizitoriului, fără o analiză proprie a instanței de judecată, iar pe de altă parte, că aceasta este subiectivă și deficitară.

Dincolo de împrejurarea că unele dintre critici se exclud reciproc (motivare subiectivă/motivare fără analiză proprie), din examinarea conținutului hotărârii atacate rezultă că expunerea, ca parte a acesteia, cuprinde toate mențiunile prevăzute în art.403 c.pr.pen., fiind descrisă situația de fapt și analizate atât probele care au servit ca temei pentru soluția de condamnare a inculpaților, cât și cele care au fost înlăturate.

În ce privește situația de fapt, instanța nu este obligată să rețină propria sa stare de fapt atunci când aceasta a fost descrisă corespunzător în actul de sesizare, iar probatoriul administrat în cauză o confirmă. Din această perspectivă, însușirea în tot sau parte a situației de fapt din rechizitoriu nu echivalează cu nemotivarea hotărârii judecătorești.

Esența hotărârii o constituie însă analiza probatoriului care a stat la baza soluției dispusă cu privire la latura penală și, după caz, la latura civilă a cauzei. Fiind vorba despre o

analiză, această parte a motivării nu trebuie să se rezume la redarea ca atare a unor mijloace de probă, ci trebuie să cuprindă raționamentul logico-juridic stabilit pe baza acestora, cu evidențierea probelor care au condus la stabilirea adevărului judiciar, dar și a celor care, dimpotrivă, au fost înlăturate.

O asemenea analiză este în egală măsură obiectivă și subiectivă, căci are la bază realitatea faptică rezultată din probe, dar totodată reflectă convingerea la care judecătorul a ajuns în urma aplicării principiului liberei aprecieri a probelor.

În speță, contrar celor susținute de inculpați în apel, Curtea constată că în hotărârea atacată instanța de fond a inserat propria analiză a probatorului administrat în cauză, arătând explicit care sunt mijloacele de probă din care rezultă, în opinia sa, săvârșirea infracțiunii imputate inculpaților, motivele pentru care a înlăturat celelalte probatorii (cu referire expresă la revenirea martorilor asupra declarațiilor date în cursul urmăririi penale), inclusiv cele propuse în apărare, rezultând totodată raționamentul logico-juridic pe baza căruia s-a ajuns la concluzia că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpați, dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Prin urmare, criticile inculpaților cu referire la nemotivarea hotărârii apelate sunt nefondate.

În ce privește **lipsa de imparțialitate a judecătorului** care a soluționat cauza în fond, deși acest motiv de apel a fost enunțat ca atare de inculpații Banu Mihai și Banu Lucian, nu există o dezvoltare proprie și separată a acestuia, distinctă de alte critici deja analizate (cele referitoare la audierea martorilor, inclusiv a denunțatorului, precum și la motivarea hotărârii apelate), astfel încât se deduce că dovada lipsei de imparțialitate ar trebui să rezulte tocmai din criticile menționate anterior.

Curtea reține că aspectele la care inculpații au făcut trimitere nu fac dovada că judecătorul care a soluționat cauza în primă instanță ar fi fost lipsit de imparțialitate.

Totodată, în măsura în care, pentru motivele expuse sau oricare altele, inculpații ar fi avut un dubiu cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei, acestea trebuiau invocate în primul rând în cursul judecății în primă instanță, prin formularea unei cereri de recuzare, lucru care nu s-a întâmplat.

În fine, împrejurarea că motivarea hotărârii, ca și soluția atacată sunt defavorabile inculpaților, nu poate conduce retroactiv la concluzia că judecătorul cauzei a fost părtinitor pe parcursul judecății, ci aceasta ar trebui să rezulte din elemente decelate în cursul cercetării judecătorești și valorificate ca atare în cadrul procedural prevăzut de lege.

În consecință, nici această critică nu poate fi primită.

3. situația de fapt și întrunirea condițiilor de tipicitate

Prin criticile formulate pe fondul cauzei inculpații au pus în discuție, pe de o parte, situația de fapt reținută de procuror, prin rechizitoriu și de prima instanță, prin hotărârea atacată, iar pe de altă parte, întrunirea condițiilor de tipicitate prevăzute de lege pentru infracțiunea de trafic de influență.

În concret, inculpații au negat săvârșirea acțiunilor ce constituie elementul material al infracțiunii (pretinderea/primirea vreunei sume de bani de la martorul denunțator Rusu Viorel), contestând existența unei înțelegeri între acesta și inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai cu privire la plata unor sume de bani în beneficiul inculpaților și al partidului din care aceștia făceau parte, în schimbul influenței exercitate de ei la nivelul Guvernului României pentru alocarea resurselor necesare achitării lucrărilor de construcție a școlii din comuna Ardeoani, executate de societatea martorului Rusu Viorel.

În ce privește încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare referitor la suprafața de 10.000 mp. din extravilanul comunei Săucești, s-a susținut că aceasta a fost o operațiune reală, care a avut la bază dorința martorului denunțator de a achiziționa respectiva suprafață de teren, iar împrejurarea că în final vânzarea nu s-a mai realizat se datorează dezinteresului

martorului Rusu Viorel, care nu a mai insistat pentru încheierea contractului, deși plătiase prețul terenului. În acest context, s-a susținut că nu există nicio probă care să dovedească complicitatea inculpatului Banu Lucian la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Totodată, inculpații au contestat întrunirea condiției prevăzute de textul incriminator referitoare la scopul urmărit prin săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, respectiv determinarea funcționarilor publici competenți (în speță, membri Guvernului) de a acționa în sensul dorit de cumpărătorul de influență, adică de a îndeplini un act ce intra în atribuțiile lor de serviciu, prin care erau alocate resursele financiare necesare achitării debitelor către societatea martorului denunțator.

În acest context, inculpații au susținut că alocarea sumelor de bani prin hotărâre de Guvern nu era legal posibilă (fapt constatat ulterior și de Curtea de Conturi), că lucrările la școala din Ardeoani se executaseră fără să existe în prealabil o finanțare, iar valoarea acestora era exagerată, că denunțatorul acționase deja în justiție pentru recuperarea debitelor și nu ar mai fi avut astfel interesul pentru a solicita intervenția inculpaților.

În fine, inculpații au arătat că în speță nu este întrunită condiția prevăzută de Codul penal în vigoare referitoare la promisiunea autorului infracțiunii de trafic de influență de a-l determina pe funcționarul public competent să aibă conduita dorită de cumpărătorul de influență, în acest caz - de a îndeplini un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu.

În ce privește **pretinderea și primirea unor sume de bani** de la martorul denunțator Rusu Viorel de către inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, în parte cu complicitatea inculpatului Banu Lucian, Curtea constată că declarațiile martorului Rusu Viorel se coroborează cu declarațiile inculpatului Banu Mihai, cu procesul-verbal de redare a convorbirii purtate în 25.06.2015 între martorul Rusu și inculpatul Banu Mihai, cu declarațiile martorilor Diaconu Victor, Popescu Adrian, Olaru Neculai, Măgirescu Adrian, Cornea Traian, Spiridon Radu și înscrisurile bancare aflate la dosar.

Din *declarațiile martorului denunțator Rusu Viorel* rezultă în esență că în vara anului 2010, cu două-trei luni mai înainte de începerea anului școlar, în contextul în care lucrările de construcție executate de societatea S.C.Conextrust S.A la școala din comuna Ardeoani erau avansate, a discutat mai întâi cu martorul Diaconu Victor (primarul comunei), iar ulterior cu inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, în calitățile deținute de aceștia de membri în Parlamentul României din partea județului Bacău, dar și de conducători ai filialei P.D.L Bacău, partid aflat la guvernare, în legătură cu achitarea lucrărilor executate.

În discuțiile purtate cu martorul Rusu Viorel, cei doi inculpați au promis acestuia că vor face demersuri pentru a fi alocați banii necesari pentru această investiție, lăsând să se înțeleagă că pentru a rezolva această problemă vor uza de influența pe care o aveau la nivel guvernamental, în condițiile în care în acea perioadă Guvernul era compus și susținut de partidul pe care cei doi îl reprezentau și îl conduceau la nivelul filialei Bacău (inculpatul Berca Gabriel, ca președinte interimar, iar inculpatul Banu Mihai, ca secretar general).

În schimbul acestei influențe, cei doi inculpați au pretins de la martorul Rusu plata unor sume de bani, care au fost înmânați inculpatului Banu Mihai în mai multe tranșe, în biroul martorului sau în camera de hotel ocupată de inculpat în București. Deși inculpatul Berca Gabriel nu a primit vreo sumă de bani în mod direct de la denunțator, el a cunoscut că banii erau înmânați de acesta inculpatului Banu Mihai, fapt care rezulta din discuțiile purtate de inculpatul Berca cu martorul Rusu cu ocazia unor întâlniri ulterioare, în cadrul cărora acesta reitiera problema alocării sumelor necesare achitării lucrărilor efectuate. De altfel, inculpatul Berca i-a spus denunțatorului să nu vorbească cu el prin telefon despre bani, îndrumându-l să poarte aceste discuții cu inculpatul Banu Mihai.

Pe lângă sumele de bani înmânate ca atare inculpatului Banu Mihai, în cuantum total de 185.000 de euro, acesta a mai primit de la martorul Rusu și suma de 150.000 de lei, în baza unui antecontract fictiv de vânzare-cumpărare încheiat de denunțator, dar la solicitarea

inculpatului Banu Mihai, cu proprietarul unei suprafețe de teren de 10.000 mp, sumă plătită prin transfer bancar în 3 tranșe egale (prima la 12.08.2010 - data încheierii antecontractului -, iar celelalte două, la 26.10.2010 și 21.07.2011), care au ajuns în posesia inculpatului Banu Lucian, fiul inculpatului Banu Mihai. Ulterior, contractul de vânzare-cumpărare nu s-a mai încheiat.

Aspectele esențiale cuprinse în declarațiile martorului Rusu Viorel sunt confirmate de *inculpatul Banu Mihai* în declarația dată în fața procurorului în 17.07.2015.

Cu această ocazie, inculpatul a arătat că a fost desemnat să țină legătura cu Rusu Viorel și să preia sume de bani de la acesta, acționând în acest sens la cererea inculpatului Berca Gabriel, în schimbul intervenției pe care acesta urma să o facă la Guvernul României pentru rezolvarea problemei finanțării școlii din Ardeoani.

Inculpatul a mai arătat că a primit 80.000 de euro în biroul lui Rusu Viorel, din toamna anului 2010 până în primăvara anului 2012 și că toți banii au fost predați inculpatului Berca Gabriel la sediul P.D.L.

În acest context, inculpatul Banu Mihai a arătat că în precampania aferentă alegerilor locale din 2012, inculpatul Berca l-a acuzat că și-ar fi însușit din banii primiți de la Rusu Viorel, fapt contestat de inculpatul Banu Mihai, care i-a demonstrat **contrariul**.

Această din urmă afirmație a inculpatului Banu Mihai este confirmată și de alte mijloace de probă, care vor fi analizate ulterior, fapt care dovedește în opinia instanței de apel că aspectele esențiale cuprinse în declarația din 17.07.2015 corespund adevărului. De altfel, inculpatul Banu Mihai a recunoscut și în fața instanței de apel faptul că la nivelul partidului ar fi existat o asemenea suspiciune. În realitate, inculpatul Banu Mihai neagă doar împrejurarea că și-ar fi însușit, fie și în parte, banii primiți de la Rusu Viorel, recunoscând explicit (în declarația din 17.07.2015) sau tacit (a se vedea înregistrarea ambietală din 25.06.2015) că a primit bani de la acesta pentru partid.

Tot astfel, în aceeași declarație ulterior contestată de inculpat, acesta a făcut referire la împrejurarea că în campania prezidențială din 2009 martorul Rusu Viorel ar fi sponsorizat partidul cu 250.000 de euro (în schimbul cărora ulterior i s-ar fi asigurat câștigarea unor licitații), afirmație care se regăsește și în dialogul ambietal purtat cu martorul Rusu în 25.06.2015, așa cum se va arăta ulterior.

În plus, dincolo de împrejurarea că, sub o formă sau alta, declarația din 17.07.2015 a fost menținută ulterior în faza de urmărire penală, motivele invocate de inculpatul Banu Mihai, prin care se ținde la înlăturarea acesteia, nu pot fi primite (a se vedea cele expuse cu ocazia analizei criticii referitoare la nelegalitatea/neloialitatea acestui mijloc de probă).

În ce privește *procesul-verbal de redare a convorbirii ambietale din 25.06.2015 purtată de inculpatul Banu Mihai și martorul Rusu Viorel*, în biroul acestuia, este de observat că, deși inculpatul a refuzat să discute despre problema banilor primiți de la martor, pentru sine sau pentru inculpatul Berca Gabriel, nu a negat că a primit sume de bani de la denunțător pentru partid și fără a-l constrânge în vreun fel pe martor.

Chiar dacă în cursul discuției inculpatul Banu Mihai a afirmat în două rânduri că nu i-a dat bani inculpatului Berca, aceste susțineri trebuie analizate în contextul întregii convorbiri.

În plus, acuzațiile aduse ambilor inculpați vizează pretinderea și primirea unor sume de bani de la martorul Rusu Viorel, atât pentru sine, cât și pentru partidul pe care-l conduceau la nivelul județului Bacău, iar aceste acuzații nu sunt infirmate, cel puțin în parte, de susținerile inculpatului Banu Mihai, menționate anterior.

Totodată, inculpatul Banu nu a respins susținerile martorului Rusu referitoare la existența unor promisiuni din partea inculpatului Berca, făcute în cadrul unor întâlniri la care și inculpatul Banu a participat.

De fapt, inculpatul Banu Mihai nu a negat realitatea afirmațiilor făcute de martorul Rusu Viorel, ci a refuzat să discute și să confirme aspectele susținute de martor, în principal

din cauza resentimentelor vis-a-vis de conduita inculpatului Berca Gabriel față de cele petrecute într-o perioadă anterioară, cu referire la ultima campanie electorală.

Chiar și în aceste condiții, conduita adoptată de inculpatul Banu Mihai în cadrul discuției, dar și afirmațiile punctuale pe care el le-a făcut cu această ocazie infirmă poziția de negare categorică a faptelor imputate atât lui, cât și inculpatului Berca Gabriel, adoptată cu ocazia audierii în fața instanței de fond și a celei de apel, făcând totodată neredabilă retractarea declarațiilor date în cursul urmăririi penale, cu deosebire cea din 17.07.2015. Astfel, este de observat că cel puțin unele afirmații ale inculpatului Banu Mihai se regăsesc atât în dialogul din 25.06.2015, cât și în declarația dată de el în fața procurorului în 17.07.2015, cu referire la suma de 250.000 de euro pe care martorul ar fi dat-o P.D.L. în campania alegerilor prezidențiale din 2009.

Cu alte cuvinte, dacă afirmațiile martorului Rusu Viorel ar fi fost nereale, acest lucru ar fi trebuit să determine o reacție pe măsură a inculpatului Banu Mihai, concretizată în negarea fără echivoc a tuturor aspectelor aduse în discuție (întâlniri, promisiuni, primirea de bani de la denunțator cu orice titlu). Or, în loc să adopte o asemenea atitudine, inculpatul a refuzat însăși discutarea acestora, deși acuzațiile aduse de martor atât lui, cât și inculpatului Berca Gabriel erau unele extrem de grave.

„RUSU VIOREL: Mi-o promis că-mi dă banii...

BANU MIHAI: Ți-o promis, vorbește cu el..ce-mi spui mie de treaba asta? El a fost la deschidere....Îmi spui mie acum de nu știu ce...care s-a dus...

RUSU VIOREL: Da n-ai fost la discuții de fiecare dată?

BANU MIHAI: Bă! Nu mai are nici un sens!

RUSU VIOREL: Acum spui că nu!

BANU MIHAI: Subiectu ăsta s-a închis, gata! Are rost? De asta am venit aici? Să mă...

.....
BANU MIHAI: Hai, mă! Mă VIOREL! Nu ți-o băgat nimeni mâna-n buzunar, nu te-o obligat nimeni, nu ți-o făcu nimeni nu știu ce...Ce Dumnezeu!

RUSU VIOREL: Nu mi-o băgat da' mi-o zis că nu-mi dă!

BANU MIHAI: O zis că...Nu știu! Treaba lui! Ce-ai vorbit cu el, nu mă interesează pe mine ce-ai vorbit cu el!

.....
RUSU VIOREL: Oricum spun ăștia de la partid că...că la partid n-ați dus nimic! Așa spune!

BANU MIHAI: Eu ți-am spus! Să le stea...să le stea în gât..repet: Să le stea în gât toți banii care i-am luat eu de la tine și i-am dus acasă! Da' toți!

.....
RUSU VIOREL: Așa zice? Că i-ai dus acasă?

BANU MIHAI: Da! Eu îs....Ce să duci, bă? Da ce? Eu îs tâmpit la cap?

RUSU VIOREL: Ei!...Da adevăru-i că nu i-ai dus toți....270.000 de euro...

BANU MIHAI: Da nu mă interesează! Eu nu știu ce-o fost...

RUSU VIOREL: La partid...

BANU MIHAI: Nu mă interesează! Nu știu ce-o fost, ce n-o fost, nu mă interesează! De trecut, numai de bine! Nu știu! Nu mă interesează discuțiile astea! Am uitat subiectul ăsta!

RUSU VIOREL: Nu-i...Da eu...dacă știu că...mă plimba în fiecare marti la București...

BANU MIHAI: Păi ce să-i fac, mă? Dacă ăsta-i omul? Nu mă interesează pe mine de el! Nu mă interesează!

RUSU VIOREL: Da, da banii o știut să-i ieie!

BANU MIHAI: VIORELE! Hai să-nchidem subiectul ăsta! Îi trecut, s-o închis, s-o dus...

RUSU VIOREL: Băi! Eu, la PDL, în afară de...

BANU MIHAI: La președinte...

RUSU VIOREL: În afară..

BANU MIHAI: În afară...Nu! La Președinție! În 2009!

RUSU VIOREL: În afară de când ați venit voi... când ați venit voi...așa..în afară de bani ăștia, n-am dat nimic la nimeni!

BANU MIHAI: Băi, Viorel! Da n-o venit ăsta...Popescu...O zis: Bă, am luat de la Viorel 250.000 de euro și i-am dat în campanie? La președinte!

BANU MIHAI: Băi, Viorel! Ai discutat cu el, treaba ta!Ce ți-a promis, nu știu ce...

RUSU VIOREL: ...nu spunea să discut cu tine tot timpul?

BANU MIHAI: Nu mai...nu mai vreau să discut...

RUSU VIOREL: Când era vorba de bani...

BANU MIHAI: Bă! Nu mai vreau să aud de el!

RUSU VIOREL: Tu veneai și spunea: Martii!

BANU MIHAI: Bă! De acord cu tine! Nu mă mai interesează subiectul ăsta! Nu ți-am spus că-mi faci...Îmi strici ziua! Cu prostiile astea! Îmi strici ziua! Nu mai vreau! Eu am fost un fraier! Eu cred în oameni, nu sunt un tembel.

RUSU VIOREL: Da, da știi? Unul se ține de cuvânt și unul nu se ține...

BANU MIHAI: Nu mă interesează! Dacă el a luptat împotriva mea în campanie mai vrei altceva?! Ce vrei să mai discut cu el? Când ia toți primarii și-i...În afară de ală de la Plopana și ăla de la Odobești, restul i-o luat el...

RUSU VIOREL: Când te întâlnești cu el, spune-i că vreau să-mi deie banii înapoi!

BANU MIHAI: (râde) ...Nu! Du-te tu și spune-i!"

Probatoriul testimonial administrat în cauză demonstrează existența unor discuții la nivelul filialei Bacău a P.D.L. privind remiterea unor sume de bani de către martorul Rusu Viorel inculpatului Banu Mihai, destinate finanțării partidului și care nu ar fi ajuns în totalitate la dispoziția acestuia. De altfel, așa cum s-a arătat anterior, în convorbirea ambientală din 25.06.2015 există referiri la asemenea discuții și la acuzele vehiculate la adresa inculpatului Banu Mihai cu privire la însușirea unei părți din banii primiți de la martorul Rusu Viorel. Este astfel de observat că inculpatul Banu Mihai nu a negat primirea unor sume de bani de la martorul Rusu Viorel, ci doar faptul că și-ar fi însușit o parte din ei.

Astfel, din declarațiile martorului Diaconu Viorel, primarul din Ardeoani, audiat nemijlocit de instanța de apel, rezultă că după alegerile locale din 2012 a auzit o discuție purtată de membri ai filialei (Popescu Adrian, Bondor Silviu) despre faptul că Rusu Viorel ar fi dat bani la alegerile locale inculpatului Banu Mihai, iar acesta i-ar fi dat inculpatului Berca Gabriel, care nu i-ar fi folosit în campania electorală.

Același martor a declarat, inclusiv în fața instanței de fond, că Rusu Viorel i-ar fi spus într-o discuție din 2012 că a dat 300.000 (fără a preciza moneda) celor doi inculpați pentru a obține finanțare pentru școala din Ardeoani și că „nu a primit prin hotărâre de Guvern nici cât a dat el”.

Martorul Popescu Adrian, deputat de Bacău al P.D.L., a confirmat în toate declarațiile date în cauză susținerile martorului Diaconu Viorel, arătând că în martie-aprilie 2012, într-o sâmbătă dimineață, deplasându-se la biroul președintelui organizației, a asistat la o discuție purtată între cei doi inculpați pe un ton ridicat, legată de banii de campanie, în cadrul căreia

inculpatul Berca întreba „unde sunt banii” primiți de la Rusu Viorel, iar inculpatul Banu Mihai se justifica, arătând că o sumă de bani ar fi fost plătită la București pentru un sondaj de opinie, iar o altă sumă ar fi fost plătită la sediul central al partidului, ca și contribuție pentru campania electorală.

Martorul a arătat că a fost convins de faptul că inculpatul Banu Mihai a primit bani de la Rusu Viorel, având mai multe discuții cu oameni din partid în care s-au făcut asemenea afirmații, fiind vorba despre sume de bani date înainte de perioada aprilie-mai 2012.

Din declarațiile aceluiași martor rezultă că a purtat discuții cu martorul Rusu Viorel în perioada de precampanie electorală, ocazie cu care acesta i-a spus că va sponsoriza partidul pentru alegerile locale din 2012, dacă va fi ajutat să-și recupereze banii. De asemenea, în partid au existat discuții în care se arăta că Rusu Viorel era sponsorul principal al organizației P.D.L. Bacău și că majoritatea sumelor pentru campania electorală trebuia să provină de la acesta, lucru cu care toată lumea prezentă, inclusiv inculpatul Berca Gabriel, a fost de acord.

Existența discuțiilor din partid referitoare la sume de bani luate de inculpatul Banu Mihai de la martorul Rusu Viorel și care nu ar fi ajuns în totalitate la partid este confirmată și de martorul Magirescu Adrian, în declarația dată în faza de urmărire penală.

Chiar dacă ulterior, în faza de judecată, martorul a revenit asupra acestei declarații, această conduită este circumscrisă infracțiunii de mărturie mincinoasă, în condițiile în care martorul nu a oferit nicio explicație logică și credibilă pentru această schimbare de atitudine.

În acest context, Curtea reține că de lege lata nu există o ordine de preferință între declarațiile date de aceeași persoană pe parcursul procesului penal, în diferite faze ale aceluia, fiind obligația legală a instanței de judecată de a le reține doar pe acelea care contribuie la aflarea adevărului judiciar și se coroborează cu alte mijloace de probă.

Prin urmare, împrejurarea că o declarație este dată în fața unui judecător nu îi conferă acesteia valoare absolută, iar în condițiile în care ea este diferită de declarația dată în faza de urmărire penală, instanța trebuie să lămurească această contradicție, cercetând circumstanțele în care au fost date declarațiile anterioare și motivele pentru această schimbare de atitudine.

În acest sens, martorul Magirescu Adrian a fost audiat inclusiv de instanța de apel, ocazie cu care nu a putut oferi nicio explicație convingătoare pentru schimbarea de atitudine manifestată în cursul judecății. Astfel, martorul a arătat că nu a fost constrâns să dea declarația din faza de urmărire penală și nu a putut explica de ce a semnat acea declarație care, prin ipoteză, cuprindea afirmații pe care nu le-ar fi făcut cu ocazia audierii, în condițiile în care la aceasta au fost prezenți și apărătorii celor trei inculpați.

De altfel, situația martorului Magirescu Adrian nu este singulară, ci a fost constatată și în cazul altor martori (Olaru Neculai, Bondor Silviu, Drăgănuță Constantin), fără ca vreunul dintre aceștia să ofere o explicație logică și credibilă pentru declarațiile diferite date pe parcursul procesului penal.

Este astfel de observat că audierile efectuate în faza de urmărire penală s-au desfășurat în prezența apărătorilor aleși ai inculpaților, care au semnat declarațiile martorilor în cauză. Prezența unor avocați la audieri este o manifestare a dreptului la apărare al inculpaților (prin posibilitatea de a adresa întrebări persoanei audiate), dar și o garanție cu privire la modul în care se desfășoară audierile (fiind greu de acceptat atât utilizarea cu această ocazie a unor mijloace de constrângere de către organul de urmărire penală, cât și posibilitatea consemnării unor aspecte nedeclarate).

În aceste condiții, revenirea asupra declarațiilor inițiale nu poate fi primită de instanța de apel, ci justifică cercetarea persoanelor în cauză pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, motivele care au stat la baza acestei schimbări de atitudine (și dacă acestea au sau nu o legătură cu vreo acțiune a inculpaților, avocaților acestora sau unor terți) fiind relevante doar pentru organele de urmărire penală care vor efectua aceste cercetări, iar nu și pentru instanța de apel investită cu soluționarea prezentei cauze.

În fine, chiar în condițiile în care și-a nuanțat declarația dată în cursul urmăririi penale, fiind evaziv în multe privințe, *martorul Olaru Neculai* a confirmat în fața instanței de apel că *martorul Magirescu Adrian* i-a relatat „despre o discuție care s-a purtat dincolo de niște uși între inculpații *Berca Gabriel* și *Banu Mihai* în legătură cu niște bani”.

În ce privește *încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare referitor la suprafața de 10.000 mp. din extravilanul comunei Săucești*, contrar susținerilor inculpaților *Banu Mihai* și *Banu Lucian*, probatoriul administrat în cauză demonstrează pe de o parte fictivitatea tranzacției, iar pe de altă parte ascunderea adevăraților beneficiari ai acesteia.

Din declarațiile constante ale *martorului Rusu Viorel* rezultă că acesta nu a fost niciun moment interesat de achiziționarea terenului ce a făcut obiectul antecontractului, neștiind nici măcar localizarea terenului. În realitate, încheierea acestei tranzacții s-a făcut la propunerea inculpatului *Banu Mihai*, iar plata sumei de 150.000 de lei achitată cu titlu de preț s-a făcut direct din contul *S.C.Rustrans S.R.L.*, societate aparținând *martorului Rusu Viorel*.

Fictivitatea tranzacției este dovedită de faptul că, ulterior încheierii antecontractului și achitării prețului în trei tranșe de câte 50.000 de lei, vânzarea-cumpărarea nu s-a mai perfectat. Mai mult, terenul ce a făcut obiectul antecontractului a fost înstrăinat prin acte autentice încheiate în perioada 13.10.2011-13.03.2014, aspect care nu a fost adus la cunoștința promitentului cumpărător.

Pe de altă parte, așa cum o dovedesc atât probatoriul testimonial (declarațiile *martorilor Cornea Traian* și *Spridon Radu*), cât și înscrisurile comunicate de *ING Bank* (relații privind deschiderea conturilor și rulajul acestora), antecontractul de vânzare-cumpărare nu s-a încheiat direct cu proprietarul *Cornea Traian*, ci cu un mandatar pe care acesta nici nu-l cunoștea (*martorul Spiridon Radu*), iar sumele de bani reprezentând prețul plătit de *S.C.Rustrans S.R.L.* au ajuns în final în posesia inculpatului *Banu Lucian*, iar nu la proprietarul de drept.

În realitate, implicarea formală a *martorilor Cornea Traian* și *Spiridon Radu* în încheierea antecontractului și încasarea prețului a fost decisă de inculpatul *Banu Lucian* tocmai pentru a ascunde identitatea adevăratului beneficiar al tranzacției, astfel încât să nu se poată face o legătură între *martorul Rusu Viorel* și familia *Banu*, reprezentată de cei doi inculpați.

Astfel, așa cum rezultă din probele administrate în cauză, conturile deschise la *ING Bank* nu au înregistrat alte încasări, în afara celor trei creditări din partea *S.C.Rustrans S.R.L.*, fiind deschise cu puțin timp înainte de primirea primelor două tranșe de bani (la 14.07.2011 – alimentarea contului făcându-se la 22.07.2011- și la 11.08.2010 – alimentarea contului făcându-se la 12.08.2010 și 26.10.2010).

Din declarațiile *martorului Cornea Traian* (76 de ani la data tranzacției) rezultă că acesta nu a știut despre deschiderea unui cont bancar, neavând cunoștințe minime în acest domeniu. În plus, a arătat că îl cunoaște pe inculpatul *Banu Lucian*, fiind un nepot din partea soției, dar nu și pe *martorul Spiridon Radu*, care a încheiat tranzacția în baza unei procuri primite tocmai de la *martorul Cornea*.

La rândul său, *martorul Spiridon Radu* a arătat că a intervenit în această tranzacție la cererea inculpatului *Banu Lucian*, căruia de altfel i-a predat și întreaga sumă primită ca preț, fără a discuta sau negocia ceva cu promitentul cumpărător, în persoana *martorului Rusu Viorel*.

În privința inculpatului *Banu Lucian*, acesta a avut o poziție oscilantă și nesinceră, arătând în declarația dată în faza de urmărire penală că terenul aparținea unchiului său, *Cornea Traian*, iar inițiativa încheierii antecontractului a venit din partea *martorului Rusu Viorel*, prin intermediul tatălui său, inculpatul *Banu Mihai*. Ulterior, în cursul judecății, inculpatul *Banu Lucian* a încercat să acrediteze ideea că terenul îi aparținea în fapt și fusese cumpărat pe numele unchiului său pentru a nu deveni bun comun în timpul căsătoriei inculpatului.

Inculpatul nu a putut explica însă de ce a fost nevoie de implicarea unui terț (martorul Spiridon Radu) în această tranzacție, ca mandatar (care a încasat și o parte din preț), în condițiile în care aceasta putea fi încheiată fie direct de proprietarul de drept (martorul Cornea Traian), fie chiar de inculpat, ca împuternicit al acestuia, atât prin prisma relațiilor de rudenie existente între cei doi, cât și prin prisma calității sale, de proprietar de facto al terenului, potrivit susținerilor sale.

Susținerile inculpatului, potrivit cărora nu s-a putut deplasa la Bacău în timpul săptămânii, întrucât lucra în București, nu pot fi primite, căci din probatoriul administrat în cauză rezultă că oricum l-a însoțit la notar pe unchiul său.

Mai mult, inculpatul nu a putut explica de ce nu s-a încheiat direct un contract de vânzare-cumpărare, câtă vreme prețul s-a plătit integral la încheierea antecontractului, după cum nu a putut oferi o justificare pentru ușurința cu care promitentul cumpărător Rusu Viorel a renunțat la suma de 150.000 de lei plătită ca preț, prin neîncheierea în perioada prevăzută în antecontract a actului de vânzare-cumpărare.

Împrejurarea că la momentul încheierii antecontractului suprafața de teren ce făcea obiectul acesteia nu era individualizată, făcând parte dintr-o suprafață mai mare, este lipsită de relevanță, întrucât contractul de vânzare-cumpărare se putea încheia direct, după dezmembrarea suprafeței totale în mai multe loturi.

Tot astfel, împrejurarea că martorul Rusu Viorel, prin S.C.Rustrans S.R.L., s-a adresat instanței pentru restituirea prețului plătit, nu poate conduce la concluzia că încheierea antecontractului ar fi fost o operațiune reală, cu atât mai mult cu cât demersurile judiciare au fost făcute abia după ce inculpații au fost trimiși în judecată (a se vedea dosarul nr.14771/180/2015 din 27.11.2015 al Judecătoriei Bacău).

Dincolo de cele expuse anterior, care demonstrează fictivitatea antecontractului de vânzare-cumpărare, aceasta a fost recunoscută chiar de inculpatul Banu Lucian cu ocazia convorbirii purtată în mediu ambiantal cu martorul Rusu Viorel în 1.07.2015:

„RUSU VIOREL: Păi da! Atunci mi-a zis Mihai: Băi, am nevoie de niște bani! Asta-i soluția! Prin teren! Că n-aveam cum să scot banii din...ăă..

BANU LUCIAN: Da!

RUSU VIOREL: Da trebuie și stinsă în...trebuie și stinsă în acte! Că numai teren nu-mi trebuia mie sau...

BANU LUCIAN: Vă salut! Trăiți!”

De altfel, în aceeași discuție, inculpatul Banu Lucian nu i-a comunicat martorului Rusu Viorel că între timp terenul fusese înstrăinat, ci i-a spus acestuia că va vorbi cu proprietarul, iar apoi va fi încheiat contractul de vânzare-cumpărare la notar.

Susținerile inculpatului, în sensul că terenul nu fusese în realitate vândut, ci constituise o garanție pentru un împrumut, nu pot fi primite, căci ceea ce prezintă relevanță este faptul că, ulterior încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare, inculpatul a dispus de întreaga suprafață de teren, astfel încât la momentul discuției cu martorul Rusu Viorel, aceasta nu se mai afla în proprietatea martorului Cornea Traian, cu care fusese încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare.

În concluzie, Curtea constată că inculpatul Banu Lucian s-a implicat în mod deliberat într-o tranzacție fictivă pusă la cale de tatăl său, inculpatul Banu Mihai, prin care suma de 150.000 de lei a ajuns din contul S.C.Rustrans S.R.L. aparținând martorului Rusu Viorel în posesia familiei Banu, în baza înțelegerii stabilite anterior între martor și inculpatul Banu Mihai vizând obținerea surselor de finanțare a lucrărilor executate la școala din Ardeani.

Din această perspectivă, conduita inculpatului Banu Lucian reprezintă un ajutor dat tatălui său, în activitatea infracțională desfășurată de acesta, care din punct de vedere juridic antrenează răspunderea sa penală, în calitate de complice.

În ce privește **scopul urmărit prin săvârșirea infracțiunii de trafic de influență**, constând în determinarea funcționarilor publici competenți (membri Guvernului) de a aloca resursele financiare necesare achitării debitelor către societatea martorului denunțator, precum și **promisiunile inculpaților** făcute acestuia din urmă, inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai au contestat existența acestora, susținând totodată că asemenea demersuri nici nu erau posibile (în contextul în care lucrările la școala din Ardeoani fuseseră executate fără a exista o finanțare, având totodată o valoare exagerată, iar Guvernul nu avea competența de a aloca sursele necesare efectuării plăților) și nici nu au existat în fapt.

Prealabil analizării apărărilor inculpaților, instanța de apel reține că pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu interesează dacă intervenția promisă de autorul faptei s-a realizat sau nu și nici dacă aceasta privește o acțiune licită sau ilicită a funcționarului vizat prin săvârșirea infracțiunii.

Totodată, nu are relevanță dacă ulterior traficării influenței, actul ce intră în atribuțiile funcționarului a fost efectuat sau nu, fiind suficient ca acesta să fie determinat la momentul săvârșirii faptei.

Din declarațiile *martorului Rusu Viorel* rezultă că problema finanțării lucrărilor executate la școala din Ardeoani a fost discutată atât cu primarul comunei, martorul Diaconu Victor, cât și cu inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, aceștia din urmă asumându-și rezolvarea problemei martorului Rusu, prin intervenții la nivel guvernamental.

Existența discuțiilor pe tema finanțării lucrărilor de la școala din Ardeoani, precum și conduita asumată de cei doi inculpați rezultă din probatoriul testimonial administrat în cauză.

Astfel, *martorul Diaconu Victor* a declarat în fața instanței de apel că a ridicat problema finanțării școlii din Ardeoani la fiecare ședință a biroului permanent al partidului, iar inculpații Berca și Banu „spuneau că vor face toate demersurile necesare și se vor aloca banii. Era vorba despre promovarea unui proiect de hotărâre de Guvern”. Același martor a făcut referire la afirmații publice făcute de inculpatul Berca Gabriel în același sens cu ocazia inaugurării școlii, în luna septembrie 2010.

Deși inculpatul Berca a contestat că ar fi exprimat o asemenea poziție publică, din înscrisurile aflate la dosar, mai exact un articol apărut pe www.bacauinfo.ro (fil.80,81 ds.541/32/2015/a4) rezultă o situație contrară, inculpatul afirmând că „*aia a fost o declarație publică la deschiderea de an școlar. Nu cunoșteam situația de acolo. Mi s-a ridicat în mod public la întâlnirea respectivă. A fost o întâlnire publică în care au ridicat problema respectivei unități de învățământ*”. Mai mult, probatoriul administrat în apărare de inculpat, cu referire la articolul publicat în ziarul „Deșteptarea” din 15.09.2010 (fil.136 vol. 3 ds.fond), nu infirmă susținerile martorului Diaconu, în condițiile în care la dosar a fost depusă în fotocopie doar o parte din prima pagină a ziarului, iar articolul nu este redat integral.

Indiferent dacă inculpatul Berca a avut sau nu respectiva poziție publică cu ocazia inaugurării școlii din Ardeoani, esențial este însă faptul că există și alte mijloace de probă din care rezultă că problema finanțării acestui obiectiv a fost discutată în ședințele de partid la care au fost prezenți și inculpații Berca și Banu, în calitatea lor de conducători ai filialei, dar și de parlamentari, iar aceștia au făcut afirmații în sensul implicării lor în obținerea fondurilor necesare.

Astfel, *martorul Măgirescu Adrian* a declarat în fața instanței de apel că „*persoanele din conducerea organizației care se aflau la ședință spuneau că vor încerca să aducă fonduri, nu doar pentru școala din Ardeoani, ci și pentru alte investiții (...) Berca Gabriel și Banu Mihai spuneau că vor încerca să vadă dacă pot rezolva ceva, făcând din câte știu eu referire la Guvern, nu la conducerea centrală a partidului*”, menținând sub acest aspect afirmațiile făcute în faza de urmărire penală.

În aceeași fază a procesului penal, *martorul Bondor Silviu* a declarat că „*personal Berca Gabriel a spus că se va implica în obținerea banilor prin solicitarea acestora de la*

Guvernul României", poziție asupra căruia martorul a revenit în mod nejustificat în cursul judecății, când a declarat că inculpații Berca și Banu și-ar fi notat doar problema semnalată și au spus că încearcă s-a rezolve.

Martorul Popescu Adrian a declarat în faza de urmărire penală că „în cadrul întâlnirilor restrânse pe care le aveam la partid, s-a discutat despre solicitarea lui Rusu Viorel ca noi să-l ajutăm ca partid la putere, să fie alocate sumele de bani necesare plății lucrărilor executate la școala Ardeoani. Îmi amintesc că Banu Mihai a ridicat această problemă și i-a solicitat sprijinul lui Berca Gabriel, care era atât președinte al organizației județene, cât și vicepreședinte al partidului la nivel național, senator și membru al comisiei pentru abuzuri și al comisiei pentru apărare. **Berca Gabriel a fost de acord cu solicitarea, în sensul că atât el personal, cât și Banu Mihai se vor implica în obținerea acestor fonduri la nivel guvernamental.** Având în vedere funcțiile deținute, apreciez că **Berca Gabriel avea puterea și influența de a rezolva această problemă.** Și Banu Mihai ar fi putut rezolva problema, dar numai cu acordul exprimat telefonic de către Berca Gabriel la membrii Guvernului, în sensul că, pentru ca Banu Mihai să discute o anumită problemă, era necesar ca Berca Gabriel să sune în prealabil și să solicite personal acest sprijin.”

În fața instanței de apel, același martor a arătat că „**demersurile pentru alocarea de fonduri le putea face numai președintele de organizație**, cu precizarea că orice intervenție la nivel central, pe orice problemă, inclusiv a alocării de sume de bani, le putea face numai președintele de organizație. Nu se practica ca orice parlamentar să se ducă să trateze aceste probleme.

Precizez că la nivelul P.D.L. era această cutumă pentru toate organizațiile județene, ca numai președintele de organizație să discute rezolvarea diferitelor probleme la nivel central. Chiar dacă vreun parlamentar se ducea să vorbească cu vreun ministru, el trebuia să-l anunțe pe președintele de organizație care, la rândul său, să vorbească cu ministrul respectiv. Aceste reguli erau impuse de conducerea centrală a partidului.

La un moment dat cred că Berca Gabriel, care era la curent cu problemele lui Rusu Viorel, a afirmat în discuții private că **ar trebui să-l ajute pe Rusu Viorel**, pentru ca și Rusu Viorel să ne ajute pe noi atunci când va veni campania electorală.”

Din aceste declarații ale martorului Popescu Adrian rezultă nu doar promisiunea implicării celor doi inculpați în problema fondurilor pentru școala din Ardeoani, ci și poziția centrală a inculpatului Berca Gabriel, ca președinte de filială, în orice demers la nivelul administrației centrale pentru rezolvarea oricărei probleme ridicate la nivel local.

Din aceeași depoziție a martorului Popescu Adrian mai rezultă că a participat la o întâlnire la București împreună cu inculpatul Banu Mihai și martorul Rusu Viorel (cu care era prieten în acea perioadă), când s-a discutat explicit despre banii pentru școala din Ardeoani, ocazia cu care inculpatul Banu Mihai a spus că „va face tot posibilul, că o să încerce” și s-a vehiculat numele lui Berca Gabriel „în ideea ca Banu Mihai să vorbească cu acesta **pentru a interveni la Ministerul Învățământului pentru alocare de fonduri.** Banu Mihai a spus că în mod sigur va vorbi cu Berca Gabriel și vor merge împreună cei doi inculpați la Ministerul Învățământului.”

Această ultimă afirmație a martorului Popescu Adrian se coroborează cu declarațiile martorului Rusu Viorel, care a confirmat că s-a deplasat la acest minister împreună cu inculpatul Banu Mihai, unde a discutat cu un secretar de stat, în persoana martorului Popoviciu Bogdan, care ar fi fost sunat în prealabil de inculpatul Berca Gabriel.

Audiat la rândul său, martorul Popoviciu Bogdan, deși a fost relativ evaziv, a arătat în faza de urmărire penală că nu-l cunoaște pe inculpatul Berca, dar că figura inculpatului Banu Mihai i se pare „oarecum cunoscută”, fiind posibil ca acesta „să fi venit singur sau însoțit de o altă persoană la mine în birou.” Din aceeași declarație rezultă că, conform Legii învățământului, „Ministerul Educației poate contribui cu **fonduri alocate prin hotărâre de**

Guvern în completarea efortului bugetar al Unităților Administrativ Teritoriale. Prin urmare, ministerul nu avea o obligație, dar avea o posibilitate legală în limita existenței fondurilor în bugetul propriu.”

Deși în faza de judecată, inclusiv în fața instanței de apel, martorul a negat categoric că l-ar fi cunoscut pe inculpatul Berca și a arătat că nu-și amintește să fi discutat vreodată cu inculpatul Banu Mihai, el nu a putut oferi o explicație logică și credibilă pentru faptul că martorul denunțator avea cartea sa de vizită și a indicat numărul său privat de telefon, iar în fața instanței de apel i-a descris semnalmentele.

Coroborând declarațiile martorilor Popescu Adrian, Popoviciu Bogdan și Rusu Viorel, rezultă că afirmațiile acestuia referitoare la discuțiile pe care le-a avut la Ministerul Educației, în prezența inculpatului Banu Mihai, pe tema alocării resurselor necesare finanțării lucrărilor executate la școala din Ardecoani, sunt reale.

Mai mult, chiar dacă inculpații și martorul Popoviciu au negat acest lucru, având în vedere cele expuse de martorul Popescu Adrian cu privire la persoana care putea face demersuri la nivel central, dar și la discuția purtată cu martorul Rusu și inculpatul Banu Mihai, rezultă că întâlnirile de la Ministerul Educației cu un secretar de stat nu puteau avea loc fără implicarea inculpatului Berca Gabriel, astfel încât și această susținere a martorului Rusu Viorel este reală.

Concluzionând, probatoriul analizat anterior demonstrează nu doar faptul că inculpații au promis că vor efectua demersuri la nivel guvernamental pentru alocarea resurselor necesare finanțării lucrărilor executate de societatea martorului Rusu Viorel la școala din Ardecoani, ci și faptul că aceștia au întreprins demersuri concrete, prin mijlocirea unor întâlniri ale acestuia la Ministerul Educației, fiind lipsit de relevanță pentru existența infracțiunii dacă aceste demersuri au fost sau nu încununate de succes.

În acest sens, martorul Rusu Viorel a arătat că a avut încredere în promisiunile celor doi inculpați, în sensul că se vor aloca fondurile pentru plata lucrărilor, întrucât, pe de o parte, a văzut „că făceau efectiv demersuri în acest sens”, iar pe de altă parte pentru că prin Ministerul Educației au fost virate niște sume de bani pentru școala din Ardecoani.

În acest punct al analizei apărărilor formulate de inculpați, Curtea constată că aceștia au invocat că demersurile la Guvern nici nu erau legal posibile, fiind relevante în acest sens constatările Curții de Conturi și raportul finanțelor publice locale pe anul 2014 referitor la județul Bacău.

Examinând înscrisurile aflate la dosar, dar și actele normative relevante, instanța de apel constată că alocarea resurselor pentru finanțarea lucrărilor de construcție la școala din Ardecoani s-a făcut prin mai multe acte administrative, inclusiv Hotărâri ale Guvernului României.

În acest sens, este de observat că inițial, prin H.G. nr.1426 din 11.10.2006, s-a alocat din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului suma de 500.000 de lei pentru finanțarea obiectivului de investiții „școala cls.I-VIII sat Ardecoani, com.Ardecoani”.

Ulterior, prin H.G. nr.1033 din 13.10.2010 s-a alocat din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului suma de 200.000 de lei pentru același obiectiv de investiții, iar prin H.G. nr.1270 din 13.12.2010 s-a mai alocat din același buget și pentru același obiectiv suma de 515.000 de lei.

Fără a se putea stabili dacă demersurile inculpaților s-au circumscris emiterii acestor acte normative (deși cel puțin din punct de vedere temporal ele se situează în perioada în care inculpații au desfășurat activitatea infracțională dedusă judecății în prezenta cauză), **existența acestora demonstrează că Guvernul României avea competența legală de a rezolva problema asigurării resurselor necesare finanțării școlii din Ardecoani (alături de sute de alte obiective asemănătoare din întreaga țară), prin emiterea unor hotărâri în acest sens.**

Inculpații cunoșteau foarte bine această realitate, dovadă fiind mijlocirea întâlnirii martorului Rusu Viorel cu martorul Popoviciu Bogdan, în calitatea acestuia de secretar de stat la Ministerul Educației. Independent de faptul că acest minister avea obligația sau doar posibilitatea de a aloca din bugetul propriu resursele necesare finanțării obiectivelor de învățământ, esențial pentru prezenta cauză este faptul că obținerea unei hotărâri de Guvern era o cale legală pentru plata lucrărilor efectuate de societatea martorului Rusu la școala din Ardeoani, iar inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai au promis că își vor exercita influența pentru obținerea unui asemenea act, fiind fără relevanță că acesta nu era emis doar în considerarea școlii din Ardeoani.

Ulterior, prin H.G. nr.649 din 22.06.2011, nr.1001 din 12.10.2011 și 255 din 3.04.2012, Guvernul a mai alocat resurse din Fondul de rezervă bugetară pentru plata unor arierate, cheltuieli curente și de capital ale mai multor unități administrativ-teritoriale, între care și comuna Ardeoani, fără ca acestea să se refere explicit și/sau exclusiv la școala din localitate.

În privința constatărilor Curții de Conturi (Sinteza raportului de audit privind Contul general anual de execuție a bugetului de stat pe anul 2014 și Raportul privind finanțele publice locale pe anul 2014 la nivelul județului Bacău), acestea pun în discuție repartizarea prin H.G. nr.969 din 4.11.2014 și alocarea prin Ordinul M.D.R.A.P. nr.2209 din 2014 a unor credite bugetare din Fondul de rezervă bugetară, inclusiv unității administrativ teritoriale Ardeoani, cu încălcarea prevederilor legale, susținându-se în esență că o mare parte din cheltuielile acoperite din aceste credite nu erau încadrabile în categoria celor urgente sau neprevăzute, în condițiile art.30 alin.2 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice.

În acest context, Curtea constată că în documentația referitoare la construirea școlii din Ardeoani se află și corespondența efectuată de primarul comunei, martorul Diaconu Victor, cu diferite instituții ale statului, precum și răspunsurile primite la solicitările de alocări de fonduri.

Astfel, din adresa Ministerului Administrației și Internelor nr.1611210 din 3.07.2012 (fil.228 vol.4 d.u.p.) se precizează că decizia cu privire la oportunitatea repartizării de sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului „apartine exclusiv Guvernului”, acesta analizând solicitările și hotărând în funcție de necesitatea finanțării unor cheltuieli neprevăzute.

De asemenea, din adresa nr.570267 din 12.12.2013 a Ministerului Finanțelor Publice (fil.294 vol.4 d.u.p.) rezultă că potrivit art.15 alin.1 din O.U.G. nr.103/2013, prin derogare de la prevederile art.30 alin.2 și 3 din Legea nr.500/2002, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, „prin hotărâre a Guvernului” pot fi alocate sume ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale, prin majorarea transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale, prevăzute în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (M.R.D.A.P.) la o poziție distinctă, care va repartiza aceste sume pe ordonatori principali de credite ai bugetelor locale pentru plata arieratelor, precum și pentru finanțarea unor cheltuieli urgente.

Dincolo de caracterul de generalitate a constatărilor invocate de inculpați (care nu au în vedere exclusiv și explicit la situația școlii din Ardeoani) și de faptul că ele se referă la anul 2014 (când activitatea infracțională imputată inculpaților era demult epuizată), împrejurarea că aceste cheltuieli puteau sau nu să fie acoperite din Fondul de rezervă bugetară aflat la dispoziția Guvernului nu prezintă relevanță în prezenta cauză, întrucât ceea ce interesează din perspectiva întrunirii condițiilor de tipicitate ale infracțiunii este ca influența, pe care o are sau lasă să se creadă că o are făptuitorul, să privească un funcționar care are atribuții în îndeplinirea actului pentru care s-au pretins sau primit bani ori alte foloase.

Or, așa cum s-a văzut, alocarea primei sume pentru construirea școlii din Ardeoani s-a făcut în anul 2006 printr-o Hotărâre de Guvern, astfel încât și plățile ulterioare erau

condiționate de alocarea de resurse în acest scop, care presupunea un act administrativ emis de aceeași instituție; faptul că aceste resurse s-au alocat din bugetul Ministerului Educației (cum a fost cazul H.G. nr.1033 și 1270/2010) sau din Fondul de rezervă bugetară (cum a fost cazul H.G. nr.649 și 1001/2011, 255/2012 și 969/2014) este lipsit de relevanță, căci în toate cazurile este vorba despre aceeași instituție emitentă (Guvernul României) și același tip de act (Hotărâre).

Cu alte cuvinte, promisiunea inculpaților era de intervenție la nivel guvernamental, instituție care era competentă să adopte actul prin care erau alocate resursele financiare necesare efectuării plăților.

Susținerile inculpaților, în sensul că lucrările de construcție a școlii din Ardeoani fuseseră supraevaluate și efectuate fără a exista o finanțare, nu au relevanță prin raportare la acuzațiile ce fac obiectul judecății. Mai mult, dacă aceste susțineri ar fi fost reale, inculpații ar fi trebuit să refuze orice discuție pe tema alocării resurselor necesare plății lucrărilor efectuate, însă o asemenea conduită nu este confirmată de niciunul dintre martorii audiați în cauză, care au fost prezenți la ședințele de partid unde era ridicată această problemă de către primarul comunei din Ardeoani.

De asemenea, împrejurarea că societatea martorului Rusu Viorel s-a adresat instanțelor de judecată și a obținut titluri executorii împotriva Primăriei comunei Ardeoani pentru contravaloarea lucrărilor executate și a penalităților de întârziere (a se vedea sentința civilă nr.746/6.10.2010 a Tribunalului Bacău și sentința civilă nr.161/8.10.2012 a Tribunalului Bacău) este lipsită de relevanță, căci demersurile legale nu excludeau încercarea de a obține rezolvarea aceleiași probleme și pe alte căi, inclusiv nelegale (cum este și cumpărarea de influență). Mai mult, obținerea unor titluri executorii era insuficientă în lipsa fondurilor/bunurilor asupra cărora se putea face executarea acestora, dincolo de durata procedurilor. Acesta a fost motivul pentru care martorul Rusu Viorel a insistat pentru alocarea resurselor financiare necesare plății debitelor restante, fapt care rezultă și din adresa nr.3781 din 22.09.2011 transmisă Ministerului Finanțelor Publice (fil.118 vol.2 ds.fond), în care se evocă, ca măsură alternativă, punerea în executare a primei hotărâri judecătorești, cu consecința blocării conturilor Primăriei Ardeoani până la recuperarea creanțelor. În legătură cu această adresă, este de menționat că în fața instanței de fond martorul Rusu Viorel a menționat faptul că inițiativa unui asemenea demers a aparținut inculpatului Banu Mihai, care i-a spus martorului că, existând această adresă, se va putea interesa de ea și astfel va face intervenții pentru alocarea sumelor.

În privința sumelor plătite de martorul Rusu Viorel, ca preț al influenței cumpărate, acestea au fost achitate în numerar în mai multe tranșe, începând cu toamna anului 2010 și până la sfârșitul anului 2011, fiind înmânate inculpatului Banu Mihai de cele mai multe ori în biroul martorului, dar și în camera de hotel ocupată de acest inculpat în București.

Deși inculpatul Banu Mihai a recunoscut în declarația din 17.07.2015 că a primit de la martor, în biroul acestuia, doar suma totală de 80.000 de euro, probatoriul administrat în cauză demonstrează că aceasta a fost de 185.000 de euro, distinct de cei 150.000 de lei primiți în baza antecontractului fictiv de vânzare-cumpărare.

În acest sens, S.C.Conextrust S.A. a depus la dosarul instanței de apel, la solicitarea inculpatului Berca Gabriel, 20 de dispoziții de plată în copie, cu precizarea că acestea au fost emise de S.C.Rustrans S.R.L. (care de altfel a figurat ca parte și în antecontractul de vânzare-cumpărare), fapt pentru care nu au putut fi identificate de A.N.A.F. în evidența contului S.C. Conextrust S.A. (fil.30 și urm., 102 vol.II ds.apel).

Aceste dispoziții de plată au ca beneficiar pe martorul Rusu Viorel și atestă plată către acesta a mai multor sume de bani cu titlu „restituire împrumut”, din care la rândul său a făcut plățile către inculpați, în quantum total de 882.500 lei (circa 210.000 euro la un curs aproximativ de 4.2 lei/euro, valabil în perioada noiembrie 2010-aprilie 2012), cu precizarea că

ultima dispoziție de plată inclusă în această sumă, de 49.000 lei nu poate fi luată în considerare din perspectiva activității infracționale deduse judecății, în raport de data emiterii ei (26 aprilie 2012).

Concluzionând cu privire la criticile formulate de inculpați pe fondul cauzei, instanța de apel constată că probatoriul administrat în cauză a demonstrat, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că faptele imputate inculpaților există, constituie infracțiunea de trafic de influență și au fost săvârșite de aceștia, în calitate de autori (inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai), respectiv complice (inculpatul Banu Lucian), astfel încât soluțiile de condamnare dispuse de instanța de fond sunt legale și temeinice.

Astfel, inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai au pretins de la martorul Rusu Viorel plata unor sume de bani, promițând în schimb că își vor exercita influența pe lângă membri ai Guvernului în vederea emiterii unei hotărâri prin care să se aloce resursele financiare necesare plății lucrărilor de construcție a școlii din Ardeoani, executate de S.C.Conextrust S.A.Bacău, societate aparținând martorului Rusu.

Ulterior pretinderii, din toamna anului 2010 și până la sfârșitul anului 2011, martorul Rusu Viorel a înmănat în mai multe tranșe inculpatului Banu Mihai suma totală de 185.000 de euro, care au fost utilizați la finanțarea Partidului Democrat Liberal. Distinct de aceasta, în perioada august 2010 – iulie 2011, martorul Rusu Viorel a mai achitat și suma de 150.000 de lei (circa 35.000 de euro) în baza unui antecontract fictiv de vânzare-cumpărare, bani care au ajuns în posesia inculpatului Banu Lucian, fiul inculpatului Banu Mihai, care a pus la punct această operațiune nereală.

4. Încadrarea juridică și legea penală mai favorabilă

În ce privește **încadrarea juridică a faptelor deduse** judecății, rezultă că inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, constând în aceea că în perioada aprilie 2010-ianuarie 2012 au pretins și primit de la martorul Rusu Viorel, în mai multe tranșe, suma totală de 220.000 de euro atât pentru sine, cât și pentru partidul din care făceau parte, pentru ca în calitățile deținute atât în Parlamentul României, cât și la nivelul organizației P.D.L.Bacău să-și folosească influența pe lângă membri Guvernului României în vederea alocării sumelor de bani Primăriei comunei Ardeoani necesare achitării lucrărilor de construcție a școlii din această comună, executate de S.C.Conextrust S.A. Bacău, societate al cărei asociat și administrator era martorul Rusu Viorel.

Prima instanță a reținut vinovăția celor doi inculpați și a dispus condamnarea lor pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, reținând însă ca aceasta a fost comisă în formă continuată, sens în care a procedat la schimbarea încadrării juridice.

Prin motivele de apel formulate în cauză, inculpatul Berca Gabriel a criticat schimbarea încadrării juridice, atât din punct de vedere procedural (măsura fiind dispusă fără a fi fost anterior pusă în discuția părților), cât și pe fondul ei (în sensul că în speță suntem în prezența unei unități naturale de infracțiune, iar nu a unei unități legale).

În ce privește *aspectul de ordin procedural*, Curtea constată că la termenul din 26.04.2016 când au loc dezbaterile pe fond, în concluziile orale au fost formulate mai multe cereri de schimbare a încadrării juridice, fie din partea procurorului (în sensul reținerii formei continuate a infracțiunii), fie din partea inculpaților (în infracțiunea prev.de art.13 din Legea nr.78/2000 în cazul inculpatului Banu Mihai, respectiv în infracțiunea prev.de art.269 c.pen. în cazul inculpatului Banu Lucian).

Prin urmare, schimbarea încadrării juridice a fost o chestiune incidentală, rezultată din concluziile procurorului și ale inculpaților pe fondul cauzei, iar nu o chestiune prealabilă acordării cuvântului în dezbateri, iar participanții la proces au avut posibilitatea să-și expună punctul de vedere pe aceste aspecte, în cazul inculpaților - odată cu propriile concluzii.

Astfel, din încheierea de dezbateri rezultă că apărătorul inculpatului Berca Gabriel a fost de acord cu schimbarea de încadrare solicitată de procuror, în sensul reținerii formei continuate a infracțiunii de trafic de influență, în forma prevăzută de vechiul Cod penal, care constituie lege penală mai favorabilă, însă a pus concluzii de achitare a inculpatului pentru această infracțiune, cu referire la disp.art.16 lit.a și c.c.pr.pen.

Procedând la schimbarea încadrării juridice prin hotărârea atacată, în sensul celor solicitate de procuror, instanța de fond nu a încălcat dreptul la apărare al inculpaților, căci ei au pus concluzii pe această chestiune cu ocazia dezbaterilor și nu au solicitat amânarea judecării pentru a-și putea pregăti apărarea, în condițiile în care aspectele puse în discuție de procuror nu vizau o schimbare de încadrare juridică propriu-zisă (în sensul reținerii unei alte infracțiuni decât cea menționată în rechizitoriu), ci reținerea unei cauze de agravare a pedepsei, raportată la infracțiunea pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

În consecință, din perspectiva modului în care s-a procedat la schimbarea încadrării juridice, critica inculpatului Berca Gabriel este nefondată.

În ce privește *schimbarea de încadrare juridică, pe fondul ei*, Curtea constată mai întâi că, deși a reținut caracterul continuat al infracțiunii de trafic de influență săvârșită de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, instanța de fond nu a arătat motivele pentru care a dispus aceasta.

Curtea reține că infracțiunea de trafic de influență poate fi comisă în mai multe variante normative, prevăzute alternativ în conținutul normei de incriminare, însă în situația în care pretinderea sau acceptarea promisiunii foloaselor este urmată de primirea acestora, nu suntem în prezența unei infracțiuni de trafic de influență în formă continuată, întrucât toate acțiunile săvârșite de inculpat alcătuiesc o unitate naturală de infracțiune.

Astfel, chiar dacă infracțiunea s-a consumat odată cu pretinderea ori acceptarea promisiunii de foloase, activitatea ulterioară, de primire, inclusiv în tranșe diferite, a foloaselor pretinse sau promise, nu este lipsită de relevanță penală, ci constituie, alături de activitatea ilicită ce o precede, o unitate naturală de infracțiune.

Aceste considerente își găsesc pe deplin aplicabilitatea în speță, în condițiile în care faptele imputate inculpaților Berca Gabriel și Banu Mihai au constat în pretinderea unei sume de bani, urmată de primirea acesteia în diferite tranșe, ca preț al influenței promise pe lângă membrii Guvernului în vederea alocării resurselor financiare necesare achitării lucrărilor de construcție executate la școala din Ardeoani de firma martorului Rusu Viorel.

Prin urmare, sub acest aspect, critica inculpatului Berca Gabriel, care vizează în egală măsură și situația inculpatului Banu Mihai, este întemeiată, cu consecința admiterii apelurilor formulate de acești inculpați, desființarea în parte a hotărârii atacate și rejudecării cauzei conform art.421 pct.2 lit.a c.pr.pen.

În ce privește **legea penală mai favorabilă**, aceasta este numai aparent Codul penal în vigoare, având în vedere, pe de o parte, unele modificări aduse normei de incriminare, iar pe de altă parte, tratamentul sancționator.

Astfel, în ce privește conținutul normativ al infracțiunii de trafic de influență, elementul de noutate cu adevărat relevant îl constituie adăugarea unei noi condiții de tipicitate, respectiv promisiunea autorului de a-l determina pe funcționarul public să adopte conduita vizată de cumpărătorul de influență.

Referitor la scopul vânzării de influență, mențiunile prevăzute în art.291 c.pen nu reprezintă un veritabil element de notate față de dispozițiile art.257 c.pen. anterior, fiind vorba mai degrabă despre precizarea variantelor comise/ omise, legale/ilegale pe care conduita funcționarului public le poate îmbracă.

În legătură cu tratamentul sancționator, legea nouă prevede un maxim special redus față de cel cuprins în vechiul Cod penal (7 ani închisoare, față de 10 ani închisoare).

Cu toate acestea, stabilirea legii penale mai favorabile trebuie să țină seama de situația concretă din cauza dedusă judecării, în special în legătură cu incidența unor cauze de agravare sau atenuare a pedepsei ori stabilirea modalității de executare a pedepsei, atunci când, în mod evident, criteriul legat de regimul sancționator rămâne singurul în raport cu care este stabilită legea penală mai favorabilă.

În speță, potrivit celor expuse anterior, situația de fapt rezultată din probatoriul administrat în cauză nu ridică dubii cu privire la întrunirea noii condiții de tipicitate prevăzută de legea nouă, astfel încât legea penală mai favorabilă urmează a se stabili exclusiv prin raportare la tratamentul sancționator prevăzut de lege pentru faptele comise de inculpați.

În acest sens, este de observat că, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal au fost modificate și dispozițiile art.7 din Legea 78/2000, care incriminează ca variante agravate ale infracțiunilor de luare de mită sau trafic de influență faptele săvârșite de persoane având anumite calități prevăzute expres la lit.a-d, între care și pe aceea de persoană care exercită o funcție de demnitate publică, incidentă în cazul inculpaților Berca Gabriel și Banu Mihai.

Această variantă agravată a infracțiunii de trafic de influență este sancționată cu pedeapsa prevăzută de art.291 c.pen., ale cărei limite se majorează cu o treime, adică cu închisoare între 2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni.

În aceste condiții, legea penală mai favorabilă va fi Codul penal anterior, dacă cu ocazia individualizării pedepsei, aceasta va fi orientată către minimul special (2 ani, față de 2 ani și 8 luni închisoare), respectiv noul Cod penal, dacă pedeapsa aplicată în concret va fi orientată către maximul special (9 ani și 4 luni, față de 10 ani închisoare).

În speță, în condițiile în care pedepsele aplicate inculpaților Berca Gabriel și Banu Mihai, de 3 ani, respectiv 3 ani și 6 luni închisoare, nu au fost orientate către maximul special, rezultă că în mod corect legea penală mai favorabilă a fost stabilită ca fiind dispozițiile Codului penal din 1969, sub imperiul cărora faptele au fost comise.

În consecință, critica referitoare la greșita stabilire a legii penale mai favorabile nu este întemeiată.

Curtea constată însă că, în lăturând din conținutul încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai, forma continuată a infracțiunii de trafic de influență, care constituie o cauză de agravare a pedepsei, în cauză se impune a se realiza o nouă individualizare a pedepselor aplicate celor doi inculpați.

În acest context, în aprecierea gradului de pericol social concret al faptelor săvârșite de cei doi inculpați, instanța de apel va da eficiență constatării anterioare și va avea în vedere că infracțiunea săvârșită de aceștia nu a avut caracter continuat, nefiind astfel incidentă vreo cauză de agravare a pedepsei.

În egală măsură, va reține implicarea concretă a fiecărui inculpat în activitatea infracțională, respectiv faptul că, după ce au fost pretinse sume de bani de către ambii inculpați, inculpatul Banu Mihai a fost cel care i-a primit efectiv în mai multe tranșe, el fiind persoana de legătură cu martorul Rusu Viorel. În plus, în sarcina acestui inculpat se reține și implicarea în tranzacția fictivă referitoare la antecontractul de vânzare-cumpărare, din care a avut un beneficiu personal fiul său, astfel încât, spre deosebire de inculpatul Berca Gabriel, care a acționat doar în beneficiul partidului din care a făcut parte, pretinzând în acest sens sume de bani de la denunțător, inculpatul Banu Mihai a folosit o parte din sumele de bani rezultate din activitatea infracțională și în interesul său și al propriei familii.

În fine, urmează a fi avut în vedere și quantumul sumei pretinse și primite de ambii inculpați, direct sau indirect (echivalentul a 185.000 de euro).

Toate aceste circumstanțe reale, alături de cele personale menționate în hotărârea apelată justifică condamnarea celor doi inculpați la pedepse cu închisoarea, însă într-un cuantum mai redus decât cel stabilit de prima instanță, dar diferențiat în raport de situația particulară a fiecărui inculpat.

În privința pedepselor accesorii, va interzice ambilor inculpați pe durata executării pedepselor exercitarea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a-II-a și b c.pen. 1969, însă nu și pe cel prev. de art.64 lit.c din același cod, având în vedere pe de o parte, cu referire la funcțiile de deputat și senator folosite la săvârșirea infracțiunii, că acestea nu vor putea fi dobândite oricum, ca efect al interzicerii dreptului prev. de art.64 teza a-II-a c.pen.1969 (de a fi ales în funcții publice electiv), iar pe de altă parte, cu referire la funcția de președinte al unei filiale de partid folosită de inculpatul Berca Gabriel, că nu se impune interzicerea acesteia în raport de criteriile prev. de art.71 alin.3 c.pen.1969.

În aceste limite, apelurile declarate de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai vor fi admise, iar cauza rejudecată, cu consecința reindividualizării pedepselor principale și accesorii.

5. confiscarea specială și restabilirea situației anterioare

În ce privește **confiscarea specială**, potrivit art.257 alin.2 c.pen.1969 rap. la art.256 alin.2 c.pen.1969, banii primiți ca preț al influenței se confiscă, o dispoziție similară regăsindu-se și în art.291 alin.2 c.pen. în vigoare.

Având în vedere că probatoriul administrat în cauză a demonstrat că suma totală pretinsă și primită de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai în urma săvârșirii infracțiunii de trafic de influență a fost de 185.000 de euro, în mod corect s-a dispus confiscarea acesteia în părți egale de la cei doi inculpați, respectiv câte 92.500 euro sau echivalentul acestor sume în lei.

În acest context, pentru stabilirea cuantumului sumei de bani confiscate, este lipsită de relevanță destinația acestora, în condițiile în care legea incriminează primirea banilor atât pentru sine, cât și pentru altul (în speță, în discuție este finanțarea partidului din care cei doi inculpați făceau parte), astfel încât confiscarea întregii sume s-a făcut de la persoanele trimise în judecată în prezenta cauză, chiar și în ipoteza în care beneficiarul real și final al banilor primiți ca preț al influenței a fost partidul ai cărei membri erau inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai.

În ce privește „confiscarea apartamentului” aparținând inculpatului Berca Gabriel, Curtea constată că prin hotărârea atacată nu a fost dispusă o asemenea măsură, ci doar menținerea sechestrului asigurător aplicat în cursul urmăririi penale asupra bunurilor proprietatea inculpatului, pentru a garanta executarea dispoziției referitoare la confiscarea sumei primite ca preț al influenței, urmând ca executarea silită a acestor bunuri să aibă loc doar în subsidiar, în măsura în care inculpatul nu va achita de bunăvoie suma confiscată.

În ce privește **restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii**, aceasta a avut în vedere existența unei operațiuni juridice nereale, concretizată în antecontractul de vânzare-cumpărare a suprafeței de 10.000 mp. din extravilanul comunei Săucești pentru suma de 150.000 de lei, încheiat pentru a disimula primirea acestei sume de către inculpatul Banu Mihai de la martorul Rusu Viorel, ca parte a prețului influenței traficate, respectiv cumpărate.

În acest sens, potrivit art.256 c.pr.pen., instanța de judecată, în cursul judecării, poate lua măsuri de restabilire a situației anterioare săvârșirii infracțiunii, când schimbarea acelei situații a rezultat din comiterea infracțiunii, iar restabilirea este posibilă.

Această măsură nu este condiționată de existența unei cereri sau a unui interes lezată, dispunându-se din oficiu ori de câte ori sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute în textul de lege anterior menționat.

În speță, desființarea antecontractului de vânzare-cumpărare se impune de la sine în condițiile confiscării sumei de 150.000 de lei, care s-a dovedit a fi în realitate parte din suma plătită de martorul Rusu Viorel ca preț al influenței traficate de inculpatul Banu Mihai, iar nu preț al terenului menționat în antecontract.

Cu alte cuvinte, lăsarea în ființă a acestui antecontract este incompatibilă cu măsura confiscării sumei ce reprezenta așa-zisul preț al viitoarei vânzări, în condițiile actul juridic, ca negotium iuris, a avut un caracter fictiv.

În consecință, nici aceste critici nu pot fi primite.

Concluzionând, în raport de considerentele expuse anterior, în baza art.421 pct.2 lit.a c.pr.pen. va admite apelurile inculpaților Berca Gabriel și Banu Mihai, va desființa în parte sentința apelată doar sub aspectul greșitei rețineri a caracterului continuat al infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina acestora și, subsecvent, a individualizării pedepselor aplicate acestora, iar în aceste limite va proceda la rejudecarea cauzei.

Totodată, în baza art.421 pct.1 lit.b c.pr.pen. va respinge ca nefondat apelul declarat de inculpatul Banu Lucian împotriva aceleiași sentințe.

Văzând și disp.art.275 alin.2 și 3 c.pr.pen.,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Admite apelurile declarate de inculpații **Berca Gabriel și Banu Mihai** împotriva sentinței penale nr. 61 din 26 mai 2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Desființează, în parte, sentința penală atacată și rejudecând în fond: în baza art. 257 alin. (1) C.pen. (1969) raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul Banu Mihai** la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a teza a - II- a, b C.pen.(1969).

În baza art. 257 alin. (1) C.pen.(1969) raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen., condamnă pe **inculpatul Berca Gabriel** la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Face aplicarea art. 71, 64 alin. (1) lit. a teza a - II- a, b C.pen.(1969).

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate.

Respinge, ca nefondat, apelul declarat de **inculpatul Banu Lucian** împotriva aceleiași sentințe penale.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelurilor declarate de inculpații Berca Gabriel și Banu Mihai rămân în sarcina statului.

Obligă apelantul - inculpat Banu Lucian la plata sumei de 200 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru apelanții inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 90 lei, se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTE,
Ionuț Mihai Matei

JUDECĂTOR,
Ioana Bogdan

JUDECĂTOR,
Ioana Alina Ilie

Magistrat asistent

Ana - Maria Deaconescu - Belulescu

red./tehn.IMM

E.A. 08 Mai 2018